మనస్వాతంత్ర్యము

భాగము

...ic Free Thought

PART II

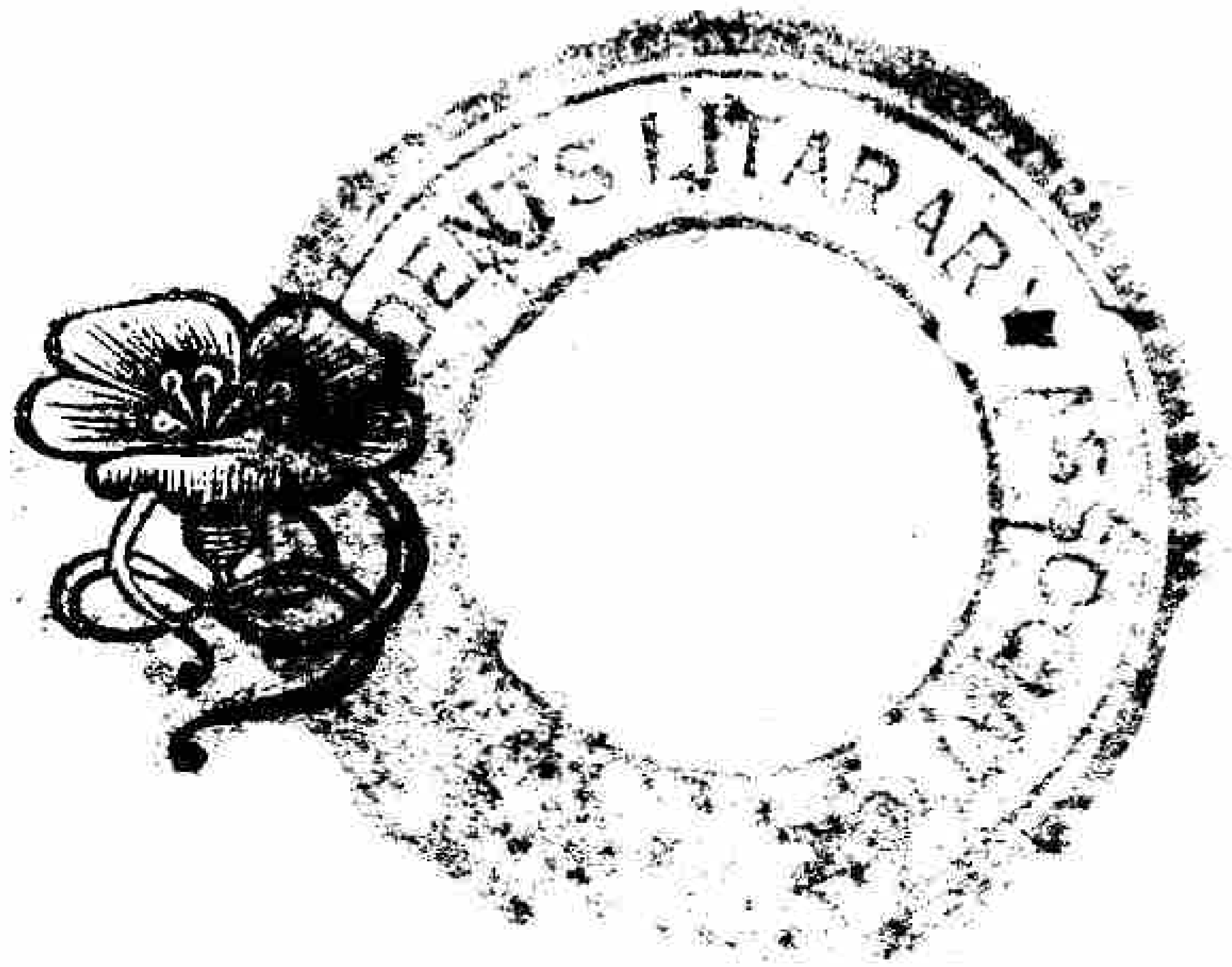
వల్లూరి సూర్యనారాయణరావు
బి. ఏ., [illegible] యల్., యల్. టి.
[illegible] ...టు

మనస్స్వాతంత్ర్యము

ద్వితీయ భాగము

(Rationalistic Free Thought)

PART II

వల్లూరి సూర్యనారాయణరావు
బి. ఏ., బి. యల్., యల్. టి.
హైకోర్టు అడ్వకేటు
కొవ్వూరు

[వెల 0—8—0]

TO

The Sacred Memory

OF

My Beloved Son

Valluri Rama Mohun

Who, but for his premature demise would have been of great help to me in my research work, with his knowledge of Sanscrit, English, Hindi and Urdu and his earnestness for truth, honesty and free thought.

This little book is lovingly dedicated.

V. Suryanarayana Rau

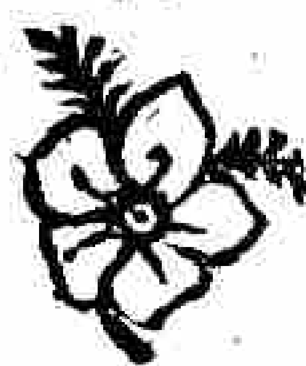
ఉపోద్ఘాతము

క్రిందటి సంవత్సరములో, వెలువడిన మొదటిభాగములో, నేను పురాణములను గురించి వ్రాసిన విషయముల మీద కొందరు పూర్వాచారపరాయణులు చేసిన ఖండనములకు నాకు తోచిన ప్రత్యుత్తరములను యీ రెండవభాగములో నుల్లేఖించితిని. ఇప్పుడు ప్రపంచములో నామమాత్రావశిష్టముగనున్న మతసాంప్రదాయములకును, ఆధునిక భౌతికశాస్త్రజ్ఞుల ప్రకృతిపరిణామవాదమునకును యెప్పటికిని, యెట్టి సమన్వయము కుదరనేరదు. వార్తాపత్రికలలో నేనప్పుడప్పుడు యీ విషయమై వ్రాయుచుండిన వ్యాసములలో, కొన్ని ముఖ్యమైనవానిని, యీ గ్రంథములో చొప్పించుటచేత, చర్విత చర్వణము లుండవచ్చునుగాని, నేను ప్రతిపాదించు సూత్రములు, పదేపదే నొక్కి వక్కాణించుచుండుట ఆవశ్యమని నేను భావించెదను. భౌతికశాస్త్రములన్నియు దేశభాషలలో అనువదింపబడకపోవుటవలన, జనబాహుళ్యమునకు నా యభిప్రాయములు వింతగ తోచుటయేగాక, నేను వారి హేళనకు కూడ గురియగుదునని నే నెరుగుదును. కాని, "విన్నన్న చెప్పినది వేదము"ని నమ్మక ప్రతివాదును, ప్రకృతిశాస్త్రజ్ఞానము కొంతవరకైనను, చిన్నతనమునుండియు అలవడఁజేసికొనుచుండిననే తప్ప, లేనిచో మూఢమతవిశ్వాసములకు,

అతను దాసుడుగాక తప్పదు. కాబట్టి ఆయాశాస్త్రముల లోని ప్రధానాంశములనైనను సులభశైలిని ఆంధ్రములో విద్యార్థికులు వ్రాసియిచ్చినయెడల, మా కొవ్వూరు ఆంధ్ర గీర్వాణ విద్యాపీఠమువారు, తమ స్వంతఖర్చుమీాద అచ్చు వేయించుకొని, ముఖ్యమైన ఆంధ్రగ్రంథాలయమునకు ఉచిత ముగా పోస్టేజి తామే పెట్టుకొని పంపుచు, వ్యక్తులకు స్వల్ప ఖరీదుకు విక్రయించుటకు తగిన యేర్పాటులు చేయుదురు.

25—4—33
కొవ్వూరు

వల్లూరి సూర్యనారాయణరావు
సెక్రటరీ,
ఆంధ్రగీర్వాణవిద్యాపీఠము
కొవ్వూరు.

1. ఇదవిసృష్టిర్యత ఆబభూవ। యదివాదధేయ ది
వానదధే। యో అన్యాధ్యక్షః పరమేవ్యోమన్। సో అంగ వేద
యదివా వేద॥ ఋగ్వేదము—నాసదీయసూక్తము— మం 10
సూ 129.

అర్థము:—(సత్తుయొక్క) యీ విసర్గము, అనగా వ్యాపనము యెచ్చోనుండి వచ్చినది? లేక, అది నిర్మించినను, నిర్మింపక పోయినను సరే. అది పరమమగు నాకాశము నందుండెడి నీ జగత్తునకు నధ్యక్షుడగు (హిరణ్యగర్భుడు) వాడెఱింగియుండును; లేక, యెఱుంగక సైతముండును? (ఎవరుచెప్పగలరు)?

2. కలడందురు దీనులయెడ। కలడందురు పరమయోగిగణములపాలన్। కలడందు రన్నిదిశలను। కలడు కలండనెడు వాడుకలడో లేడో—(భాగవతము.)

3. There is nothing so dangerous to intellectual virility as to have an "infallible book" to fall back upon. There is no sacred book in the world which has not crippled human souls—Dr. O. W. Holmes.

4. The improver of natural knowledge absolutely refuses to acknowledge authority as such. For him scepticism is the higest of duties, and blind faith, the one unpardonable sin—Huxley.

5. A man who speaks out honestly and fearlessly, that which he knows and that which he believes will always enlist the good will and the respect, however much he may fail in winning the assent of his fellow-men—Huxley.

6. Not to communicate one's thoughts to others, to keep one's thoughts to oneself as people say, is either cowardice or pride. It is a form of sin. A good man is an open man. It is a duty to talk, teach, explain, write, lecture, read, and listen. Every truly religious man, every good sociolist is a propogandist—H.G.Wells.

7. In this age, the mere example of non-conformity the mere refusal to bend the knee to custom is itself a service—John Stuart Mill.

విషయసూచిక

అధ్యాయములు

మనస్స్వాతంత్ర్యము

ద్వితీయ భాగము

హైందవమతసాంప్రదాయములు

1 వ అధ్యాయము

ప్రస్తుతమందు ప్రపంచములో ముఖ్యమైన మతసాంప్రదాయములు అయిదారున్నవి. వీనిలో హైందవ, బౌద్ధ, జైనా, క్రైస్తవ, ముస్లీము, పార్సీల జ్ఞానవిజ్ఞానములు ప్రధానములు. వీనిలో అంతర్భేదములు కొన్నియుండి, మొత్తముమీద వీనికి ప్రత్యేకతకలదు. వీనిలో నన్నిటికంటెను మొదటిది మనఋగ్వేదకాలమునాటి ఆర్యమతము. దీనిశాఖ బౌద్ధమతమని చెప్పనగును. ఈ సాంప్రదాయమే ప్రపంచములో యెక్కువ జనసంఖ్యచేత అంగీకరింపబడుచున్నది. ఈ మతసాంప్రదాయములన్నియు మానవకల్పితములే. ఇట్టి భిన్నమతములుండుటబట్టియే, పరమదయాళుడు సర్వశక్తుడునగు దేవుడొకడున్నను, ఆయన యిట్టిమతభేదములను కల్పించి అన్యోన్యకలహములకు తావీయడని తెలిసికొనవచ్చును. ఈ మతములన్నియు, పౌరుషేయములే యని చాటుటకు యీ ఒక్కనిదర్శనమే చాలును. సాంఘికపరిణామావస్థలో నీతినియమములు క్రమేణావృద్ధినొంది, వానిని నిలబెట్టుటకేమత

ములను నవి యేర్పడి యుండవచ్చును గాని, మతములు నీతి కెన్నటికిని పునాదులు కావు.

పైనవ్రాసిన ఆరుసాంప్రదాయములలో, ఆధ్యాత్మిక విషయములను చక్కగా చర్చచేసి, హేతువాదనలచే మన లను కొంతవరకైనను ఒప్పించగలిగినవి మన వేదాంతము, బౌద్ధ మతములే. తక్కినవి పిడివాదనలతో మనలో యిటీవలయేర్ప డిన కర్మకలాపాచారకాండలవలె నిండియున్నవి. నీతిసూత్ర ములు మాత్రము, అన్నిటిలోను సామాన్యములే. వీనిని సనా తనధర్మములని చెప్పనొప్పును. మన హైందవ బౌద్ధ చీనామత ములవలెగాక, తక్కినవి ఒట్టి నమ్మకములమీదనే ఆధారపడి వానిని నమ్మినవారికే ముక్తిదొరకునని చెప్పును. మనమత మట్లుగాక, ప్రపంచములో ప్రతివానికిని భక్తి, కర్మ, జ్ఞాన, ధ్యాన, వైరాగ్య విధానములలో దేనివలననైనను మోక్షము రాగలదని చాటుచున్నది. ఈ కారణముచేతనే మన భారత వర్షములో, అనేకవందల మతసిద్ధాంతములతో నిండిన యీ హైందవమతము, యెన్ని విప్లవములు సంభవించినను నశించ లేదు. ఈ సిద్ధాంతములలో ఒకదానినే నమ్మవలసినదని మన ఉపనిషత్తులు, గీతలు మనలను బలవంతపరచవు. మనస్స్వాను భవముచేతనే మన మాధ్యాత్మికవిషయములను గ్రహించవల సియుండుమని మన వేదాంతము ప్రతిపాదించుచున్నది. కాబట్టి యిదియొక మతసాంప్రదాయమని యనిపించుకొనదు. ఇద మిద్ధమని ఖండితముగ మన వేదములు వక్కాణించలేదు. ప్రపం

చములోని అన్నిజాతులకు మోక్షమార్గము చూపించుటకు ఈ సిద్ధాంతములన్నియు ఊహాప్రపంచముమీద నాధారపడిన వేయనియు, మనయాత్మ పరిశోధనచేసికొనుచు మనము ప్రవర్తించవలెననియు, మనలోనిదియు, సర్వభూతాత్మకమగు ప్రకృతిలోనిదియు ఒక్కటేయని చెప్పి, నీతికి శాశ్వతపునాది మన పూర్వులు యేర్పరచిరనియు, మనము నమ్మవలెను. దేవుడు, ఆత్మ, పునర్జన్మ మొదలగు ముఖ్యవిషయములలోకూడ భిన్నాభిప్రాయములు, సందేహములు, మనపూర్వులే వెల్లడించియుండిరి. కాని యిట్లు సందేహించినజ్ఞానికెట్టికొరతయు లేదు. సంఘాభివృద్ధికి కావలసిన నైతికమార్గములను మన మనుసరించితిమేని మనకెట్టి కొదువయునుండదు. తక్కిన మతములలో అట్లుకాదు. మనవలె కాళ్ళుచేతులు గలదేవునిగాని, ఆయన పంపినట్లు చెప్పే ఒకదేవదూతనుగాని ప్రార్థించుచుండక పోయినయెడల, మనకందరకు నరకప్రాప్తి సంభవించునట! మనలో అనేకలక్షల వేదాంతులు, అనేకకోట్ల బౌద్ధులు, చీనావారు, దేవుడొకడున్నాడనియే నమ్మరు. కాని, వారెవ్వరును నైతికప్రవర్తనలో మనకు తీసిపోరు. వీరందరు నరకమునబడెదరా? క్రైస్తవసిద్ధాంతముప్రకారము శాశ్వతనరకమును దేవుడు వీరికి ప్రసాదించునా?

ఆధ్యాత్మిక లేక వేదాంతవిషయము లటుండనిచ్చి, మతకర్మలకువత్తము. మనలో, తక్కినమతములలోకంటె కర్మకాండ, మంత్రబ్రాహ్మణకాలము మొదలు పెరిగిపెరిగి

యిప్పుడు క్రమక్రమముగా నశించుచున్నందుకు సంతోషము. నానాజాతులలో యిది భిన్నరూపములనుదాల్చి జనులను బానిసలుగజేసివైచినది. మతగ్రంథములను నవి పెక్కులు వ్రాయబడి వానిలోని యభూతకల్పనలన్నియు మనము నమ్మి తీరవలెనట! వానిని విమర్శించకూడదట! విమర్శించబూనుట గొప్పయపరాధమట! మనలో ముఖ్యముగా అన్నిశ్రుతిస్మృతి పురాణేతిహాసములు మతగ్రంథములేనట! వీనినన్నిటినికలిపి సమర్థించవలెనట! మనము పూర్వమునుండి అనుశ్రుతముగా, వంశపారంపర్యముగ వచ్చుచున్న అలవాటులను పోగొట్టుకొనలేకను, ఉన్నసంఘమును వదలలేకను, తక్కిన యితరమతములలో మనలో వానికంటె పిచ్చినమ్మకములు, విషయములుండుటచేతను, ప్రస్తుతకాలములో కొన్ని కట్టుబాట్లతో నున్నాముగాని, యాకట్టుబాట్లు యిదివర కెన్నియోసారులు స్మృతులకాలమునుండియు మారినవి. ఇప్పుడు మారుచున్నవి. ముందుమారగలవు. మహాసముద్ర ప్రళయమును ఒక అరచేతితో ఆపుటకు ప్రయత్నించు టెంతవెర్రియో, యీసనాతనధర్మవాదులమని చెప్పుకొనువారు, తమరెంతవరకు పూర్వసాంప్రదాయముల నుండిజారిపడిరో మరచిపోయి, మన హైందవులనందరిని పూర్వపుటాచారముల ననుసరించమనికోరుట, అంతవెర్రిపనియని తలచవలెను.

మన ఆర్యులలో అనేకమార్పులు, యిదివరలోనే వర్ణాశ్రమధర్మములలో కలిగినవి. ఇప్పుడు బ్రాహ్మణులలో

నైనను పేరునకుమాత్రము పైకి కొంతఆడంబరముతో నున్నట్లు కనిపించినను, అవి వారిదినచర్యలో మృగ్యములగు చున్నవి. అంతఃశాఖ, అంతర్వర్ణవివాహములేగాక, అంతర్జాతీయవివాహములు ఆచరణలోనికి రాకతప్పదు. ఐచ్ఛికవివాహము, వివాహచ్ఛేదనము, దాయక్రమములోని మార్పులు, న్యాయశాస్త్రసవరణలనుబట్టి జరుగును. దీనివలన మిన్నువిరిగి మీదపడునని భయపడనక్కరలేదు. సంఘము నెమ్మదిగా దానియంత టది నడచుచునే యుండును. స్త్రీలోకము యొక్క ఆదర్శములేమారును. పెనిమిటి తన కెంతఅన్యాయముచేసినను సీతవలె, పరమపతివ్రత అతనిఅడుగులకు మడుగులొత్తదు. స్త్రీ పురుషుల సమానత్వాదర్శము, పురుషులలో కొందరికి రుచింపకపోవచ్చునుగాని, మన వేదాంతశాస్త్రములప్రకారము ఉభయులలోను, ఆత్మ ఒకటేయైనపుడు, దానిసమానత్వమును మతనిబంధనలతో బంధించివైచుట అవినీతికరము. అన్యాయము. ఇట్టి సంఘసంస్కరణలమూలమున, శ్రుతిస్మృతి పురాణములలోని సూత్రాదిక్రమణ దోషముగలిగి పాదిత్యములు వచ్చుననుభయము యీనాటివారికి కలుగదు.

దేవుడు, ఆత్మమోక్షము, ముసలగునవి యుండుగాక, లేకపోవుగాక. ప్రపంచములోని వివిధమతాచారములను పోల్చి చూచినయెడల, నైతికపథమును (Life of righteousness) విడనాడనివారికి, యిట్టిఅనిత్యమైన సామాజిక ధర్మముల నతిక్రమించినయెడల యెట్టిదోషము వాటిల్లదని గట్టిగనమ్మ

వలెను. తన మనస్సంతృప్తికొరకుతప్ప యే వేదాంతగ్రంథము చదివినను, యే కర్మకాండలో మగ్నుడైనను, యెన్నిపూజలు, జపములుచేసినను, సామాన్యనైతికధర్మములను, (అనగా సనాతనధర్మములు) విడనాడినయెడల, యెట్టి ప్రయోజనములేదు. ఆచారవ్యవహారములు, మతవిశ్వాసములు మనలనురక్షించవు. తరింపజేయవు. మన సన్మార్గప్రవర్తనయే మనకు శరణ్యము. ఇదియే మనవేదాంతులు, బుద్ధదేవుడు, కన్ఫ్యూషియస్ మొదలగు పూర్వఋషులు ప్రతిపాదించిన విషయము.

పు రా ణ ము లు.

2 వ అధ్యాయము

శ్రీ కాశీభట్ల బ్రహ్మయ్యశాస్త్రిగారు, నావ్యాసము మీదచేసిన మొదటివిమర్శనకు నాకు తోచినసమాధానము ఆంధ్రపత్రికలో ప్రచురింపబడియున్నది. ఇప్పుడు వారు తమ రెండవవిమర్శనను ఆంధ్రపత్రికలోను, త్రిలింగ పత్రికలోను, మిక్కిలి ఓపికతో వ్రాసిపంపిరి. తక్కిన విమర్శనవలెగాక యీయన కొంతవరకు హేతువాదము నంగీకరించుచు, తమ పాండిత్యముతో పురాణములలోని విషయములన్నియు సమర్థించుటకు ప్రయత్నించుటచేతనే, యీచర్చలో నేను పాల్గొన

వలసి వచ్చుచున్నది. మల్లెల శ్రీరామమూర్తిగారు మొదలగువారు, పురాణములు అతిపవిత్రములైన మతగ్రంథములు గనుక వాని యంతరార్థము తెలియనివారు విమర్శింపనేకూడదని పిడివాదము చేయుచుండుటచే వీరితో నెట్టిచర్చలకును అవకాశమే లేదు. అట్టివారియెడ మౌనమేమంచిది. మన బ్రహ్మయ్యశాస్త్రిగారు ఆధునికభౌతికశాస్త్రపరిశోధనలను త్రోసివేయజాలక పురాణములలో చెప్పిన సృష్టిపరిణామము, ఆపరిశోధనల కనుగుణ్యముగా నుండుటయేగాక మనవారింకను, యెక్కువ ప్రకృతిరహస్యములను కనుగొన్నారని వీరివాదన. ఇదంతయు వీరి పాండిత్యప్రకర్షణచేతను, బుద్ధిబలముచేతను, ముడిబెట్టి ప్రయత్నముతప్ప వేరుకాదనియు సామాన్యమానవులకు ఉపకరించునిమిత్తము తేటతెల్లముగ వ్రాసినపురాణగాథలకు, రహస్యార్థములు వీరు కల్పించుచున్నారనియు నావాదన. ఈ ఉభయవాదనలలోని సత్యాసత్యములను చదువరులు గ్రహింతెదరుగాక.

నేను బ్రహ్మాండపురాణము, విష్ణుపురాణములను తీసికొనిచదివియే, సృష్ట్యుత్పత్తిప్రకృతిపరిణామములను గురించి విమర్శించితిని. వానినిచదువకుండ నెట్లువిమర్శించగలను? ఏవిషయములైనను, నేనుసరిగా అర్థముచేసికొనలేదని విమర్శించవచ్చును గాని నేను వానినిచదువనేలేదనియు, నేను వ్రాసినదంతయు సత్యదూరమనియు, చెప్పపొడిమాటలు, విమర్శనమని యనిపించుకొనదు. కాని యీ కఠినోక్తులు,

నా మొముకలనువిరుగగొట్టవు. స్వర్గమందు దేవతల, భూమి యందు మర్త్యులయుత్పత్తినిగురించియే వ్రాయబడుటచేతను, భూమిచుట్టుతిరుగుటకు సూర్యచంద్రనక్షత్రాదులను సృజించి మనకు రాత్రింబవళ్లు మాసములు, అయనముల నేర్పరుచుట చేతను, యితరగోళముల స్థావరజంగమములనుగురించి, పల్లెత్తు మాట చెప్పకపోవుటచేతను, దీవులు సముద్రములు పర్వతములు మొదలగునవన్నియు భూమిమీదనేయున్నట్లు, పుటలు పుటలు నింపుటచేతను, యీ మొదలగువిషయములనుబట్టి, మర్త్యలోకమే ప్రధానముగా పురాణకర్తలునమ్మి వారికొరకే యితరగోళములన్నియు సృజింపబడినట్లు నాకుస్పష్టముగా కనబడుచున్నది. ఇది భ్రాంతికాదు. ధ్రువుడు, యీ మర్త్యలోకములో రాజవంశములోపుట్టి, తుదకునక్షత్రమై సూర్యనక్షత్రములునడపుచున్నాడట! భూమిచుట్టూ వానిని ప్రదక్షిణము చేయించుచున్నాడట! ఇదంతయు నాభ్రాంతియగునో కాదో, మన బ్రహ్మయ్యశాస్త్రిగారిని తిరిగి అపురాణములను చదివి చెప్పుడని సవాలుచేయుచున్నాను.

నేను కొందరు పాశ్చాత్యవిద్యాధికులు బైబిలువిమర్శించినట్లు మన పురాణములను విమర్శించుచున్నాననియు, నేనువారివలె అగ్నాస్టికుడ్నేగాక, నాస్తికుడననియు ఆక్షేపించుచున్నారు. వీరియాక్షేపణలను నేను నిందగాభావించను గనుక, దీనినిలక్ష్యముచేయను. బైబిలువంటి మతగ్రంథములే, యీ పురాణములుగనుక, మొదటిదానిని స్తనశల్యపరీక్షచేసినట్లు

వీనినికూడ చేయవలసినదే. మొదటిదానినిసమర్థించుటకు యెట్టివిపరీతార్థములు పాశ్చాత్యబిషప్పులు కల్పించ ప్రయత్నించుచున్నారో మన బ్రహ్మయ్యశాస్త్రిగారు మొదలగు పూర్వపండితులుకూడ మనపురాణములను అట్లేసమర్థించ జూచుచున్నారు. ప్రపంచమంతటను యిట్టిమతావేశపరులకును, ఐహికపు నవనాగరికులకును సంఘట్టనతప్పదు గనుక, ఓర్పుతోచదువరులు, ఉభయవాదనలోని హేతువులను గ్రహించవలెనుగాని, అప్రస్తుతాంశములతో మనకేమియు పనిలేదు. ఇక మనబ్రహ్మయ్యశాస్త్రులుగారు, తమవాదనకు పయోగించుననని కొందరి పెద్దలపేర్లు యేకరువుపెట్టిరి. కాని, పెద్దలలోఅనేకులు, కొన్నినమ్మకములకును, మూఢవిశ్వాసములకును, పూర్వసాంప్రదాయములకును దాసులై వానినివిడువలేరు. వీరువిద్యాధికులైనను, కొన్నివిషయములలో, ఓటవులేనివారును పొరబాట్లకు గురియగుచుండువారునైయుందురు గనుక వీరిపేర్లుచెప్పి మమ్మును భయపెట్టిన లాభములేదు. ఇక్కడ ఒక్కటేప్రశ్న. పురాణములలోవ్రాసిన సృష్టిక్రమము భౌతికశాస్త్రపరిశోధనలకు అనుగుణ్యాముగానున్నదా? లేని యెడల దేనినంగీకరించవలెను? పురాణములలో చెప్పినదానికి, ఆగ్రంథకర్తలు, హేతువులనుకనపరచిరా? వీరు కాలప్రమాణము అర్బుదములకొలది సంవత్సరములును, దూరముల ప్రమాణముఅర్బుదములకొలదియోజనములునులెక్కించుటవలన యేమిప్రయోజనము? వీనిని యెట్లుతెలిసికొనిరో వ్రాయ

నపుడు, వీరువ్రాసినదంతయు గ్రుడ్డిగా నమ్మవలసినదేనా? వారు వీనిని యెట్లునిర్ణయించిరి? ఈప్రశ్నలకు మన బ్రహ్మయ్యశాస్త్రిలుగారు సమాధానము వ్రాయవలెనని వెనుకటి నాజాబులోను, యిప్పుడునుకూడ సవాలుచేయుచున్నాను. విషయనిర్ణయము నమ్మకముమీదనా? ప్రమాణాన్వేషణము మీదనా?

పురాణపరిశీలనము ఒకశాస్త్రపరిశీలనము వంటిదనియు దానిలోని యర్థవాదములను మనము గ్రహించలేమనియు వానిలోని రహస్యార్థములను పెద్దలవలన తెలిసికొనవలసినదనియు మనబ్రహ్మయ్యశాస్త్రిగారు చెప్పుచూ, యిది "మైథాలజీ" శాస్త్రమని వ్రాసిరి. ఇదియే నాకుకావలసినది. మైథాలజీశాస్త్రమనగా పుక్కిటిపురాణము. నానాదేశములలో, పూర్వులిట్టి అభూతకల్పనలతో తమదేవుళ్ళను, దయ్యాములను సృజించగా, ఆ ధునికులు వీనినన్నిటినిపోల్చి యిట్టి వివిధ మూఢనమ్మకములు, యేదేశస్థులనుండి, యేయేదేశమువారు తెచ్చుకొనిరో, యీ విషయములను శోధించుటకు మాత్రమే, యీ మైథాలజీయనునదికూడ ఒకశాస్త్రముగా వాడబడుచున్న దేగాని, యిది భౌతికశాస్త్రములలో ఒకటికాదు. ఈ శాస్త్రవర్గులో యెన్నటికిని చేరదు. చంద్రుని స్త్రీగా ఒక జాతి యన్నారనియు, ఒకజాతిలో, భూమి అట్లాసు అనుపురుషుడు మోయుచున్నాడని చెప్పబడినదనియు, యీ మొదలగు పొల్లుమాటలు మనము వానిని నమ్ముటకు హేతువులు

కావు. ఇవియన్నియు సర్వాబద్ధములే. ఆయాకాలపువారు ఊహాప్రపంచములోని అల్లికలే. వీనిలో దేనినికూడ మరియొక దానిచేత సమర్థించజూచుట శుద్ధపొరబాటు. ఇట్టివాదమును యెవరును అంగీకరించరు. రెండు నలుపులుకలసి ఒక తెలుపగునా?

ప్రకృతి అనాదియని వేదాంతశిద్ధాంతసూత్రము నొకదానిని తీసికొనివచ్చి, మనపురాణకర్తలకు, శాస్త్రిగారంటగట్టుచున్నారు. పురాణగాధలు, ప్రకృతిని ఒకడు సృజించినట్లే చెప్పుచున్నవి. ఈ గ్రంథకారులు, ప్రకృతిఅనాదియని నమ్మితే, హిరణ్యగర్భుడనవాడెందుండివచ్చెను? ఈయనయు ప్రకృతిలోనివాడే. మనశాస్త్రిగారు, మరియొకసారి యీ రెండుపురాణములుచదివి, వానిలోని సృష్టిక్రమము, తమకెట్లు అర్థమైనదో తేటతెలుగుపదములతో వ్రాసినయెడల, వారికి నేననేక కృతజ్ఞతాభివందనముల నాచరింతును. నేను వ్రాసినదానిని సవరించుకొందును. ఇట్లుగాక, కొన్నికొన్ని వాక్యములకును శబ్దములకును విపరీతార్థములు చేయుచు, సంస్కృతపదములను మామీద గుప్పించినయెడల ప్రయోజనమేమియు నుండకపోగా, చదువరులను పొగలోముంచివేసి, సత్యాన్వేషణమునకు మార్గము కనుపడకుండచేయుట తప్ప వేరుప్రయోజనముండదు. వీరు ప్రత్యక్షప్రమాణముమీద ఆధారపడిన భౌతికశాస్త్రజ్ఞానమును అంగీకరించినయెడల, యీ పురాణములోని సృష్టిక్రమమును, వీరిరహస్యార్థములతో వ్రాసి వానిని సమ

ర్థించమని తిరిగి వేడుచున్నాను. నేను యీ పురాణములను చదివియే, వానివాక్యార్థమే వ్రాసి, నాకుతోచిన విమర్శనను చేసితిని. ఇది సరికాదని చూపించుటకు, వానిలో చెప్పినసృష్టి క్రమముయేదియో వ్రాయుడని కోరుచున్నాను.

భూమికి పాము, తాబేలు, అష్టదిగ్గజములు, కులపర్వతములు ఆధారములని స్పష్టముగా పురాణములు చెప్పుచుండగా, శేషశబ్దమునకు పాముకాదు, కూర్మశబ్దమునకు తాబేలుకాదు, నిఘంటువులను త్రోసిపారవేసి, వీని అంతరార్థము తెలిసికొనుటకు ప్రయత్నించవలెను, అని శాస్త్రిగారివాదన. నేనేగాక, సామాన్యమానవులందరు యిట్టియర్థమునే గ్రహించి పురాణపఠనము చేయుచున్నారు. గ్రహములకు కారణము రాహువు సూర్యచంద్రులను మ్రింగుట, భూమికి తాబేలు, శేషుడు ఆధారభూతములగుట యిట్టి పూర్వపుకథలు యీ నాటికిని సామాన్యప్రజలు, విద్యాధికులుకూడ విశ్వశించుచున్నారు. మనశాస్త్రిగారు యీ పురాణములకు నూతనభాష్యము వ్రాసినగాని, వానిలోని పదములకు మనము మామూలు అర్థమునే చేసికొనవలసియుందుము.

భాస్కరాచార్యులవారి జ్యోతిషశాస్త్రములోని ప్రమాణములను కొన్నిజూపించిరి. పురాణములు ముందు పుట్టినవా, లేక భాస్కరాచార్యులవారు ముందుపుట్టిరా, యీవిషయమును మనశాస్త్రిగారు సప్రమాణములతో నిర్ణయించిన తరువాత, వీరివాదన నాలోచింతము. భాస్కరాచార్యులు

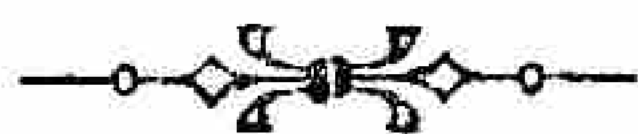
గాగు, మనశాస్త్రిగారివలెనే పురాణములయందలి నమ్మకము నువదలలేక, తనభౌతికజ్ఞానమున కనుగుణ్యముగా పురాణములలో నిస్పష్టమైన శబ్దములకు విపరీతార్థములను కల్పించియుండవచ్చును. శబ్దార్థమునకు యీ యన ప్రామాణికుడెట్లగును? ఒకవేళ యీాయనే పురాణగ్రంథకర్తలకంటె ముందుపుట్టిన యెడల యీాయన భౌతికజ్ఞానము ఆ గ్రంథకర్తలకు తెలియకనైన పోవచ్చును. తెలిసియున్న యెడల, యీ ఆకర్షణశక్తి భూచ్ఛాయ, మొదలగునవి స్పష్టముగానే వారేల వ్రాయరు? ఇంతక్లిష్టముగా సృష్టివర్ణనను వ్రాయవలసిన పనియేమి? దీనిలో రహస్యమెందుకు?

కాబట్టి మనబ్రహ్మయ్యశాస్త్రులుగారు, పురాణములలోని సృష్టిక్రమమును, భౌతికశాస్త్రములతో సమన్వయము చేయప్రయత్నించుటలో అపజయముపొంది తీరుదురు. నేను మనపూర్వులలో భౌతికశాస్త్రజ్ఞులు లేరని యెన్నడుచెప్పలేదు. న్యూటనుకంటె భాస్కరాచార్యుడు గొప్పవాడు కావచ్చును. ఇప్పటిప్రశ్న యదికాదు. మనపూర్వుల సర్వజ్ఞత్వమును నిలబెట్టుటకు, యీ పురాణకర్తల సృష్ట్యుత్పత్తికి విపరీతార్థములను మనశాస్త్రిగారు కల్పించుచున్నారని నాయభిప్రాయము. మానవుడు పూర్వపు తోకలేనికోతులనుండి అనేకలక్షల సంవత్సరముల క్రింద జన్మించినట్లు, భౌతికశాస్త్రపరిశోధనలవలన, ప్రత్యక్షప్రమాణముమీాదనే యథారపరచి, తెలుపబడుచున్నదని నేనువ్రాయగా, దీని నంగీకరించుచు, భగవంతుడు మత్స్యా

కూర్మవరాహావతారములు మొదలగునవియెత్తి ప్రకృతిపరిణామమును చూపించెననియు తుదకు నరసింహావతారము, ఓరాంగొటాంగనే కోతియేయనియు, దానితరువాత, దానినుండి వామనుడనే మానవుడు బయలుదేరెననియు మనశాస్త్రిగారు తానునమ్మినట్లుగా వ్రాయుచున్నపుడు, యీయన దేనిని యెట్లు సమర్థింపజాలరు ? మనపూర్వుల సర్వజ్ఞత్వమును నిలబెట్టుటకు యిట్టిపండితులు కావించు విపరీతపుసమర్థింపులు, ప్రజలమౌఢ్యమునకు దోహదమొసంగి, సత్యమునకు భంగకరమై మూఢవిశ్వాసము లింకను నిలబడునని నేను భయపడుచున్నాను.

మతవిమర్శనవిధానము.

3 వ అధ్యాయము

త్రిలింగ పత్రికలో శ్రీవడ్డి వేణుగోపాలకృష్ణశాస్త్రిగారును, దయామిజాల పద్మనాభస్వామిగారును వ్రాసిన వ్యాసములను చదివితిని. వీరిలో మొదటివారి హేళనవాక్యములను వదలి, వారివ్యాసములో బైబిలు మొదలగు యితర మత గ్రంథములను, యితరమతస్థులలో పెద్దలపేర్లను యేకరవు పెట్టినది చదివితిని. ప్రతివిషయములోను, భేదాభిప్రాయములు

తరుచుగానున్నను, నేను ప్రకృతిశాస్త్రజ్ఞుల పరిశోధనలను, న్యాయము, దయాదాక్షిణ్యములు మొదలగువానిని పాటించి రజస్వలానంతర వివాహములు, వితంతూద్వాహములను అంగీకరించుచున్నానుగాని, అట్టియాచారములను ఊరకదూషించువారు, యెంతగొప్పవారైనను నేను లక్ష్యముచేయను. నేనెట్లు మనస్స్వాతంత్ర్యమును కోరుచున్నానో, యితరులకుకూడ దానినంగీకరించువాడనే గనుక మన వేణుగోపాలశాస్త్రిగారు, తమ యభిప్రాయముల కనుకూలురగు కొందరిపెద్దల పేర్లను యేకరువుపెట్టినంతమాత్రముచేతనే, ప్రకృతిశాస్త్రములు, అంతర్వర్ణవివాహములు, పునర్వివాహములు అనర్థదాయకములని ఋజువుపరచినట్లు నేను నమ్మను. ఈ వాదనలు చదువరులకు వదలివేయుటతో మనము తృప్తినొందెదము.

ఇక పద్మనాభస్వామిగారి వ్యాసములో కఠినోక్తులను వదలివేసి, తక్కినభాగమును నేనెంతతరచి చూచినను హేతువాదన బొత్తిగా నాకు కనపడలేదు. నేను వేదములను గాని, మరియేయితర మతగ్రంథమునుగాని, వానిని వ్రాసిన గ్రంథకర్తలనుగాని యెన్నడు ద్వేషించను. వానిలోని కల్పనలు సహేతుకరములుకావని నేను ఖండించుచున్నంతమాత్రముచేత, అదిద్వేషమెట్లనిపించుకొనును? మనఋషులకు, అప్పటికాలమునకు యిప్పుడున్నంత భౌతికజ్ఞానములేదనుట గొప్ప అపరాధమా? నేను వ్యాసులవారు తమపురాణములలో ప్రతిపాదించిన నైతికధర్మములను విమర్శించితినా? ఈయన సర్వజ్ఞుడు

కాదనియు, యీ కాలమునాటి ప్రకృతిరహస్యపరిశోధనలు తెలియవు గనుక ఊహాలమీఁద సృష్ట్యుత్పత్తిక్రమమును వ్రాసి యుండవచ్చుననియు నా వాదన. దీనిలో నేమి దోషము న్నదో నాకు గోచరించలేదు. నా వాదనకు నేను కొన్ని హేతువులు కనపరచితిని. ఈ విమర్శకులు పురాణములలో వ్రాసినది సత్యమని సమర్థించుటకు హేతువులను చూపించవలెను గాని నన్నూరక ఆడిపోసికొనుటవలన వీరికి ప్రయోజనమేమి? వీరిది హేతువాదమని చదువరులంగీకరింతురా?

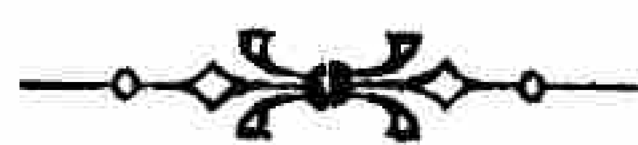
ఇప్పుడు తిరిగి యీ పూర్వాచారపరాయణులను యిట్లు సవాలుచేయుచున్నాను. 1. నేటివరకుగల ప్రకృతిశాస్త్రములలోని సృష్టిపరిణామజ్ఞానమును వీరంగీకరించెదరా? లేక త్రోసిపుచ్చెదరా? 2 అంగీకరించినయెడల, పురాణములలో వ్రాయబడిన సృష్టివిధానమును దానితో పోల్చి యెట్లు సమర్థించెదరో వ్రాయుడు. 3 అంగీకరించనియెడల, వానిలోని సృష్టివిధానమును దానితో పోల్చి యెట్లుసమర్థించెదరో వ్రాయుడు. 3. అంగీకరించనియెడల, వానిలోని సృష్టివర్ణనలకు ఆ గ్రంథములే ప్రమాణమనెదరా? లేక వేరుహేతువులు కనుపరచి వానిని సమర్థించగలరా? 4. వ్యాసులవారు దాని నెట్లు తెలిసికొనగలిగిరి? దివ్యజ్ఞానమువలన తెలిసికొనిరన్న అది ప్రత్యక్షప్రమాణములకు వ్యతిరేకమైనదనియు, అట్టిది మూఢనమ్మకమనియు నే నేలవాదించకూడదు? కాబట్టి చేతనైతే యీ పైప్రశ్నలకు స్పష్టముగ జవాబులు వ్రాయవల

యును. బూకరింపుమాటలు, వాగాడంబరములు, హేళనవాక్యములు యెన్నటికినితర్కవాదములని అనిపించుకొనవు.

ప్రస్తుతము చర్చనీయాంశము సృష్ట్యోత్పత్తిక్రమము. మన పద్మనాభస్వామిగారు హేతువాదమును తప్పక అంగీకరించవలసినదేయని చెప్పుచు, యింతవరకు దానిని తమ వ్యాసములో దరిక్తైనను చేర్పలేదు. ముందువ్యాసములలో పురాణములలో చెప్పబడిన సృష్టిక్రమమును సమర్థించమని వేడుచున్నాను. ఎంతగొప్పవాని విశ్వాసమైనను, సహేతువులు కనుపరచనపుడు, అది మూఢమని చెప్పినంతమాత్రమున ఆయన మూఢుడని వక్కాణించు టెన్నటికినికాదు. బడిలో ఒక బాలుడు చేసిన పనినిగురించి "Your act is foolish" అని చెప్పవచ్చునుగాని "You are a fool" అని వారికి సర్టిఫికెట్టునీయకూడదు. ఆలాగుననే పూర్వులలోనైననేమి, ఆధునికులలోనైననేమి కొన్ని ఆచారములు, విశ్వాసములు, మాఢ్యములని ఖండించుచున్నంతమాత్రమున వానిని వివరించుచుండిన గ్రంథములుకొందరు యెంతపవిత్రములని యెంచినను ఆగ్రహించతగదు. తమకు శక్తియుంటె వానిని సహేతువులతో యితర ప్రమాణములతో సమర్థించవలెను. లేదా తూష్ణీంభావమువహించి తమ గుడ్డినమ్మకములో తాముండవచ్చునుగాని వట్టిదూషణలతో వ్యాసములనునింపిన ప్రయోజనములేదు.

పురాణములు—సృష్టిపరిణామము

4 వ అధ్యాయము

ఈ విషయమును, నా విమర్శకులు చర్చించక, నా స్వకీయచరిత్రను గురించి యేమేమియో వ్రాసెదరేమి? పురాణములలో వ్రాసిన సృష్ట్యుత్పత్తి పరిణామములు భౌతికశాస్త్రజ్ఞానము మనకు ప్రత్యక్ష ప్రమాణముమీద చూపినంతవరకు దానితో సమర్థించవలెను. లేదా, వీనిలో దేనినైనను త్రోసివేయవలెను. అటుగాక, సనాతనధర్మవాదులగు శ్రీవడ్డి గోపాలకృష్ణశాస్త్రి మొదలగువారు, నా స్వీయచరిత్రలోని నా స్వకీయాభిప్రాయములను, నా యుత్తరములను విమర్శించుటతో తృప్తినొందెదరేమి? వానినిగురించి నే నెప్పటికిని శిగ్గుపడను సరికదా, వానిని వెదజల్లుటకు, నాకున్న జీవితమును ధారవోసెదను. నా పూర్వఋషులు, మతాచారులు, క్రైస్తు, మహమ్మదు, బుద్ధుడు, రాముడు, కృష్ణుడు, జోరోస్థరు మొదలగువారందరు నాకువంద్యులే. వారి నీతిధర్మములు వేదాంతమును నేను మెచ్చుకొనువాడనే. కాని, వారందరు మనుష్యమాత్రులే గనుక, వారియభిప్రాయములలో కొన్ని లోపములున్నవని నేను విశ్వసించినపుడు, వానిని ప్రజలముందు పెట్టుట స్వాభావమైనట్టియు, విధ్యుక్తమైనట్టియు కార్యమని నేను తలచెదను. వేదములు, బైబిల్, కోరాన్, మొదలగు యేమతగ్రంథములు

కానిండు. వానిలోని కొన్ని విశ్వాసములు కేవలము మాఢ్య ములని విమర్శించినంతమాత్రమున, ఆ మతకర్తలను నిరశించు టకాదు. ప్రతిజాతిలోను, వారివారి పూర్వమతసాంప్రదాయ ములను ఖండించుచున్నారు. అప్పుడు పూర్వసాంప్రదాయ కులు గగ్గోలుపెట్టుచునే యుందురు. ఈ యాధునికయుగము లో, యీ యన్యోన్యసాంఘిక సంఘట్టనలో "అయ్యో. సర్వ జ్ఞులగు నాపూర్వులను తృణీకరించుచున్నారే, నా పవిత్రమత మును పాడుచేయుచున్నారే, మిన్నువిరిగి మీద పడిపోవునే మో" యని యంగలార్పులకు జాలి జెందువారెవరు? లక్ష్య పెట్టువారెవరు? మనగోపాలకృష్ణశాస్త్రిగారు స్వర్గమునకు పోయి, నలువదికోట్ల బౌద్ధులు, నలువదికోట్ల చైనావారు, జపానీయులు, యేమతములయందును నమ్మకములేని యితర జాతులవారు, వేనవేలు నరకమునకు పోయినయెడల, నేను వీరందరితో పాటు యుండుటకు యిచ్ఛగింతునుగాని, యీయన పరమదయాళుడగు దేవునికి మా విషయమై శిఫారసుచేసి, తనవద్దకు మమ్మును రప్పించదలచినను మేము ఒప్పుకొనము. నైతికపథము త్రొక్కు మానవులకు, దేవుడున్నాడో, లేడో యని సందేహపడినను, ఆయనను ప్రార్థించిన అనుపయోగమని నను, మతములన్నియు మానవకల్పితములన్నను, యెట్టినష్టము యెన్నటికి రాదని నాదృఢనమ్మకము. కాబట్టి మనశాస్త్రి గారు యీ యప్రస్తుత ప్రశంసను కట్టిపెట్టి, పై విషయచర్చ లోనే వేసిన ప్రశ్నలకు జవాబు దయచేయుడని వేడుచున్నాను.

ఇక కాశీభొట్ల బ్రహ్మయ్యశాస్త్రిగారి విమర్శనను చదివితిని. అన్యోన్యవ్యక్తి దూషణలు కూడదను సూత్రమును నేనే యుల్లంఘించితినని వ్యాసములలో కొన్నియుదాహరణలు చూపించిరి. నేనుకూడ మానవమాత్రుడనే గనుక అట్టివానిని సహితము, నావ్యాసములో దొర్లకుండచేసెదను కాని పూర్వుల లోపములను చూపించి, వానిని యిప్పుడు గ్రుడ్డిగానమ్ము వారినడతను నేను కఠినముగా విమర్శించినపుడు, తమపూర్వులను దూషించితిననిగాని, తమ్మును దూషించితిననిగాని యనుకొనకూడదు.

లండనుపట్టణమనునది ఒకటియున్నదా, లేదా యను విషయమును గురించి, దానిని చూచివచ్చినవారు చెప్పునది నమ్ముటయు, ఒక స్వర్గమనునది ఒకటి యున్నదని పూర్వమతకారులు అయిదువేల సంవత్సరములక్రిందట వ్రాసినది నమ్ముటయు, సరితూగినవనియే బ్రహ్మయ్యశాస్త్రులుగారి వాదమా ? పదితలలుగల మనిసిని ప్రకృతిలో విపరీత లక్షణముగలవారిని మన మిప్పుడు చూచినట్లే వాల్మీకి చూచియుండకూడదాయని వీరు ప్రశ్నించెదరు. ప్రకృతిలో కారణములేనిది కార్య ముద్భవించదు ; స్త్రీయొక్క రక్తస్రావములోని గ్రుడ్డులో, పురుషబీజములోని ఒకటిరెండుమూడు అణువులు ఒక్కసారిగా కలియుట తటస్థపడినపుడు, యిద్దరుముగ్గురు కవల పిల్లలు పుట్టవచ్చును. వీరు, ఒకటివెంట ఒకరు తల్లి గర్భకోశమునుండి వెడలెదరు. ఒకప్పుడు వీరి శరీరములు

అంటుకొనిపోయి విడకుండ, బయటకు రాగలిగినయెడల, నానావికారరూపములుగా రెండుతలలతోగాని, రెండుపొట్ట లతోగాని, నాలుగుచేతులలోగాని పుట్టవచ్చును. సాధారణ ముగా యిట్టి కళేబరము జీవించదు. గొప్పధీమంతుడు బల శాలి, చిరకాలజీవియగు రావణుడనే రాక్షసుడు పదితలలతో విపరీతాకారముగలిగి పుట్టియుండడనియు, యిదికవియొక్క యుత్ప్రేక్షయనియు నా యభిప్రాయము. ఇట్టి కళేబరములు, భూగర్భశాస్త్రకారులు, యెంతపరిశోధించినను కనుపడలేదు. మన బ్రహ్మయ్యశాస్త్రులుగారు యిట్టివియున్నట్లు యేశాస్త్ర జ్ఞుని గ్రంథములో చదివిరో దయచేసి వ్రాసినయెడల, నేను దానిని తెప్పించి చదువుకొనెదను.

ద్రవ్యము, శక్తి ఒకపదార్థమునుండియె పుట్టెనను విష యమును గుఱించియు, జడపదార్థములోనుండి జీవ మెట్లుత్పన్న మైయుండవచ్చునను విషయమునుగురించియు, యింకను భౌతిక శాస్త్రజ్ఞులు భిన్నాభిప్రాయముగలవారై యున్నందున, వానిని వేరుగానున్నట్లే వ్రాసితిని. మన శాస్త్రిగారు, యీరెండును ఒకటే వస్తువులోనుండి యుద్భవించెనని మన పూర్వులే వ్రాసియున్నారు గనుక యిప్పటి భౌతికశాస్త్ర జ్ఞానమంతయు మనవారి కెన్ని లక్షలసంవత్సరములక్రిందనో గలిగియుండెనని వీరి వాదన. అటులైనచో, సృష్ట్యోత్పత్తి, పరిణామములను గురించి పూర్తిగా వ్రాయబడిన బ్రహ్మాండపురాణములోని వానిని పైవాదనతో యెట్లుసమర్థించగలరో వీరిని వ్రాయ

గోరుచున్నాను. ఆపురాణములో క్రింది జడపదార్థములనుండి పైజీవరాసులన్నియు, ఉత్పన్నమైనవని చెప్పుటకు బదులుగా దేవుడు, బ్రహ్మాదిదేవతలగుండా యీ చరాచరసృష్టిలోనున్న ప్రతివస్తువును ప్రత్యేకముగా సృజించినట్లు వ్రాయబడినది. నాయభిప్రాయము పొరబాటైన నేను దిద్దుకొందును. ఈయన పదేపదే నాకు మన పురాణములుగాని, భౌతికశాస్త్రములుగాని తెలియనే తెలియవని సాహసించి వ్రాయుచుందును. నే నీ రెంటిని చదివియే వ్రాసితిని. ఇంకను చదివి వ్రాయుచుందును. ఆధునిక భౌతికశాస్త్రజ్ఞుల పరిశోధనలయందు తమకు అత్యంత గౌరవమున్నదనియు కాని వారిలోనే యింకను భేదాభిప్రాయములుండుటచే వానిని మనము విమర్శించవచ్చుననియు యీయన చేయువాదననుసరించియే మనపూర్వుల జ్ఞానమందు నాకు అత్యంత గౌరవమున్నదనియు, కాని వారి యభిప్రాయములు కొన్ని తప్పనియు, వీని నన్నిటినితూచా తప్పక అనుసరించుట యోగ్యము క్షేమకరము కాదనియు, యెటులైనను సత్యాన్వేషణమే మనకు ప్రధానముగాని, అయిదువేల సంవత్సరములక్రింద నున్నవారి యూహలను గ్రుడ్డిగానమ్మవలదనియు నేను మనవి చేయుచున్నాను. సర్వజ్ఞత వీరిలో ఉభయులయందును లేదని శాస్త్రులుగారు ఒప్పుకొన్నయెడల, అంతగా మా ఉభయుల మధ్యను తగవులుండవు. నేను వ్రాయు ప్రతివిషయమునకు, భౌతికశాస్త్రజ్ఞుల గ్రంథములను, పేజీలతో శాస్త్రులుగారు

కోరితే వ్రాయుచుందును. వారు చెప్పువిషయములను భౌతిక శాస్త్రములలో చూపించిన నేను ఒప్పుకొనెదను. కాని పూర్వగ్రంథములలో యిట్లు వ్రాయబడియున్నదని చెప్పినంత మాత్రమున, లేక నిజముగా అట్లున్నంతమాత్రమున, సనాతన ధర్మవాదులుతప్ప మరియెవరును ఒప్పుకొనజాలరు. వీరికి శ్రుతి స్మృతి పురాణాదులన్నియు ప్రమాణములే. నాకివిగాని, మరియేయితర మతగ్రంథముగాని ప్రమాణముకాదు. గనుక, వీరితో నేనట్టి వాగ్వాదమును పెట్టుకొనక, హేతువాదన మీదనే, వానిలోని కొన్ని మూఢనమ్మకములను విమర్శించు చున్నాను.

పురాణములపై
విమర్శకులకు ఒకటే సవాలు

ప్రత్యక్షప్రమాణములతో, నేటివరకు భౌతికశాస్త్ర పరిశోధనలనుబట్టి మనము తెలిసికొనగలిగిన సృష్టిపరిణామము పురాణములలో వ్రాసిన సృష్టిక్రమమునకు వ్యతిరేకమా, కాదా? వ్యతిరేకము కాదనువారు పై రెంటిని కలపి సమర్థించ వలెను. వ్యతిరేకమని యొప్పుకొన్నవారు వానిలో, దేనిని యేల త్యజించెదరు? ప్రస్తుతవిషయముతో సంబంధించని, ఆది దైవిక, ఆధ్యాత్మికవిషయములను గురించి నాకుగల యభిప్రా యములను చర్చించుచున్న లాభమేమి? అవి యనేకులకు యిష్టము లేకపోవచ్చును. లోకములో, యేమతగ్రంథముగాని, యేమతాచార్యుడు గాని, సంపూర్ణసత్యమును గ్రహించలే

దనియు, గ్రహించుట అసంభవమనియు నానమ్మకము. దీనిని గురించి "సూర్యనారాయణీయము" అను గ్రంథము వ్రాసినచో, నేను "వెర్రిపప్పీయము" అను మరియొక యుక్తగ్రంథమును వ్రాయగలను. కాని యిట్టి గ్రంథరచనలు, వారివారి దురహంకారములు, దురభిమానములే బయటపెట్టునుగాని, ప్రజలజ్ఞానోత్పత్తి కెట్లు తోడ్పడగలవు? హేతుపూర్వకముగ నేవిషయముగాని విమర్శనచేసి, చదువరులను ఒప్పించుటయు, జ్ఞానవిజ్ఞానబీజములను ప్రజల మనస్సులలో వెదజల్లుటయు ప్రధానము. ఒండొరుల స్వీయాభిప్రాయములను యితరవిషయములలో నున్నవన్నియు అధిక్షేపించుచు, అసలు ప్రశ్నను నెమ్మదిగా జారవిడుచుట న్యాయముకాదు. ఈప్రస్తుతవిషయవిచారణ, నావిమర్శకులలో మృగ్యము. "అయ్యో! నాశ్రుతిస్మృతిపురాణములను యీాయన ధిక్కరించుచున్నాడే? ఈయనకు సంస్కృతభాష రాక రహస్యార్థములు తెలిసికొనజాలకున్నాడు! పాపము యీాయన రౌరవాదినరకములకు పోకతప్పదు! పోతే పోయినాడు, ప్రజలకు యెంతహాని కలిగించుచున్నాడు!" అను యీావేదనలు, శోకములతో పత్రికలలో పుటలుపుటలు నింపిన ప్రయోజనమేమి? కాబట్టి నామొదటి పై ప్రశ్నలకు జవాబులను, సహేతువులతో వ్రాయగల సమర్థులకు నేను మిక్కిలికృతజ్ఞుడనై నేను పై విషయమును గురించి వ్రాసిన వ్యాసములలో లోపము లున్న యెడల వానిని సవరించుకొనుటకు యెల్లప్పుడు సిద్ధముగానేయున్నాను.

5 వ అధ్యాయము

ఈ విషయమై శ్రీ కాశీభట్ల బ్రహ్మయ్యశాస్త్రిగారు, వ్యాసములు వ్రాయుచున్నారు. మనపూర్వుల ఘనతను గురించి యుద్గ్రంథము లనేకములు వ్రాయబడియుండుట చేత, వీరు పదేపదే యీ విషయమై వ్రాయనవసరములేదు. నేను మన పూర్వులు, యీజిప్షియనులు, బాబిలోని యనులు, అస్సీరియనులు, పారసనులు మొదలగువారు, వివిధశాస్త్రములలో యెంతెంత కృషిచేసినది నాకు తెలియకపోలేదు. నేనువారిని నిందించలేదు. వారియందు నాకు చుక్కలి గౌరవముకలదు. అంతమాత్రముచేత పురాణములలో వ్రాసిన సృష్ట్యోత్పత్తి, సృష్టి పరిణామమును నేను విమర్శించుట అపరాధమా? ఈ శాస్త్రి గారును, మరికొందరు సనాతనధర్మవాదులును, నేను వ్రాసినది, యీవిషయములలో తప్పైనయెడల వానిలో నిజముగా యేమి వ్రాసినది తెలియచెప్పినచో నేను వీరియందు కృతజ్ఞతచూపెదను కాని నేను ఆ పురాణములు, భగవద్గీతలు, చదువనే లేదనియు, నాకేమియు తెలియదనియు ఊరక మనపూర్వులను నిందించుచున్నాననియు వ్రాసిన నేమి ప్రయోజనము?

ఈ పురాణములలోని యంశములు యెంతవరకు మనము నమ్మతగినవి? నైతికసూత్రములు, రాజులచరిత్రలను

గురించియు, ఆయాకాలపు సాంఘికవిషయములను గురించియు వీని యుపయోగమును నేను తిరస్కరించలేదు. వీనిలో ఊహలమీదవ్రాసినవి తూచాతప్పక నమ్మవలదనియు, ప్రకృతిలో జరుగని, జరుగనేరని అభూతకల్పనలు, విద్యావిహీనులగు అప్పటి జనసామాన్యమునకు అతిశయోక్తులతో వ్రాయబడెననియు నావాదన. దీనికి ఆధునిక భౌతికశాస్త్రజ్ఞానమును నేను తోడు చేసికొంటిని. సృష్ట్యోత్పత్తి సృష్టిపరిణామమను ఒక్కవిషయము తీసికొని చర్చించి, యీ విషయమై పురాణములలో వ్రాసినది సరికాదని ఒకసారి ఋజువుకాగానే పురాణములను, మతగ్రంథములుగా నొప్పుకొనకూడ దనియు, శ్రుతిస్మృతికర్తలకంటె యీ పురాణకర్తలకు, ఆధ్యాత్మిక ఆదిభౌతికవిషయములు యెక్కువగ తెలియవనియు, గుడ్డెద్దు చేనబడినట్లు వీనిని చదువుకొని మురియకుడనియు నేను కఠినముగ విమర్శించినంతమాత్రమున నేను నా పూర్వుల నందరిని శుంఠలని నిందించితినని యీ సనాతనధర్మవాదులు నన్ను దూషించుచున్నారు. శ్రీ బ్రహ్మయ్యశాస్త్రిగారు మాత్రము కొంత హేతుపూర్వకమైన వాదనలో దిగువారుగనుక వారినితిరిగి మరియొకసారి యిప్పుడు సవాలు చేయుచున్నాను. సృష్ట్యోత్పత్తి, సృష్టిపరిణామములను, బ్రహ్మాండపురాణములో వ్రాసినదానిని తమ కర్థమైనట్లు వ్రాసి వానిని సమర్థింపవేడుచున్నాను. ఒరుల దూషణభూషణలకు నేను లక్ష్యపెట్టువాడనుకాను. అయ్యో! మనము పవిత్రములనుకొన్న పురాణములలోని విషయములు

తప్పులతడికెలని మనపూర్వులను నిందించుచున్నానని వీరి సీతమ్మశోకములవలన లాభమేమి? నాకుతోచిన సత్యమును నేను వెల్లడించుటకు విమర్శన చేయుచున్నపుడు నా విమర్శనలో యెట్టితప్పులు దొర్లినవి యీ విమర్శకులు చూపించవలెను. తమరు విమర్శనచేయుటకు సంపూర్ణస్వాతంత్ర్యము నావలెనే వారికినిగలదు. ఊరక నా యభిప్రాయములు తప్పనియు, వారిట్లు చెప్పిరనియు, వీరిట్లు చెప్పిరనియు, వ్రాసికొన్న లాభమేమి? నేను నాస్తికుడనైన నేమి? లేక ఋగ్వేదములోని నారదీయ సూక్తఋషివలె ఆధ్యాత్మికవిషయములలో సంశయాత్ముడనైన నేమి? మతములన్నియు పౌరుషేయములని వాదించిననేమి? ఇప్పటిచర్చనీయాంశము పురాణముల ప్రామాణ్యము. మన శ్రీ బ్రహ్మయ్యశాస్త్రులుగారు, బ్రహ్మాండపురాణములోని సృష్ట్యుత్పత్తిక్రమమును, వారు గ్రహించినట్లు వ్రాసి దాని సత్యమును నిలబెట్ట ప్రార్థించుచున్నాను. వారు వ్రాయు తక్కిన విషయములతో నాకు యెట్టి ప్రసక్తియులేదు. ఈపురాణములు మనకు ప్రమాణములు గావని నా వాదన. స్థాలీపులాకన్యాయముగ నేను ఒక్క విషయము నెత్తుకొని నా "మనస్వాతంత్ర్యము"ను గ్రంథములో విమర్శించితిని, పురాణములలో ఉన్నది ఉన్నట్లు మన శాస్త్రిగారు వ్రాసి సమర్థింపవలెనని తిరిగి వారిని ప్రార్థించుచున్నాను.

మ త స్వ రూ ప ము

6 వ అధ్యాయము

ప్రపంచములో అనేకవిధములైన మతములున్నవి. ఇవి యన్నియు కాలానుసారముగ వృద్ధినొంది వికాసము చెందుచున్నవి. వీనిలో ననేక మార్పులు కలుగుచునే యుండును. ప్రతిమతములోను మూడు ప్రత్యేక భాగము లుండును:— (1) వేదాంతము (Theology or Philosophy) దేవుడనునదియేమి? అత డెట్టివాడు? మన మెట్లు యీ ప్రపంచములో పుట్టితిమి? ఎందుకు పుట్టితిమి? మన కాత్మయనునది ఒకటి యున్నదా? మనము మృతినొందినతరువాత మనకొక సూక్ష్మ శరీర మున్న యెడల, అది యెక్కడకు పోవును? స్వర్గనరకములను ప్రపంచములు వేరుగా నున్నవా? ప్రకృతికి, పురుషుడు వేరుగా నున్నాడా, లేక దానిలోనే కలసియున్నాడా? పునర్జన్మ యున్నదా? మానవునికి స్వతంత్రశక్తి యున్నదా, లేక కర్మబద్ధుడా? హిరణ్యగర్భుడనువా డొక డున్న యెడల, అతడెందుండివచ్చెను? స్వాయంభువు అను మాట వాచామగోచరమైన యెడల, భక్తియనున దెట్లుసంభవించును? ఈ మొదలగు నాధ్యాత్మిక సంబంధమగు ప్రశ్నలు ఆయామతములలో వేరుగా వివరింపబడుచున్నవి. ఇవి యన్నియు ఊహాజనితములే గాని, ప్రత్యక్షప్రమాణముమీద నాధారపడునవికావు

గనుకనే యిదమిద్ధమని వీని విషయమై యెవరును నొక్కి వక్కాణించజాలరు. ఒండొరులను ఒప్పించజాలరు. ఎవరి మనస్సునకు, యేది తృప్తికలిగించునో దానిని వా రంగీకరింతురు. మనఆర్యమతములో, ఉపనిషత్తులు, భగవద్గీత, యీవిషయములను గురించి మనకు బోధించుగ్రంథములో ముఖ్యమైనవి. భక్తి, జ్ఞాన, కర్మయోగములన్నియు మోక్షమునకు సాధనములై, మనకు పునర్జన్మ లేకుండ చేయగలవని ఆయాగ్రంథములలో భిన్నభిన్నముగా విశదీకరింపబడుచున్నవి.

(2) పురాణకథలు:-(Mythology) ప్రతిజాతిలోను, వారి పూర్వులలో, గొప్పగొప్ప రాజులు, గురువులు, బలశాలురు, ధీమంతులు మొదలగువారిని దైవస్వరూపులుగా నెంచి, వారిని పూజించెదరు. వారికి దేవాలయములను కట్టెదరు వారి ప్రతిమల నందులోనుంచి అనేకవిధములుగ వారిని సేవించెదరు. వారిరూపములు, దుస్తులు, ఆభరణములు మొదలగునవి, తమరు ధరించిన వానివలెనే, వారి కేర్పరచెదరు. వారిని గురించి, అనుశృతముగా వచ్చు చరిత్రలో, కల్లబొల్లి కథల నల్లుచు, వారికి అమానుషక్రియల నారోపింతురు. పిచ్చిపిచ్చి వర్ణనలతో నిండిన యిట్టి పురాణగాథలు, ప్రతిజాతిలో కూడ నున్నవి. వీనిని ఒండొంటితో పోల్చి చూచుకొనజాలని మూఢులు నమ్మవలసినదే కాని, యింగితజ్ఞానము గలవా రెవరును నమ్మజాలరు. ఈ పుక్కిటిపురాణములలో, చరిత్రరూపకమై నిజమైన విషయములు, నైతికధర్మబోధనలను క్రోడీక

రించి మనము తెలిసికొని, వాని ప్రకారము మన నడతను సవ రించుకొనుటకు కొంత ఉపయోగపడవచ్చును గాని, వీనిలోని పిట్టకథల నన్నిటిని విశ్వసించి, రామకృష్ణాద్యవతారము లన్నియు ఆదిదేవుడే యని పూజించుట మన హిందువులలో ఆచారమై పోయినది. ఆ పురాణములలో చెప్పబడిన ప్రతి విషయము సత్యమనియు, అది దివ్యదృష్టివలన కనిపెట్టబడిన దనియు, దానిని నమ్మనివారు నరకమున బడుదురనియు చెప్ప సాహసింతురు. వీరు రామకృష్ణాద్యవతారములు ఆదర్శపురుషు లని గౌరవించెదరు గాక. అంతియే గాని, అసలు ఆదిదేవు డొక డున్నను, ఆయనను ప్రార్థించినను దూషించినను కూడ మన ఒడిలో యేమియు పడదని వీరు గుర్తించరు. అనాది యగు కర్మయే మనకు సద్గతి దుర్గతుల నిచ్చునను వీరి వేదాం తమును కూడ పాటించరు. మన సత్ప్రవర్తన, పరోపకార బుద్ధి, అహింసా, సత్యము మొదలగు ధర్మముల ఆచరణమే మనలను తరింపజేయవచ్చునని వీరు విశ్వసించిన యెడల, వీరితో అనవసరముగ తలపట్లు పట్టుకొన నక్కరలేదు.

(3) కర్మకాండ:--(Dogmatic rituals) ప్రతిమత ములోను, హేతుపూర్వకముగాని కొన్నితంతులు, కర్మకలా పము, ఛాందసములు, శిద్ధాంతములు, ఆచారములు, ప్రాయ శ్చిత్తములు, నమ్మకములు, పట్టింపులు మొదలైనవి లెక్కకు మిక్కిలిగా నుండును. వీని నన్నిటిని మతగురువులు, పురో హితులు, తమ జీవనముకొరకు పెంచినారు. స్త్రీలు మిగుల

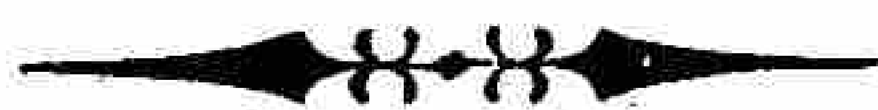
సులభముగా, వీరి వలలలో చిక్కొదరు. ఉపవాసములు, వ్రత ములు, యజ్ఞములు, యాగములు, బలులు, దానములు, వృద్ధి యగుచుండెను. వేదకాలమునాటి ప్రకృతి యారాధనము, చెట్లు పుట్టలు, రాళ్లు రప్పలు, పాములు, ఆవులు, పక్షులు మొదలగువాని యారాధనము క్రిందకు మారిపోయినది. ఇక మన మంత్రతంత్రములు, బ్రాహ్మణములు సంహితలు, సూత్రములు, స్మృతులు మొదలగునవి, కర్మకాండవంతయు మనలో క్లిష్టరూపముదాల్చి మనలను బానిసలుగఁ జేసివైచి నవి. మన వర్ణాశ్రమ ధర్మములన్నియు వీనిలో చేరినవే. నిరా లంకృతమైన వేదకాలమునాటి ఆర్యమతము, బ్రాహ్మణముల కాలములో పటాటోపమగు కర్మకాండతో నిండిపోయినది. తెల్లవారుఝామున లేచినది మొదలు రాత్రి పరుండువరకు మనము చేయవలసిన పనులన్నిటికిని, యీ బ్రాహ్మణమతము నిబంధనల నేర్పరచెను. వీనిలోని కొన్ని బాహ్యాశుచి, అంత శ్శుచులకు ఉపయోగపడినను, మొత్తముమీద జనుల నంద రిని, అనవసరముగ కాళ్ళు చేతులు బంధించి స్వాతంత్ర్యము లేకుండచేసి, వాని నుల్లంఘించిన వారికి నరకబాధలు, ప్రాయశ్చిత్తములు మొదలగు వానిని యేర్పాటు చేసినవి. నాగరికత హెచ్చినకొలది, వర్ణాశ్రమధర్మ కట్టుబాట్లు కొంత వరకు సడలి, కర్మకాండ క్రమక్రమముగా శిథిలమై గుంజు లేని డొల్లవలె మనలోకొన యూపిరితో కొంతవరకు నిలచి యున్నది. మన సనాతన ధర్మవాదులమని చెప్పుకొనేవారును,

పూర్వాచార పరాయణులును, వీని నింకను నిలవబెట్ట తలచు కొను ప్రయత్నములు మనకు జాలికొలుపు చుండును. వీరి దుర్బల కోపమును, దురహంకార దురభిమానములు మనకు నవ్వు పుట్టించును. పాపము! వీరిని మనమెన్నడు తూలనాడక, మన దారిని మనము పోవుచుండుటయే యుత్తమపద్ధతి— కాని వీరి యుపదేశములు, మన సంఘపురోభివృద్ధికి ఆటంక ములని నమ్మువారు, వానిని కఠినముగ విమర్శించవలసి యుందురు. లేనియెడల ప్రజాసామాన్యములోని మూఢవిశ్వా సములు త్యజింపబడవు. మన పూర్వపు అలవాటులను బట్టి మనలోని విద్యావంతులగు నవనాగరికులు కూడ, యీశుష్క కర్మకాండకు కొంతవరకు యిప్పటికి కూడ దాసులగు చున్నారు—ఈ కర్మకాండకు తలయు తోకయులేదు. ఏల చేయవలెనో హేతువులు కన్పట్టవు. పూర్వకాలమందే మనలో ననేకులు, వీని నల్లంఘించుచుండిరి. ఈవర్ణాశ్రమధర్మపరి ణామమును గురించి, కళ్లుపెట్టుకొని పూర్వగ్రంథములను చదువక, మన సనాతనధర్మవాదులు చేయు వాదనలు, చర్చలయందెవరికి లక్ష్యముండును. ఇట్లే ప్రపంచములోని ప్రతిమతము, మూఢవిశ్వాసములతోను, కొన్ని కర్మపటా టోపములతోను నిండియుండి యీ యాధునికయుగములో మారుచున్నది. నీతికి పునాదులు, యీమతములు కావనియు, యివి, నైతికమార్గమున, ప్రజలను నడపించుటకు మానవులే, ఆయా దేశకాలములబట్టి యేర్పరచుకొని మార్చుకొనుచుండి

రనియు మనము తెలిసికొనవలెను. ఈ కాలములో మన హైందవమతము, ముఖ్యముగా సర్వమానవసౌభ్రాతృత్వమునకు భంగము కలిగించి, జుట్టుబొట్టు, కట్టులు, భోజనమజ్జన వివాహాదులు మొదలగు నాచారములలో వైషమ్యములు వృద్ధిచేసినది. ఈ పరస్పరభేదములను రూపుమాపుట మాత్రముచే, మన యాధ్యాత్మికవిషయచర్చ యెప్పటికిని యుండనే యుండును. వేదాంత విషయములలోను, భౌతికశాస్త్రజ్ఞానములోను పరిశోధనలు జరుగుచునే యుండును. కాని మానవకోటిలో అన్యోన్యప్రేమ, హెచ్చుగుట కట్టి సందేహములేదు. సమస్తజాతులలోని మానవశ్రేష్ఠులు, పూర్వులైననేమి ఆధునికులైననేమి, మనకు గౌరవపాత్రులే. వారిలోని సద్గుణములను సత్యమైన జ్ఞానమును మనమెన్నడు మరువము. వారిచరిత్రలను మనబాలురచేత చదివించెదము కాని హేతువులులేని మూఢవిశ్వాసములను ఆచారములను వారిచేత విసర్జింపజేసి, నీతిమార్గమునకు నిజమైనపునాదులను వారికి బోధించవలెను. మానవుడు, తనసౌఖ్యముకొరకే, తానొక సంఘములో చేరి యుండవలెనని కోరుట స్వభావముగనుక, కొన్ని అలవాటులు, సంప్రదాయములు విడువజాలక, వాని నాచరించుచున్నను, వానిని కఠినముగ విమర్శించి తనతోడి మానవులచేత విసర్జింపచేయు చుండవలెను. ఇట్లు ప్రతిమతమును నిర్భయముగ విమర్శించి, ఖండించుట మనవిద్యాధికుల విధియైయున్నది. తానే మతమును విశ్వసించకపోయినను, మానవసేవయే ప్రధానమని

యెంచి, తాను అహింసాసత్యముల నవలంబించి సన్మార్గము త్రొక్కుచుండిన యెడల దుష్టశిక్షణ, శిష్టరక్షణచేయు వాడొకడు పైన యుండినను, తనకెట్టి నష్టమురాదని ప్రతివాడును గట్టిగ నమ్మవచ్చును.

అమానుషక్రియలు—నమ్మకములు

7 వ అధ్యాయము

ప్రకృతిసిద్ధమైన పద్ధతులను మించినవియు, మనమెట్టి సహాయకరములైన సమాధానము లీయజాలనివి యగు విషయములు అమానుషక్రియలని మనము వాడెదము. భౌతికశాస్త్రజ్ఞానమున కతీతముగ జరుగు అద్భుతచర్యలను, మనమెట్టి విచారణచేయక అంగీకరించుట గొప్పపొరబాటు. సృష్టివిషయక శాస్త్రములలో ఖగోళశాస్త్రము, భూగర్భశాస్త్రము, పదార్థవిజ్ఞానశాస్త్రము, రసాయనశాస్త్రము మొదలగునవి చేరియుండి, ప్రపంచములో కనుపడువిషయము లన్నియు స్వాభావికనియమముల వలననే కలిగినవని నమ్మవలయును. మూఢవిశ్వాసములు, సబబులేని పట్టుదలలు, మానవకోటికి గొప్పవిరోధులుగ నెంచవలెను. ప్రకృతిశాస్త్రములు, మన బుద్ధియు మనకు ముఖ్యస్నేహితులు కాబట్టి యీ అమానుషక్రియలందు నమ్మకములను ఖండించుట మనవిధి. భౌతిక

శాస్త్రజ్ఞాన మభివృద్ధియైన కొలది, యిట్టి మూఢనమ్మకములు వెనుకకు నెట్టబడుచునే యున్నవి. మానవుడు మొదట మృగ ప్రాయుడుగ నున్నపుడు, తినుట, పిల్లలను కనుటతప్ప మరి యే పనియు వాని కగత్యములేదు. అతడు స్థావరముగా ఒకచోట నుండేవాడు కాడు. ప్రకృతిలో దొరకుపళ్లు, ఆకులు, చేపలు, క్షుద్రజంతువులను పట్టుకొని తినుచు క్షుద్బాధ తీర్చుకొను చుండెను. తనబుద్ధి నుపయోగించుకొన జాలక, రాళ్లను, రప్ప లను, యెముకలను మొదలగువానిని పూజించుచు, అవి తనకు మంచియో చెడుగునో చేయగలవని నమ్ముచుండెను. ఇట్టి అడవిజాతివారు యిప్పటికిని శింహాళము, అండమానుదీవులు, న్యాగినీ మొదలగు దేశములలో నున్నారు. వీరికంటె కొం చము నాగరికతగల కిరాతులు, భూమిని దున్నుకొనుట, పశు వులను పెంచుట, భోజనపదార్థములను నిలవచేసికొనుట మొద లగు పనులు నేర్చుటవలన, కొంత సావకాశమేర్పడినది. ప్రాణ ముగల చెట్లు చేమలను దేవతలుగ నేర్పరుచుకొని పూజించిరి. ఆత్మ, లేక దేవత యేదియో యొకటి వానిలోను తమలోను కూడా ఉన్నదనియు, చచ్చినపుడు అదికూడా శరీరమునుండి లేచిపోవుననియు నమ్ముచుండిరి. నాగరికత వృద్ధియైన కొలది, మానవులు సంఘములుగా యేర్పడి వివిధవృత్తుల నవలంబించి, స్థిరముగా ఒకరాష్ట్రమును యేర్పరుచుకొని కళలు, శాస్త్ర ములు కొంచముగా నేర్వనారంభించిరి. ప్రతిజీవములో నున్న దేవతలకన్నిటికి ఆదిదేవత ఒకటియుండునని నమ్మ మొదలి

డిరి. మరి కొంతకాలమునకు, భూమి గుండ్రముగా నున్న ట్లును, అది సూర్యునిచుట్టు తిరుగుచు, దివారాత్రములు, ఋతువులు యేర్పడుచున్నట్లు కనిపెట్టిరి. మత విషయములలో, మోసెసు, క్రీస్తు, మహమ్మదు, బుద్ధుడు, ఆర్యుల ఋషులు మొదలగువారికి దేవుడు కనుపడి వారిచేత అద్భుతకార్యములు చేయించుటయు, వారిద్వారా మానవులకు సందేశములు పంపి వారిచేత ఆయన మతగ్రంథములు వ్రాయించుటయు బయలు దేరినవి. నేత్రములులేని వారికి నేత్రములనిచ్చుట, చచ్చినవానిని బ్రతికించుట, దయ్యములను పారద్రోలుట, మొదలగు అభూతకల్పన లెన్నియో, వారినిగురించి, బయలుదేరినవి. వీనిని ఆయాకాలములలో కొందరు నమ్మినప్పటికి, యీ మత విశ్వాసములలో మార్పులనేకములు కలుగు చున్నప్పటికి, సుమారు మూడు వేల సంవత్సరములనుండి యీ మతసాంప్రదాయములు నేటివరకు నిలచియే యున్నవి. ప్రకృతికి భిన్నముగ ఒక దేవుడను వాడున్నాడనియు, మనలోని ఆత్మనిత్యమనియు, మానవేచ్ఛకు స్వాతంత్ర్యమున్న దనియు యిప్పటికిని జనబాహుళ్యము నమ్ముచున్నారు. ప్రకృతియంతయు దేవునిలోనే యున్నదనియు, దేవుడు ప్రకృతియంతయు నిండి యున్నాడనియు, యీ అద్వైతసిద్ధాంతమును నమ్మినయెడల, ప్రకృతినే దేవుడని పిలువవచ్చును. (Pantheism) ఈ ప్రకృతికి భిన్నముగా దేవుడుగాని, ఆత్మగాని యున్నదని భౌతికశాస్త్రపరిశోధనల వలన ఋజువుకాలేదు. ఒకటే వస్తువునుండి

యీ బ్రహ్మాండమంతయును, దీనిలోని స్థావరజంగమపదార్థము లన్నియును క్రమక్రమముగా ఒకదాని నుండి ఒకటి యుద్భవించెనని ప్రకృతిపరిణామశాస్త్రము వలన తేలుచున్నది. ఇప్పటి భౌతికశాస్త్రజ్ఞానము లేకపోయినను, పూర్వమునందు మన కాణాదుని ఆరంభవాదమును, కపిలుని గుణపరిణామవాదమును కొంతవరకు యీ నూతన జడాద్వైతవాతమును బలపరచును. శాశ్వతజీవుడనునది, మెదడే తప్ప, వేరుగ నొకటిలేదనియు, మానవుడు, తనవంశపారంపర్యముగ వచ్చు గుణవిశేషములు కొంతయున్ను, తనచుట్టునుండు పరిస్థితులు, శిక్షణ మొదలగునవి కొంతయున్ను కలసి, (Nature and Nature = Heredity and environment) నడచుకొనుచుండును గాని తానేపని చేయుటకును సంపూర్ణచిత్తస్వాతంత్ర్యము కలవాడు కాడనియు, జడాద్వైతవాదుల యభిప్రాయము.

మనమందరము స్వయముగా భౌతికశాస్త్రములన్నియు సాకల్యముగ చదువజాలకపోయినను, ఆయాశాస్త్రజ్ఞుల తుది నిర్ణయములు నేటి కెంతవరకు వచ్చెనో తెలిసికొన్నయెడల, యీ నూతనాద్వైతసిద్ధాంతమును మన మంగీకరింపక తప్పదు ఒకటే పదార్థమునుండి యీచరాచరసృష్టిక్రమము క్రిందిజీవరాసులనుండి, మానవుని పుట్టుకయు, బుద్ధివికాసమును మనము గమనించితిమేని, ఆత్మయనునదిగాని, స్వర్గనరకములుగాని, దైవశిక్షలుగాని, జన్మపరంపరలుగాని వేరుగానున్నవని నమ్ముటకు మనకెట్టికారణములు కన్పించవు. మన కనుశ్రుతముగా

వంశపారంపర్యముగా వచ్చుచున్న అలవాటులను వదలలేక నీతినియమముల పునాదులను తెలిసికొనలేక, ఆధ్యాత్మికమైన దేదియో ఒకటియున్నదని లేనిపోని భయములు పెట్టుకొని, అనేకమూఢవిశ్వాసములకును, మతసాంప్రదాయములకును దాసులమగుచున్నాము. ప్రతివిషయమునకు కారణకార్యసంబంధము లేకపోలేదు. ఈ ప్రకృతికి కారణమేమై యుండునో యెవరును చెప్పలేరుగాని, మొట్టమొదటనున్న యేకపదార్థమునుండి యెట్టిపరిణామము స్వభావసిద్ధముగ కలిగినది కలుగుచున్నది మనము తెలిసికొనుటకు ప్రయత్నించవచ్చును.

ఈ అఖిలాండ బ్రహ్మాండకోటియంతయు ఒకటే పదార్థముగాని, వేరుపదార్థ సంయోగమువలన కలుగలేదు. ఈ పదార్థమే (Substance) రెండు చీలికలైనది వీనిని matter and energy అని యందురు. ఈ రెండును ఒకదానినివిడచి ఒకటియుండదు. వీనిలో యెన్నిమార్పులు కలిగినను, వీనికి హెచ్చుతగ్గులుండవు. జడపదార్థములకు, అనగా జీవములేని పదార్థములకు యింద్రియజ్ఞానము (sensation) చలనము (movement) ఉండవు. ఈ జడ ప్రపంచమునుగురించి వివరించుశాస్త్రములు, ఖగోళశాస్త్రము, భూగర్భశాస్త్రము, ఖనిజశాస్త్రము, ఉదకశాస్త్రము, పదార్థవిజ్ఞానశాస్త్రము రసాయనశాస్త్రము మొదలగునవి, జీవముగల వస్తువులను గురించి తెలుపుశాస్త్రములు జీవశాస్త్రము, శారీరకశాస్త్రము వృక్షశాస్త్రము, జంతుశాస్త్రము, మొదలగునవి. ఈశాస్త్రము

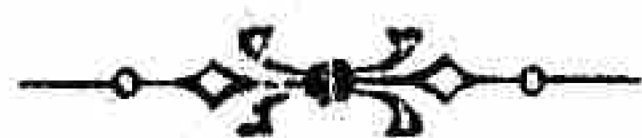
లన్నిటిలో అనేక అంతర్భాగములున్నవి. ప్రకృతిపరిణామమును గ్రహించుటకు, యీ అంతర్భాగశాస్త్రములలో ప్రత్యేకపరిశ్రమచేసి, నూతనపరిశోధనలను కావించుచున్నారు. వీనిలో ముఖ్యమైనశాస్త్రములు మృతకళేబరములను పరీక్షించి వానియుత్పత్తికాలమును గురించి తెలియజేయుశాస్త్రము, వెనుకటికాలములో చచ్చినజంతువుల యొక్కయు, యిప్పుడు జీవించియున్న జంతువులయొక్కయు అస్థిపంజరములను పోల్చి ఆయాజంతువులకు గల సంబంధమును తెలుపగలశాస్త్రము, సమస్తజీవరాసుల పిండోత్పత్తి, వృద్ధులనుగురించి చెప్పుశాస్త్రము, మానవునిపుట్టుక, అతనిక్రమాభివృద్ధిని గురించి విశదీకరించుశాస్త్రము మొదలగునవి. ప్రత్యక్షప్రమాణములమీదనాధారపడిన యీ వివిధశాస్త్రములలోని పండితులు, యిప్పటివరకుచేసిన పరిశోధనలను బట్టి మనమెదడే, ఆత్మయనియు, ప్రత్యేకముగా వేరేదేవుడొకడులేడనియు, సిద్ధాంతీకరణము చేయుచున్నారు.

ఏ విషయములోనైనను సత్యాన్వేషణమునకు స్వానుభవమే ప్రమాణము. ఏ మతగ్రంథము యెన్నిసారులు చదివినను, సత్యము బయల్పడనేరదు. అనేకవేల శతాబ్దములనుండి, మానవానుభవము, కొంచము కొంచముగా, భౌతికశాస్త్రజ్ఞానమును బట్టి యభివృద్ధియగుచున్నది. కనికరములేని నిజస్థితులు మనయింద్రియములకు గోచరమైనకొలది సత్యమును గ్రహించగలుగుచున్నాము. అడవిజాతులైన నేమి వేదాంతు

లైన నేమి, వీరుభయులు ఊహించువిషయములు ఋజువుకా నపుడు మనము వేనిని నమ్మవలెను? గొప్పకవీశ్వరులు, ద్రష్ట లు, పండితులు, ఋషులు, వేదాంతులు మొదలగు వారనేక మంది మేధావంతులు వారి వారికి తోచినప్రకారము, అనేక వేల పురుషాంతరములనుండి, ఆధ్యాత్మికవిషయములలో పరి పరివిధముల నూహలు చేయుచుండిరి. వాని నన్నిటిని తరచి చూచుటవలన మనకు ప్రయోజనమేమి? వానిని ఒకదానితో నొకదానిని పోల్చి చూచుకొనుచు, సమన్వయము చేయప్రయ త్నించుచు కాలము గడుపుచుండిన యేమి యుపయోగము? బహుసంఘములలోనియనుభవములను కఠినవిమర్శ న చే సి న గాని మనమంగీకరింపవలను పడదు. ఒకవ్యక్తియొక్క ప్రమా ణమణుమాత్రమే. అతడు అనేకపొరబాట్లకులోను కావచ్చును. తనకొక్కనికి తోచినదిగనుక, అందరు దానిని నమ్మవలసినదని యే మానవుడును చెప్పతగడు. ఏ విషయములో గాని తనకే సత్యమంతయు గోచరించెనని చెప్పుట మిక్కిలి సాహసము మానవులలో జ్ఞానాభివృద్ధికి మూలబీజము యెవరో ఒకరుచెప్పి నది విచక్షణచేయకుండ నమ్మకుండుటయే. అట్టి విచక్షణ జ్ఞానములేనివారు, సంపూర్ణ మానస్స్వాతంత్ర్యముతో వివిధజా తులలోని మేధావంతులే భవించిన భౌతికశాస్త్రపరిశోధనలు మనలను తీసికొనిపోయి నంతవరకే నడువవలెను. అమోఘ మైన సత్యమును కనుగొనుట కింతకంటె రాజమార్గము వేరొ కటిలేదు. మనమానసికశక్తులన్నియు యీ భౌతికశాస్త్రము

లనుబట్టియే నిరూపింపబడుచున్నవి. సత్యాన్వేషణమునకు ప్రకృతిశాస్త్రరహస్యజ్ఞానమే మన కాధారము. మానవాభివృద్ధియందు నమ్మకములేనివారు, తమకిష్టమైన యేమత సంప్రదాయమైనను అవలంబించి పూర్వస్మశానవాటికలలో విహరించుచుండవచ్చును. కాని, మానవాభివృద్ధిని కోరి దానియందభిమానము కలవారు మాత్రము, హేతుపూర్వకమైనట్టియు, ప్రత్యక్షప్రమాణములతో కూడుకొన్నట్టియు మేధావంతులైన భౌతికశాస్త్రజ్ఞుల యేకగ్రీవాభిప్రాయములను బట్టి నడచుకొనుటయే శ్రేయస్కరము.

మతములు—ప్రకృతిశాస్త్రములు

8 వ అధ్యాయము

కొందరు మన పురాణగాధలను, భౌతికశాస్త్రజ్ఞానమాతో ముడి పెట్టుటకు ప్రయత్నించు చున్నట్లే, యీ దొర గారు బైబిలులోని పిట్టకథలను సమర్థించు చుందురు. ఈయన గొప్ప పదార్థ విజ్ఞానశాస్త్రజ్ఞుడు. తక్కిన భౌతికశాస్త్రములలో కూడ కొంతవరకు పరిశ్రమ చేసినవాడు. ఈ సృష్టిని గురించి పరిణామ వాదమును పూర్ణముగ నంగీకరించుచు బైబిలు గ్రంథములోని సృష్టిక్రమమును యెట్లెటో సమర్థింప జూచుచుండును. ఈయన, ఆరు సంవత్సరములక్రింద వ్రాసిన

"పరిణామము—ఈశ్వరసృష్టి" యను గ్రంథమును నేను కొద్ది కాలము క్రిందటనే చదువుట సంభవించినది. తన యభిమాన విద్యయగు పదార్థ విజ్ఞానశాస్త్రమును బట్టియే గాక, యితర ప్రకృతిశాస్త్రములను బట్టి కూడా యీభూమియొక్క చరిత్ర కనీసము నలుబదికోట్ల సంవత్సరముల పైకాలమునుండి వ్యాపించి యున్నదనియు, క్రింది జంతువులనుండి మానవుడు పుట్టి ఒకలక్ష సంవత్సరములు మాత్రమై యుండవచ్చుననియు, సూర్యరశ్మి నూటికి ఒకభాగము తగ్గవలెనన్న 150 అర్బుదముల సంవత్సరములైనను పట్టుననియు యీాయన ఒప్పుకొనుచున్నాడు. భౌతికశాస్త్రజ్ఞుల పరిశోధనల ననుసరించి, దేవుడు ప్రత్యేక ప్రత్యేకముగా జడపదార్థములను, స్థావర జంగమాదులను, మనుష్యులను సృజించలేదని యీాయన గట్టిగ నమ్ముచు తనకున్న సందేహములు కొన్నిటిని వివరించెను.
(1) జడ పదార్థములనుండి జీవమెట్లు యుద్భవమయ్యెను?
(2) ప్రకృతిలో యిట్టి క్రమ విలాసపద్ధతి యెట్లేర్పడెను?
(3) దాని నెవరేర్పచి యుందురు? ఈప్రశ్నలకు సమాధానములు దొరకలేదని ఒప్పుకొనుచు, దేవుడొకడుండవచ్చుననియు, యీా సృష్టిపరిణామమునకు కూడా ఆయనే కర్త యనియు, యింకను మేధాసంపత్తు కలుగుటకు, మానవునికి పరిపూర్ణమనస్స్వాతంత్ర్యము నిచ్చి తనకు సహకారిగా చేసికొని అతని బుద్ధిని వికసింప జేయుచుండుననియు యీాయన నమ్మకము. తనతో అనేకమంది భౌతికశాస్త్రజ్ఞు లేకీభవించ

రని తనకు బాగుగా తెలుసుననియు, తన నమ్మకముకూడా ఊహాలమీదనే ఆధారపరచు చున్నాననియు, దానికిష్టపడిన వారు తనతో యేకీభవించ వచ్చుననియు, యీయన వ్రాసినారు. ఇదియే కూడదని నావాదన. తన భౌతికశాస్త్రజ్ఞానము తన్నెంతవరకు తీసికొనిపోయి విడచెనో అంతవరకే ఆగక, దానిని త్రోసిపుచ్చజాలక, పిట్టకథలతో నిండిన బైబిలు మతగ్రంథములోని సృష్టిక్రమమును అతి పిచ్చిగా సమర్థించ దలచెను. కాని యీ విషయములో యీయన అపజయము గాంచెనని స్పష్టముగ చెప్పవచ్చును. తనకును యితర భౌతికశాస్త్రజ్ఞులకును తెలియని సంగతులు యింకను ననేకములున్నవని ఒప్పుకొనుచు, మనము చనిపోయిన తరువాత మన యాత్మలెక్కడికో పోయి యుండుననియు, దేవుడనువాడొకడుండవచ్చుననియు, మన యాత్మలింకను అభివృద్ధి నొందుచు శాశ్వతముగా యెక్కడనో నుండుననియు, భగవంతుని చిత్కళ మనలో నుండుననియు యీయన నమ్ముచుండును, బైబిలులోని విషయములు పైకి పిచ్చిపిచ్చివిగా కనుపడినను, వాని అంతరార్థములలో కొంత సత్యమున్నదని యీయన నమ్మును. ఇట్టి నమ్మకముల కంతెక్కడ? క్రైస్తవుల బైబిలులో గాని, మన మతగ్రంథములలో గాని సృష్టిని గురించి వ్రాయబడిన విషయములు శుద్ధ కల్పనలని, భౌతికశాస్త్రజ్ఞుల వాదము. వీరు, తమ పరిశోధన లెంతవరకు పోయెనో అంతవరకే యీ మతగ్రంథములను విమర్శించి, అవి తప్పులతడికెలని రుజువు

చేయుచు, తక్కిన విషయములు, ఊహలమీదనే ఆధారపడు చున్నవని చెప్పెదరు. ఇదియే సరియైన రాజమార్గము. సృష్టి క్రమమంతయు మన పూర్వులకు తెలిసియున్నట్లు వారి గ్రంథములను భౌతికశాస్త్రజ్ఞానముతో సమన్వయపరచుటకు ప్రయత్నించు వారికంటె, గ్రుడ్డినమ్మకమును త్రికరణశుద్ధి గాగలవారే యోగ్యులని తోచుచున్నది. మొదటివారు సంఘమునకు యెక్కువ అపకారులు. వీరి పాండిత్యము తర్కము, బహుమందిని మూఢవిశ్వాసములకు దాసులనుగా చేయుటయే గాక, వీరు లోకవంచకులును స్వవంచకులును కూడ నగుచుందురు.

మతములు ప్రకృతిశాస్త్రములు రెంటికిని యెన్నటికి సమన్వయము కాదందురు. సర్ ఆలివరులాడ్జి మొదలగు భౌతిక శాస్త్రజ్ఞులు కొందరు ఆస్తికులుగా నుండినను ముక్కు చెవులు గల దేవుడొక డున్నాడని గాని, ఆయన సర్వశక్తి కలవాడని గాని నమ్మరు. వీరు హెకెల్ వంటి జడాద్వైతులు కాకపోయి నను, వివిధమతములలో ప్రతిపాదింపబడిన అభూత కల్పన లన్నిటిని నిరసింతురు. ఇవి యన్నియు ప్రకృతి పరిశోధనలకు వ్యతిరిక్తములును అసంభవములని వా రంగీకరింతురు. ఆలివరు లాడ్జిగారు, ఆధ్యాత్మిక దృష్టితో హెకెల్‌గారి జడాద్వైత మును విమర్శనచేసి ఖండించుటకు ప్రయత్నించు చున్నాడు గాని, యీయన విమర్శనలను 1906 వ సంవత్సరములోనే, సర్. కె. లంకాస్టరుగారు మిక్కిలి తీవ్రముగను హేతువుల

తోను ఖండించియున్నారు. ఇట్టి భేదాభిప్రాయములు, మన భౌతికశాస్త్రజ్ఞులలోనే కనఁబడుచున్నను, వీరందరు మతవిశ్వాసములను యేకగ్రీవముగ త్రోసివేసిరి. వీనిని భౌతికశాస్త్ర పరిశోధనలతో సమన్వయము చేయ మానుకొనిరి. మనలో కాశీభట్ల బ్రహ్మయ్యశాస్త్రులుగారివంటి కొందరు పెద్దలు, పైన చెప్పిన శాస్త్రజ్ఞులు చేయజాలని పనికి పూనుకొనుచున్నారు. వీనిని ఆంగ్లేయభాషలో Apologetics అని పిలచెదరు. పూర్వము పురాణములలో నుదహరించిన అమానుషక్రియలు, యీ కాలమందు కూడ యేలజరుగవో వీరు తెలుపజాలరు. ఈ గ్రంథములలో, యేయొక్క విషయము పొరబాటని ఒప్పుకొన్నను, మన ప్రస్తుతాను భవనమునకు విరుద్ధములైనవన్నియు సత్యదూరములనియు, భగవంతుడను వాడు చెప్పిన వేదవాక్యములు కావనియు, యివి మానవ కల్పితములే యనియు మనము నమ్మక తప్పదు. సృష్టిపరిణామమను ఒక్క విషయమునే తీసికొని, మనపురాణములలో వ్రాసినది ప్రకృతిశాస్త్ర పరిశోధనలకు కేవలము వ్యతిరేకమని ఋజువు చేయుచున్నపుడు, చదువరులు, నామాటలనే నమ్మక, కొంచెము శ్రద్ధతో, ఆ గ్రంథములను పరిశీలించి చూచినయెడల, వారికే సత్యము తేటపడగలదు. ఈ విషయములలో వట్టి బూకరింపులవలన యెట్టి ప్రయోజనము లేదు.

భౌతికశాస్త్రము లన్నియు మనము చదువజాలక పోయినను, వానిలోని విషయములను క్రోడీకరించి, మనకు

బోధపడునట్లు ఆంగ్లేయభాషలో వ్రాయబడియున్నవి. వీనిని ఆంధ్రములోని కనువదించినయెడల, మనవారు తమ పురాణములలోని పుక్కిటిగాథలు, మూఢవిశ్వాసములను తప్పక త్యజించి వానిలోని అమూల్యములగు ధర్మబోధనలను మాత్రమే స్వీకరించినను, వానిని పవిత్రమగు మతగ్రంథములుగా నెన్నడు నంగీకరించరు. రామకృష్ణాద్యవతారములు మానవమాత్రు లేయనియు, వారికి మనకువలెనే లోపములు చావుబ్రతుకు లుండెననియు గ్రహించెదరు. డార్విన్, వాలెసు, స్పెన్సరు, హక్సి హెకెల్ మొదలగు భౌతికశాస్త్రజ్ఞులు లందరు సృష్టిపరిణామవిధానమును యేకగ్రీవముగ నొప్పికొన్నారు. ఈ భూమి యనే గ్రహమేగాక, సూర్య చంద్ర నక్షత్రాదులును, పిపీలకము మొదలు మానవునివరకును, యీ మానవుల భాషలు, జాతులు, కళలు, శాస్త్రములు, మతములు, ఆచారములు, నీతి, మనస్సాక్షి, చైతన్యము, సాంఘిక రాజకీయసంస్థాపనలు మొదలగు నన్నియును క్రమవికాసము నొందుచు, పరిణామసూత్రఫలములని స్పష్టముగా ఋజువగుచున్నది. మానవుడనువాడు, ప్రకృతిలో, ప్రత్యేకముగా సృజింపబడినవాడు కాడనియు, దానిలో ఒక భాగమై, క్రింది జంతువులనుండి క్రమవికాసముచేత నుద్భవించినవాడనియు, భౌతికశాస్త్రములవలన తేలుచున్న విషయము. ఇది సత్యమని అంగీకరించినచో, మతగ్రంథముల ప్రమాణముమూలపడవలసినదే. అతిపవిత్రములైనవనియు, సత్యములనియు,

మోక్షదాయకములనియు, మనవారు చదువుకొనుచున్న యీ పురాణములలో, చరిత్రవిషయములుతప్ప తక్కిన వన్నియు అభూతకల్పనలని త్రోసివేయకతప్పదు.

మొదట, డార్విన్‌గారు, వ్రాసిన "మానవోత్పత్తి" యను గ్రంథములోని ముఖ్యవిషయములు, యిటీవల వెలువడిన నూతన భౌతికశాస్త్రశాఖలలోని పరిశోధనలవలన బలపడుచున్నవి. ప్రాచీనయుగములలో జీవించి మృతిజెందిన జంతువులయెముకలపరిశోధనశాస్త్రము (Paleontology) భూగర్భశాస్త్రము (Geology), జంతుశాస్త్రము (Zoology), జీవశాస్త్రము (Biology), వివిధజంతువుల యెముకలనుపోల్చు శాస్త్రము (Comparative anatomy), శారీరశాస్త్రము (Physiology), రోగలక్షణశాస్త్రము (Pathology), పిండోత్పత్తి వృద్ధులనుగురించిన శాస్త్రము (Embryology), మొదలగు శాస్త్రములలోని ప్రాతిపదికవిషయములైనను చదువుకొన్నయెడల, యీ భూమిమీద మానవు లెట్లు జన్మించినది తెలియనగును. నేనుగాని, మన కాశీభట్ల బ్రహ్మయ్యశాస్త్రులుగారు మొదలగు పండితులుగాని, పై శాస్త్రములన్నిటిలో పాండిత్యము సంపాదించలేకపోయినను, ఆయాశాస్త్రజ్ఞులు యేకగ్రీవముగ నొప్పుకొన్నట్టియు, వారి పరిశోధనవలన కలిగిన ఫలములను మనకు కన్నులార కనుపరచుచున్నట్టియు విషయములను తెలిసికొని మన బుద్ధినుపయోగించి అంగీకరించవచ్చునుకదా! అట్లుగాక, యీ

జ్ఞానమునంతను త్యజించి, మన పూర్వగ్రంథములలో, యీ సృష్టిపరిణామము మొదలగువానినిగురించి వ్రాయబడిన దంతయు సత్యమే యనియు, మన పూర్వులు దివ్యజ్ఞానము కలిగి సర్వజ్ఞులై వానిని వ్రాసిరనియు గ్రుడ్డిగా నమ్మవలసిన దే యని చెప్పువారితో వాగ్వాదములు నిష్ప్రయోజనములు— దివ్యజ్ఞాన మన నేమి ? మన జ్ఞానమంతయు పంచేంద్రియముల వలనను, వానిగుండ మనోబుద్ధులవలనను కలుగుచుండగా మరి యే యితర సాధనలవలన నూతన వస్తువులను కనిపెట్ట బడవచ్చునో, తెలియచేయు ఋజువుభారము దివ్యదృష్టి వాదులపైనున్నది. అట్టి దివ్యదృష్టి ఒకటి యున్నదని వా రెట్లు నిశ్చయించగలిగిరి ? దానివలన తెలిసికొన్నది యే సత్యమని యెట్లు నిర్ణయించగలము ? వ్యాసులవారికట్టి దృష్టి యున్నదని యెట్లు మనము భావించవచ్చును ? ఆయనకు ఆయనే సాక్షియా ? ఈ దివ్యదృష్టి, యిప్పటి కాలములో ఒక్కరికైనను లేకపోవుటకు కారణ మేమి ? తమకు గలదని ఒకరు చెప్పుకున్నంతమాత్రమునను, కొందరు వారికి గలదని ఒప్పుకొన్నంతమాత్రమునను, మనము దాని యునికిని అంగీక రించవలసిన దేనా ? దివ్యదృష్టి మన పూర్వ ఋషులకు మాత్రమే కలదని నుడువువారి కాధారము లెవ్వి : మన పూర్వులు వ్రాసినదంతయు, తమ దివ్యదృష్టిని ఆధారముగా చేసికొని వ్రాసిరని చెప్పునంతమాత్రమున యిది హేతువాద మెట్లగును ? మన గోపరాజు వైకుంఠరావుగారు మొదలగు

సనాతనధర్మవాదులు, త్రిలింగపత్రికలో, యీ దివ్యదృష్టి వాదనతప్ప మరియొక హేతువాదముతో, పూర్వపురాణములలో వ్రాయబడిన విషయములను సమర్థించలేరు.

నా స్నేహితు డొకడు తిరుపతి వెంకటేశ్వర్లు తన కొండతోసహా రాజమహేంద్రవరములోని కోటిలింగక్షేత్రమునకు వచ్చి, అక్కడ అఖండగౌతమిలో మునిగి స్నానమాచరించి, తిరిగి తన యథాస్థానమున ప్రవేశించినట్లు తాను కన్నులార ప్రతిదినము తన దివ్యదృష్టితో చూచుచున్నానని చెప్పుచున్నాడు. ఇతని కిట్టి దృష్టి కలదని అనేకులు నమ్ముచున్నారు. మరియొక స్నేహితుడు కోటిఫలిలోని దేవుడు, అంతర్వేది దేవునియొద్దకుపోయి, ఆయనతో ముచ్చటించి ప్రతిదినము వచ్చుచు పోవుచుండుట తన దివ్యదృష్టితో చూచుచున్నానని ప్రమాణముచేసి చెప్పుచుండును. వీరి మాటల నేలనమ్మకూడదు? అట్టి దృష్టి లేదని యెట్లు నమ్మించగలము? వీరును, వ్యాసులవారివలె కొన్ని యుద్గ్రంథములను వ్రాసినయెడల కొన్నిశతాబ్దములలో కొందరు మూఢులకవి ప్రమాణగ్రంథములుకావచ్చును—ఇట్టి దివ్యదృష్టి యెవరికున్నదో, యెవరికిలేదో నిర్ణయించు టెట్లు? నిర్ణయించగలవారెవరు? వేదసూత్రములను వ్రాసిన వ్యాసులవారు యీ పురాణములు వ్రాసిన వ్యాసుడే యని యెట్లు చెప్పగలము? పదునెనిమిది పురాణములను ఒక వ్యాసుడే వ్రాసెనని యెట్లు నిర్ధారణ చేయగలము? వ్యాసులు అను

పేరు అనేక గ్రంథకర్తలు పెట్టుకొని యుండవచ్చును. ఈ పురాణములన్నియుకూడ, పూర్వము ముద్రణాయంత్రములు లేకపోవుటచే యెన్ని మార్పులు చెందినవో యెవరు చెప్ప గలరు? మన పూర్వ గ్రంథకర్తల యభిప్రాయములలో కొన్ని పొరబాట్లున్నవనగానే "వారికంటె నీ వెక్కువ వాడవా? నీ ప్రత్యక్షప్రమాణముకంటె, వారి దివ్యదృష్టిని నీవలవడజేసికొన్నయెడల, వారు చెప్పినదంతయు సత్య మనియు, నీభౌతికశాస్త్రజ్ఞానమంతయు, యింకను ఓనమాల లోనేయున్నవనియు నీవు గ్రహించగలుగుదువు" అనే హేతు వాదనతో మన పూర్వాచారపరాయణులు మనలను నిందిం తురు. ఇట్టి వారిని మనము ఒప్పించుటెట్లు? పూర్వయుగ ములలో ధర్మదేవత నాలుగుపాదములమీాద నడచుచుండె ననియు, రానురాను, యిప్పటికి ఒంటికాలిమీాదనే తిరుగు చున్నదనియు, మనపూర్వులు, యిప్పటి యంత్రసామగ్రితో గాక, తమ దివ్యదృష్టివలననే సమస్తప్రకృతిరహస్యములను కనిపెట్టి మనకు బోధించిరనియు, ఊరక వాగొనుటయేగాని, దాని యునికిని, దాని విధానమును తెలియజెప్పి వీరెవరును నిదర్శన పూర్వకముగ, యెట్టి ఫలములను కనుపరచజాలరు. పూర్వపుపురాణములలో వ్రాయబడిన అద్భుతక్రియలు, యిప్పు డెక్కడను జరుగకపోవుటకు కారణమేమి? దివ్యదృష్టి, మన స్సాక్షి, శాశ్వతధర్మములు, అను పొడిమాటలు కేవలము శుష్కాలాపములు. ప్రపంచములోని మేధావంతులగు వివిధ

భౌతికశాస్త్రపరిశోధకులు, తమ పరిశోధన, విమర్శనలమూలమున మనకు తెలియజేసినంతవరకే మనము నమ్మవచ్చును గాని, పూర్వులు, మానవశైశవదశలో ఊహాప్రపంచము మీద నాధారపడి వ్రాసినసంగతులన్నియు సత్యములనియు, వారి సలహాలు, శాశ్వతముగా అనుల్లంఘనీయములనియు నమ్మకూడదు. ఇట్టి నమ్మకముకంటె, మనోబానిసత్వము వేరొకటియుండనేరదు. చిన్నపిల్లలకుకూడ, మనకు తెలియనిది, తెలిసినట్లు బోధించకూడదు. వారు పెద్దవారైనపుడు, వారి మెదళ్ళలో మనము చిన్నతనములో వేయు అంకురములను పీకివేయజాలము. వీరు, తమ భవిష్యజ్జీవనములో, స్వాతంత్రాలోచన నుపయోగించుకొనజాలక, పెద్దలనమ్మకములమీదనే యాధారపడుచుందురు.

సనాతన ధర్మవాదులు

9వ అధ్యాయము

శ్రుతి స్మృతిపురాణేతిహాసములమీద యాధారపడిన మన కర్మకాండయంతయు, దైవనిర్మితమనియు, అనాదియనియు, అనుల్లంఘనీయమనియుఁ ఈ కర్మలను విధ్యుక్తముగ నాచరించనివారు పతితులై నరకమున బడుదురనియు,

లేక నికృష్ట జన్మపరంపరల నెత్తుదురనియు, మన హిందూ సనాతనధర్మవాదుల వాదనయని నే నభిప్రాయపడుచున్నాను. ఇదియే వారిలో బహుమంది యభిప్రాయమైనయెడల వారి వాదన నెదుర్కొనుట యీసమయములో ముఖ్యావసరము. పూర్వకాలమం దన్నిజాతులలో నున్న మూఢవిశ్వాసములు, మూఢాచారములు, మూఢభయములు మనలోకూడ నుండెను. వీనిలో కాలవశమున కొన్ని బొత్తిగా నశించినవి; కొన్ని మారుచున్నవి; కొన్ని యింకను ప్రతిదేశములోను విద్యాగంధములేని పామరజనములో వ్యాపించియున్నవి. కాని, వానియందు పిచ్చినమ్మకము కలిగి గాని, లేక ప్రజలలో బాహ్యాంతశ్శుచులను కలుగచేయవలెననిగాని, మరి యే యితరయుద్దేశ్యములతోనో మనపూర్వులు వానిని మతముతో ముడిపెట్టి వాని నుల్లంఘించిన వారికి దైవిక శిక్షలనేర్పరచి వర్ణాశ్రమధర్మముల నిలబెట్ట ప్రయత్నించిరి. వీని మంచి చెడ్డలు ఆవశ్యకతానావశ్యకతలు మన స్వతంత్రాలోచనకు వదలక ధర్మశాస్త్రరూపముగ జనుల నెల్లపుడు బంధించునట్లు చేయగలిగిరి. ఇట్లు రెండుమూడువేల సంవత్సరములు గడచినవి. మన దేశములో బుద్ధదేవుడు, జైనగురువులు, రామమోహనరాయలు దయానందసరస్వతి మొదలగువారు వివిధమార్గముల సంస్కరణలకు ప్రయత్నించినను జనసామాన్యమంతయు ధర్మశాస్త్రములకే పేరునకుమాత్రము కట్టుపడుచున్నట్లు కనుపడు చుందురు. వీనినివిమర్శించి కాలానుసారముగ మార్చుకొనుటకు

అధికారముగల పూర్వపు ధర్మజ్ఞసభల కీరోజులలో తావు లేక పోవుటచే వ్యక్తుల యింగితజ్ఞానమునకు వీనిని వదలక తప్పనిసరి వచ్చుచున్నది. కాని యిట్టిస్థితిలో మన మనవసరముగ సంఘముకొరకు అనేకమూఢాచారములను పట్టుకొని వ్రేలాడవలసి వచ్చుచున్నది.

ఈయాచార కర్మకాండలు సృష్ట్యాదినుండి దేవుడు మనకేర్పరచెనని యీసనాతనధర్మవాదులు చేయువాదన మన సాంఘికాభివృద్ధికి మిక్కిలి యాటంకము కలిగించుటయే కాక యీ వాదన సత్యమునకు విరుద్ధమయినట్లు సాంఘికపరిణామ శాస్త్రము వేనోళ్ళ ఘోషించుచున్నది. మానవకోటిలో ఆయా జనసంఘములలో యెప్పుడెప్పుడు ఎట్టి విధానములు ప్రబలుచుండినవో, అప్పటప్పటి కాలస్థితులనుబట్టి అవియెట్లెట్లు మారుచుండినవో మన ప్రజాసామాన్యము తెలిసికొనజాలమిచే కూపస్థమండూకమువలె మన పూర్వధర్మశాస్త్రములలో వ్రాసినవిధులన్నియు నిత్యములు, అనుల్లంఘనీయములునని నమ్ముటయు, వానిని "యథాశక్తి సహగమన"మను సామెత ప్రకారము ఏదియో నొక విధముగ నంధప్రాయముగ నాచరించుటయు జరుగుచున్నది. ఈ శిలారూపములయిన కట్టుబాట్లు కాలానుసారముగ కొంతవరకు సడలుచున్నను ఈ సనాతన ధర్మవాదులు వానిని తిరిగి నిలబెట్టుటకు కొన్ని భగీరథప్రయత్నములు చేయుచుండుటచే వీరిని ఢీకొనుట సంఘసంస్కరణవాదుల విధి. వీరికి ఇతరుల సువిమర్శనలు తలకెక్కవనియు,

ఈపూర్వాచారములు, నమ్మకములు, శ్రౌతస్మార్తకర్మకాం డలు, నిలువనేరవని యెంత వీరికి సహేతుకముగ బోధించినను తమ ప్రయత్నములు విడువరనియు మావంటివారికి తెలిసి యున్నను, లోకసంగ్రహార్థము వీరి మాటలుపాటింపకూడదని మేము తరుచుగా ప్రజలకు నచ్చజెప్పకతప్పదు. మనలో ప్రబలియున్న ఆచారము లనేకములు, మతముతో సంబంధింప జేయువలసినవి కావు. వీనిలో వర్ణాశ్రమధర్మములు ముఖ్య ములు. ఇవిలేనిచో హైందవమత మెక్కడుండునని కొంద రడుగవచ్చును. ఇది ఆధ్యాత్మికతత్త్వజ్ఞానములోనే యున్నది. జ్ఞానభక్తికర్మయోగముల సముచ్చయమే నిజమైన హైందవ మతము. శ్రౌతస్మార్తకర్మకాండలు, వర్ణాశ్రమ ధర్మములు మొదలగునవి సుమారు మూడువేల సంవత్సరములక్రింద యేర్పడిన బ్రాహ్మణమతము. ఈ రెండవదానిని క్రమక్రమ ముగ వేరుపరచి లేక తగ్గించివైచి, మొదటిదానిని జనసామా న్యములో వ్యాపింపజేసి రాజకీయసాంఘికసంస్కరణలకు మన తోడి యితర సంఘములతో పాటుపడవలెనుగాని పరలోకశిక్ష లకు భయపడి యీ పిచ్చిమతాచారములచేత అనవసరముగ బంధింపబడుట మనకు తగదు.

నిజముగా ఈ మతాచారములే దైవదత్తము లైనచో పరమకరుణాళుడును నిష్పక్షపాతియు నగు దేవుడు ఇన్ని భిన్న మతముల నేర్పర్చి వానివిధుల నుల్లంఘించినవారిని, ఆ మతము ననుసరించినవారిని నరకమున బడద్రోయునా? అన్ని

జాతులకును ఒకేవిధమైన ఆచారముల నేల కల్పించలేదు? ఈ యాచారములు కాలానుసారముగ మారుచుండగా ఏల యూరుకొనుచున్నాడు? అడవిజాతులకు కూడ ఈ నవనాగరికుల బుద్ధులను ఆచారములను ఏల ప్రసాదింపలేదు? ఏకకాలమందు బహుభార్యాస్వీకరణము, బహుభర్తృస్వీకరణము మొదటినుండియు అనేకజాతులలో నుండగా వానిని లేకుండ అనేకమతములు శాసించుటేల? వివాహములకు వావివరుసల విషయమై కొంచె మాలోచించుడు. సమీపబంధువులలో నుండి భార్యను తెచ్చుకొనకూడదను నాచారము అనేకములగు అడవిజాతులలో ఇప్పటికి కలదు. అన్యములగు తెగలలో నుండియే వరునిగాని, వధువునిగాని తెచ్చుకొనవలెను. కొన్ని జాతులలో అన్నదమ్ముల బిడ్డలు, అప్పచెల్లెండ్ర బిడ్డలు ఒండొరులతో వివాహము చేసికొనకూడదుగాని మేనత్తబిడ్డలు, మేనమామబిడ్డలు వివాహములు చేసికొనవచ్చును. నాగరికజాతులమనకొను క్రిష్టియనులలో, మహమ్మదీయులలో అన్నదమ్ముల బిడ్డలు వివాహము చేసికొనెదరు. సుమత్రాదీవిలో మేనత్త కూతురిని వివాహము చేసికొనకూడదుగాని మేనమామ కూతురుని చేసికొనవచ్చును. మళయాళదేశములోవలె స్త్రీలగుండా వారసత్వముగల జాతులలో తండ్రి తన కొడుకు యొక్క లాభమునకు తన చెల్లెలికి కాకపోయినను ఆమె కొమార్తెకును, తనకూతురుయొక్క లాభమునకు ఆమెను తనసహోదరి కొమారునకును ఇచ్చి వివాహము చేయుచుం

డును. కన్నడదేశములో కప్పిలియన్ అను జాతివారు చెల్లెలి కొమార్తెను, పినతల్లికొమార్తెను విధిగా వివాహము చేసికొందురు. జింజీకొండలలో ఇరులన్ జాతివారు తమ్ముని కూతురును వివాహము చేసికొందురు. గారోలుజాతిలో పినతల్లిని చేసికొనుట ఆచారము. పినతల్లిగాని పెదతల్లిగాని లేకపోతే మేనమామకొమార్తెలను చేసికొందురు. వితంతువులైన పెదతల్లి పినతల్లులుండగా దూరపు బంధువులను వివాహము చేసికొనుట గొప్ప తప్పుగా భావించబడును. వీరు చనిపోతే వీరి కొమార్తెలను తప్పక వివాహము చేసికొనెదరు. కొన్ని జాతులలో రాజవంశమువారు తమలో పరులరక్తము కలియకూడదని తమ అక్కచెల్లెండ్రనే వివాహము చేసికొనెదరు.

ప్రపంచములో నెక్కడను తల్లి కొమారుని, తండ్రి కుమార్తెను వివాహము చేసికొను నాచారము కనబడదు. ఈక్వడారురాష్ట్రమందలి కొన్ని జాతులలో వితంతువులు తమ కొమాళ్ళనే యుంచుకొనుచున్నట్లును, అమెరికాసంయుక్త రాష్ట్రముల వాయవ్యమూలనుండు అడవిజాతులలో భార్య చనిపోయినవారు తమ కొమార్తెల నుంచుకొనుచున్నట్లును కనబడుచున్నదటగాని, అట్టి సంపర్కములు హేయముగానే చూడబడుచున్నవని వ్రాయబడియున్నది. సాలోమన్ద్వీపములలో తండ్రి తన కొమార్తెలవలన పిల్లలను కని పెంచుకొనునట. ఇట్టి సంబంధములు మలయామార్షల్ద్వీపముల

యందును, పెరూ, మెడగాస్కర్, సింహళములలోకూడ కనుపడుచున్నవట. ఈజిప్టులో పూర్వరాజులు తమ చెల్లెండ్రను తప్పక వివాహము చేసికొనుచుండిరి. బర్మాలోను, సయాము లోను రాజులు తమ సవతిచెల్లెండ్రను వివాహము చేసికొను నాచారము కలదు. 1900 వ సంవత్సరములో నుండిన సయాము రాజునకు మొదటి యిద్దరుభార్యలు ఆయన సవతిచెల్లెండ్రే. గ్వాటిమాలాలో అన్నయు చెల్లెలు తమ తండ్రులు వేరైన యెడలవివాహము చేసికొనవచ్చును. నేటికిని అనేక జాతులలో సహోదరునియొక్కయు, సహోదరియొక్కయు కుమార్తెలను, మేనత్తను, పినతల్లిని వివాహమును చేసికొనుట విధ్యుక్తాచార ముగ నున్నది. బర్మాదేశములో తల్లి, కూతురు, చెల్లెలు, పినతల్లి, అవ్వ, మనుమరాలు తప్ప తక్కిన సమీపబంధువు లను వివాహము చేసికొనవచ్చును. రష్యా ఆస్ట్రియా హంగెరీ స్పెయిన్ దేశములలో సహోదరులబిడ్డలు సహోదరీలబిడ్డలు ఒండొరులతో వివాహములు చేసికొనకూడదు. కొన్ని యడవిజాతులలో తమ తెగలలో చేరని దూరపుజాతుల నుండియే సంబంధములు కుదుర్చుకొని మన నవనాగరికులకు మార్గదర్శకులుగ నున్నారు.

ఈ విధముగానే వివాహములకు తల్లిదండ్రుల యంగీకారావశ్యకత, గాంధర్వవివాహములు, వివాహచ్ఛేదనము, బహుభార్యాత్వము, వివాహకర్మలు మొదలగువానిలో, యెన్నియో భేదము లున్నవి. వీని నన్నిటిని దేవుడు సృజిం

చెనా ? వీనిని మార్చుకొనుచున్న పాదిత్యమా ? వీనిలో ఉత్తమమని తోచినవానిని గ్రహించుచు, తక్కినవానిని విసర్జించుచు అనావశ్యకశృంఖములను త్రెంచివైచి సంఘములు ముందుకు పోవుచుండును. మనలో ముఖ్యముగా మంచి, చెడుదినములు, వారములు, వర్జములు, తద్దినములు మొదలగు కర్మలు, జ్యోతిషము, సాముద్రికము, అస్పృశ్యత మొదలగు విషయములందు జనులకున్న మూఢవిశ్వాసములను తొలగించవలెను. కాని యీ సనాతనధర్మవాదులు విశాలదృష్టితో విమర్శించుట మాని తమ పూర్వాచార పరాయణత్వమును నిలబెట్టజూచుట మిక్కిలి విచారకరము.

గౌతమ ధర్మసూత్రములు

10 వ అధ్యాయము

ఈ సంస్కృత గ్రంథమును హారిదత్తుని మితాక్షర మను వ్యాఖ్యానముతో పంచాగ్నుల అదినారాయణశాస్త్రి గారు తెనిగించిరి. ఈ గ్రంథము సుమారు 2500 సంవత్సరముల క్రిందట రచింపబడినది. ఇది ఆకాలమునాటి సాంఘిక పరిస్థితులను తెలియచేయును. సూత్రకారులలో గౌతముడు మొదటివాడై యుండవచ్చును. ఈ పుస్తకమును, ఆద్యంత

ముగ చదివినవారు దీనిలో నుదహరింపబడిన అనేకవిషయ
ములు ప్రస్తుతకాలమునకు వర్తించవనియు, వానిప్రకారము
నడచుకొను బ్రాహ్మణులే మిక్కిలి అరుదుగా నున్నారనియు,
దీనిలో వివరింపబడిన ధర్మములు గ్రంథరూపకముగ నుండ
వలసినవే కాని, పునరుద్ధరింప బడుటకు వీలులేదనియు స్పష్ట
పడును. ఈ గ్రంథములో మొదటిప్రశ్న వర్ణాశ్రమధర్మము
లను బోధించును. కాలానుసారముగ వీనిలో యెట్టి మార్పులు
కలిగినవి, చదువరులకు తెలియగలవు. సనాతనధర్మవాదుల
మని చెప్పుకొను బ్రాహ్మణులు, బ్రాహ్మణ ధర్మపథమునుండి
యెంతవరకు జారిపడిరో స్పష్టపడును. సృష్ట్యాదినే, మనవర్ణా
శ్రమ ధర్మములను భగవంతు డేర్పరచి యుంచినాడనియు,
వానిని మార్చకూడదనియు, అవి నిత్యములనియు, వాని
నుల్లంఘించిన పాపము కలుగుననియు పిడివాదముచేయు యీ
కాలపు బ్రాహ్మణుల నేత్రములను యిట్టి ధర్మశాస్త్రములు
తప్పక తెరచగలవు.

ఈ గ్రంథములోని రెండు మూడవ ప్రశ్నలలో దండ
విధానము, రాజుధర్మములు, అశౌచములు, వేదాధ్యయన
కాలములు, భక్ష్యాభక్ష్యములు, శ్రాద్ధములు, స్త్రీధర్మములు,
ప్రాయశ్చిత్తములు, దాయవిభాగము మొదలగునవి వివరింప
బడినవి. ఇవియన్నియు, యీ నవయుగములో ఆచరణ
యోగ్యములు కానేరవు. నశించిపోయి చాలాకాలమైనది.
తిరిగి వీనిని నిలబెట్టుటకు ప్రయత్నించిన లాభమేమియు లేదు.

కాని, యిట్టి గ్రంథములు, ఆంధ్రములో అనువదించిన యెడల ప్రస్తుత మనమతవిశ్వాసములు, కర్మకాండ, మూఢాచారములు, పామరజనులకు కూడ వెల్లడియై మన మతాచార్యుల అనుదినసుల్లంఘనములను బట్టియే, వానిని మార్చుకొనవచ్చునని స్పష్టమగుచుండును. బ్రాహ్మణులు సుమారు రెండు మూడు వేల సంవత్సరముల క్రిందట లిఖించిన విషయములు నేటి కేందుకును కొరగావని స్పష్టపడుటయేగాక, మతము మీద నాధారపడక, హేతువాదనలమీదనే, మనయాధునికులు ఆధారపడవలసియుండునని స్పష్టపడును. సాంఘికవిషయములలో మతములుకూడ అనేకవిధములుగ వివిధదేశములలో పరిణామమును చెందుచున్నట్లే యీ దేశములోకూడ జరుగుచున్నవి. ఇంకను జరుగగలవు. వేదకాలమునాటి ఆర్యమతములోని సామాన్యమైన కర్మలను మిక్కిలి క్లిష్టపరచి, పెంచి అగ్రవర్ణమువారు బ్రాహ్మణమతముగ మార్చివేసిరి. సదుద్దేశ్యముతోనే తమమతరక్షణకు మనపూర్వులట్లు చేసియుందురు. ఇప్పుడా కట్టడమంతయు యెట్లు కూలుచున్నదియు యెట్లు శిథిలమై అనుపయోగమగుచున్నదియు, యిట్టి ఆంధ్రానువాదములవలనగాని జనసామాన్యమునకు బోధపడదు. కాబట్టి మనగ్రంథకర్తగారికి మనము కృతజ్ఞులమైయుండుటయేగాక వారికి చేయూతనొసగి, ఇట్టిగ్రంథములనింకను తెనిగించునట్లు మనము పురికొల్పవలెను. లోకములో తనమత మేమో తెలియనివాడు ఒక్క హిందువుడే. మృత

భాషయైన సంస్కృతములో అనేకమంది ధర్మశాస్త్రజ్ఞులు వారికి యుచితమని తోచిన దెల్లను లిఖించి యుండుటచేత, మన మతసాంప్రదాయములు యిట్టివనిగాని, ఇవి యాచరణ యోగ్యము లని గాని జనబాహుళ్యమునకు తెలియకపోవు టకు కారణము వీనిలో ప్రవేశము లేకపోవుటయే. విమర్శన కూడ కొఱవడుచున్నది. విప్రన్న చెప్పినదే వేదమని, గ్రుడ్డెద్దు చేనఁబడ్డట్లు మనవిద్యాధికులు కూడ అజ్ఞానులగు పురోహితులకు దాసులై తాము నోటితో ఉచ్చరించునది తమకే తెలియక లోకవంచకులు స్వవంచకులు నగుచున్నారు. మహాత్మగాంధిగారు శెలవిచ్చినట్లు సత్యమే దేవుడు గనుక, దానిని నిష్కపటముగను, నిష్పాక్షికముగను, సంపూర్ణ మనో స్వాతంత్ర్యముతో విమర్శన చేసి నిర్ధారణచేయవలయును. అన్య మతములలో వలెగాక మనమతములో వేదాంతులు, జడా ద్వైతవాదులు, నిరీశ్వరవాదులు చార్వాకులు ఆరంభవాదులు ఉత్క్రాంతవాదులు మొదలగువారందరికిని ఆత్మోపలబ్ధియు మోక్షమును చేకూరగలవని కనుపడుచున్నది.

ఈ గ్రంథములో నుదహరింపబడిన యాచారములు, మన సనాతనధర్మవాదుల మని చెప్పుకొనువారు శిరసావ హించవలసి యుందురు- వారి నీక్రింది ప్రశ్నలు వేయు చున్నాను.

1 వీరు ధర్మసూత్రములలో చెప్పిన ప్రకారము బ్రహ్మచర్యగార్హస్థ్యధర్మములను ఆచరణలో నుంచు

చున్నారా? తమరును తమ పిల్లలును వేదాధ్యయనము అర్థము తెలిసికొని చేయుచున్నారా? నిత్యనైమిత్తికవిధులు అగ్నింధనాదులు మొదలగునవి షణ్ణవతిశ్రాద్ధములు సకాలములలో జరిగించుచున్నారా?

2 అనులోమ వివాహముల నంగీకరించెదరా? తమ పిల్లలు క్షత్రియ, వైశ్య, శూద్రకన్యకలను వివాహములు చేసికొనుటకు ఒప్పెదరా? వారివలన కలిగిన సంతానమునకు తమ యాస్తిని సంక్రమింపజేసెదరా? వీరికి పుట్టిన పిల్లలను కొన్నితరములకైనను బ్రాహ్మణులలో చేర్చుకొనెదరా? ఈ లోపుగా వారిని తమజ్ఞాతులుగా నెంచి మృతాశౌచములను పట్టెదరా?

3 వీరు నిత్యము పంచయజ్ఞములు చేయుచున్నారా? నలువది సంస్కారములను కలిగియున్నారా? వీరు షట్కర్మ నిరతులా?

4 వీరిలో జ్యోతిష్కులు సంగీతపాటకులు నటులు, వైద్యులు, న్యాయము నమ్ముకొను లాయర్లు మొదలగు వారిని అపాంక్తేయులుగ నెంచుకొని వారి సాంగత్యమును వదలెదరా?

5 ఔరసదత్తపుత్రులుగాక తక్కిన గూఢజులు, క్షేత్రజ్ఞులు, కృత్రిములు, అపవిద్ధులు మొదలగువారిని దాయార్హులుగ నంగీకరించెదరా?

6 కొన్ని జంతువులయొక్కయు పక్షులయొక్కయు

మాంసమును శ్రాద్ధములలోను, అతిథులకును పెట్టుట కంగీక రించరా? తాము వానిని దైవనివేదనచేసి భక్షించరా?

7 పిల్లలులేని వితంతువు, భర్త సోదరునివలనగాని జ్ఞాతులవలనగాని కుమాళ్ళను కనవచ్చునా?

పైనజెప్పిన ఆచారములన్నియు దరిమిలాను మారిన వని ఒప్పుకొన్న యెడల యిప్పుడేల బాల్యవివాహాచారమును మాన్పకూడదు? మన మత మహాయములోనికి శారదా చట్టమువలన వచ్చుచున్నదని వీ రేల గగ్గోలుపెట్టెదరు? ఏపూర్వమతగ్రంథమైనను యువతీవివాహములు ఒప్పుకొన్న యెడల దానినేల స్వీకరింపకూడదు? సనాతనవాదుల మని చెప్పుకొను బ్రాహ్మణులు మీటింగుచేసి చేతులెత్తి శారదా చట్టముకు వ్యతిరేకముగ వోట్లు వేసినంతమాత్రమున వీరి తీర్మానములకు విలువయేమి? వీరు ప్రజల నగుబాట్లకు గురి యగుచున్నారని తెలిసికొనలేకపోవుటకు చింతించుచున్నాను.

ఆంగ్లేయ మతగురువుల యుపదేశము

11 వ అధ్యాయము

ఇంగ్లాండు దేశములోని మతగురువులలో కొందరైనను తమ క్రైస్తుమతబోధలకు వ్యతిరేకముగా పాశ్చాత్యదేశీయు

లందరు నడచుకొనుచున్నారనియు ఒకజాతి మరియొకజాతిని తన స్వార్థముకొరకు, పీడించి, బానిసలనుగా చేయుచున్న దనియు, ప్రపంచములో పశుబలముచేత బలహీనులను, బలవంతులు దౌర్జన్యముతో తమ స్వాధీనమందుంచుకొనుచున్నారనియు, త్రికరణశుద్ధిగ నమ్ముచున్నారనియే మనము భావింతము. తాముసుమనమును కలసి, మనదేశము సంపూర్ణ రాజకీయ స్వాతంత్ర్యమును బడయుటకు, గజేంద్రునివలె "నీవే తప్ప నితఃపరంబెరుగ" యనునట్లు దైవప్రార్థన చేయుటయే తప్పమరియే సాధనము మిగులలేదని వీరిసలహా. వీరి దేశచరిత్రలో, యీమార్గమును వీరి పూర్వులుగాని, వీరుగాని యిదివరకు అనుసరించి, స్వాతంత్ర్యములను బడయలేదు. స్వార్థత్యాగముతో పోరుసల్పి వానిని సంపాదించుకొన్నారుగాని గుళ్ళలో ప్రార్థనలుచేసికాదు. అట్లు యీ మతగురువులు, ఒకానొకప్పుడు జరిగించినను, వీరి విధానము, మన నవగ్రహ జపములవలన కాటకములు తప్పనట్లే యుద్ధములును తప్పించలేక, అపజయము కాంచినది ఇట్టి సలహాను, ఉగ్గుపాలతో నేర్చుకొని, అస్తిగతమైన వైరాగ్యముగల మా హిందూఆస్తికులకు బోధచేయుట మిక్కిలి హాస్యాస్పదము. ఇదివరకే, మామతబోధకులు, తమజాతియు, మతమును, యెట్లో పురుగులవలె శాశ్వతముగా, యీ ప్రపంచములో జీవించుటయే ముఖ్యాదర్శముగ పెట్టుకొని, మన దేశములోని

సాంఘికరాజకీయవ్యవహారములను నడపగలిగిరి. వీరి మత బోధఫలములను నేటికిని అనుభవించుచునే యున్నాము. ఇప్పుడైనను, యితర జాతులతోపాటు స్వాతంత్ర్యము ననుభవించవలెనని మనము ప్రయత్నము చేయుచుండగా, అట్టి మానుష ప్రయత్నములకు స్వస్తిచెప్పి వీరు మనల నందరిని వెనుకటి వలెనే వేదాంతులు కమ్మనెదరా? దైవభక్తిపారవశ్యతతో, మద్దెల, తాళములు, పుచ్చుకొని హరిభజనచేయుచు కూర్చుండ మనెదరా?

దైవప్రార్థనయే మన కష్టపరంపరలను తొలగించజాలిన యెడల మన మందరము ముక్కులు మూసికొని, మన గృహములలోను, దేవాలయములలోను, పుణ్యతీర్థములలోను కూర్చుని దేవునికి మొఱలుపెట్టుకొనుచు నుండవలసినదేగాని, యేల యీ కారాగారపుబాధలు, యీ లాటీదెబ్బలు, యీ తన్నులాటలు? అహింసాసత్యములను ప్రధానముగా చేసికొని కర్మవీరులుకండని, ఉద్బోధించుచు, తాను జయిలుకు పోవుచున్నను, దైవప్రార్థనకూడ ఒక సాధనము మాత్రమేయని మహాత్మాగాంధిగారుకూడ ఉపదేశించుచుండగా, యీ యాంగ్లేయమతగురువులు మనకీ కాలములో యిట్టి సందేశములను పంపుచున్నారు. భగవంతుడనువాడొకడున్న యెడల, స్వభావసిద్ధముగ పంచభూతాత్మకమగు ప్రకృతిలోజరుగు అన్ని కలవరములవలెనే, మానవుల సాంఘికరాజకీయవ్యవహారములలో విప్లవములు జరుగుచున్నపుడు వాటి పరిణామ

మునకు, మన ప్రార్థనలమూలమున, ఉండుండి ఆయన అడ్డు పడుచు, యీ సృష్టిక్రమములో తాను వ్రేలుపెట్టుచున్నాడ నుట గాని, అట్లు పెట్టమని మనము కోరుటగాని, కేవలము అవ్యక్తము అనాలోచన యని నేను నమ్ముచున్నాను. మన ప్రార్థనలనే యేల ఆయన యంగీకరించవలెను? మన విరోధులు కూడ నట్లే ఆయనను ప్రార్థించవచ్చును. ఉభయులకు జయము చేకూర్చగలడా? లేక ప్రతి విషయములో న్యాయవిచారణకు పూనుకొని తీర్పు చెప్పుచుండునా?

ఇట్టి పిచ్చిమతనమ్మకములే యీ మేధావంతులబుద్ధిని, వివేకమును చెడగొట్టుచున్నవి. లోకములో, మన ప్రార్థనల వలన యేమియు జరుగలేదని తెలిసియుండియు, యిట్టి సలహా నిచ్చుట వీరి తెలివితక్కువ యందుమా? లేక మన దేశీయు లను వంచించుటకా? వీరు స్వవంచకులైనను కావలెను? లేక పరవంచకులైనను కావలెను. మొదటినుండియు, యీ మతస్థాపకులందరు తాము చెప్పునది, ప్రజాక్షేమమునకును, నీతిమార్గమునకును ఉపకరించునని త్రికరణశుద్ధిగా నమ్మినను, వీరు హేతుపూర్వకముగ ప్రత్యక్షప్రమాణముమీద నాధార పడక పరోక్షజ్ఞానము ఊహాప్రపంచములమీద నాధారపడి, స్వప్నములతో కాలము వృథ పుచ్చిరనియు, పిచ్చివారనియు, మనోకల్పితములైన యోచనలను చేయువారనియు మనము నమ్మవలెను. సర్వవ్యాపియు సర్వసాక్షియగు నీశ్వరుడుండిన యెడల, ఆయన కేమియు తెలియనట్లు మన మనవులు, నివే

చనలేల? ఆయన పరమదయాళుడును, సర్వశక్తుడును, న్యాయ కర్తయునైనయెడల, మన విన్నపములు, జాలిపలుకులు, యిచ్ఛ కములు, ప్రార్థనలు, పొగడ్తలు, దూషణలను నిర్లక్ష్యముచేసి, ప్రపంచములో దుర్మార్గములనన్నిటిని నడంచకూడదా? ఇంతయేల? తన యిచ్ఛామాత్రముననే, సమస్త చరాచర ములను సంతోషపెట్టజాలడా? ఇంతగాచదువుకొన్న యీ మతగురువులు యింకను పెడత్రోవనే యుండుటకు కారణము, వీరి మతవిశ్వాసమే. ఇది వీరిని అంధులుగచేయుచుండవలెను. లేదా, వీరు కపటులుగానైనను యుండవలెను.

ప్రకృతిలో నెట్లు క్రమక్రమమైన, మార్పులును, ఒకా నొకప్పుడు భూకంపములు, ప్రళయములు, కాటకములు, సాం క్రామికజాడ్యములు మొదలగు విప్లవములును సంభవించునట్లే, మానవసంఘములలోకూడ, రాజకీయసాంఘికార్థికవిషయము లలో, అట్టిమార్పులు యిచ్ఛాపూర్వకముగగాని, ఆయాకాలపు పరిస్థితులనుబట్టిగాని అనేక మార్గములుగ సంఘములలో చొప్పించబడుచుండును. ఇవియన్నియు, కొన్ని పరిణామశాస్త్ర సూత్రములమీదనే యాధారపడుచుండును. కాబట్టి యిప్పుడు మన దేశములో జరుగుచున్న సౌమ్యయుద్ధమునకు కూడ ఆలోచించుకొన్నయెడల, కారణములు తెలియకపోవు. దీని వలన యెట్టిఫలము చేకూరునో తుదకుకాని తెలియకపో వచ్చును. అపజయము కలుగునేమో యని నిస్పృహజెంది యిరుకక్షులవారును ముక్కుమూసికొని కూర్చుండి, దీనిని

విరమించుచు, దైవప్రార్థనలతో కాలమును వృథపుచ్చరు.

ఆ స్త్రీలుకూడ, దైవముమీద నామకఃభారము వేసి, ప్రపంచశ్రేయస్సునకనుకూలించు కార్యములను తమ శక్తి వంచనలేకుండ చేయుచుండవలెననే భగవద్గీత చెప్పుచున్నది. తాను చేయుకార్యముయొక్క మంచిచెడుగులు ఆ కార్యములో లేవు. వానినిచేయువానిబుద్ధిలోనున్నవి. ఏదృష్టితో యేయుద్దేశముతో, ఆ కార్యములు చేయుచున్నావో, దానిని బట్టియే, నీనీతిమత్తును నిర్ణయించవలసియున్నది. దేశక్షేమమునకు అవసరమని నీవు బాగుగా ఆలోచించుకొని చేయు పని, నీస్వార్థమునకు కానపుడు, దానినైతికవిలువలో యెట్టి లోపము ఉండబోదు. అది యొకప్పుడు జయప్రదముకాకపోవచ్చును. విపరీతఫలముల నీయవచ్చును. దేశారిష్టకముగ కూడ పరిణమించవచ్చును. కాని, నిన్నుఅవినీతిపరుడవని యనక, నీవు పొరబాటుపడితివనియు, దూరదృష్టిలో కొరవడితివనియు మాత్రమే లోకులు నిన్ననవలసియుందురు. దీనినే,అదృష్టము (కనుపడనిది) యని మనవారందురు.

ఈశ్వర భావ పరిణామము

12 వ అధ్యాయము

I

మానవుడు, తన క్రింది జీవరాసులనుండి, క్రమక్రమముగా పరిణామ విధాన మూలమున ఉత్పత్తియై, మనోవికాసము కొంచెము వృద్ధికాగానే తన చుట్టునున్న ప్రకృతిచిత్రములను చూచి వెఱగొందును. భయపడును. ప్రస్తుతకాలములో అక్కడక్కడ నిలచియున్న అడవిజాతుల మతవిశ్వాసములను బట్టి, వేల శతాబ్దములక్రింద మన పూర్వులు కూడ అట్టివానినే కలిగియుండిరని మనము నమ్మవచ్చును. ఈ యడవి జాతులకు, దేవతలను గురించి యెట్టి యభిప్రాయము లున్నవి తెలిసికొనుటకు ముందు, మృతులైన వారిని గురించి వీరూహించుకొనుచుండినది మనము గ్రహించవలెను. ఏలయన దయ్యములు, భూతములు, పిశాచములనుండియే దేవుళ్ళ విషయమై కొన్ని భావములు ఏర్పడినవి. ప్రతిదేవత, ఒక చనిపోయిన మనిషియొక్క దయ్యమని ప్రథమమున భావించుట తటస్థించకపోయినను, ఆదిని కొన్ని దేవతలైనను, మృతినొందిన పూర్వులేయని కొందరు నమ్మజొచ్చిరి. అటు తరువాత క్రొత్త దేవుళ్ళను, ప్రకృతిలో జరుగు అద్భుత చర్యలనుబట్టి మానవుడు సృజించుకొనియుండ వచ్చును. మన ఋగ్వేదము

యీ దశలోనే యుద్భవమై యుండవచ్చును. అనేక జాతులు, తమ పూర్వులలో ప్రముఖులను, తమ రాజులను, దైవసమా నులుగ నెంచి పూజించియుండవచ్చును. కాని మొట్టమొదట, మృతుడైనవాడు, దయ్యమై యీ ప్రపంచములోనే మరియొక రూపమున నుండుననియు, గనుక తమ పూర్వులను తాము పూజించుచుండవలెననియు,యభిప్రాయములను కలిగియుందురు. ఈ దయ్యములు, పితృపూజలు, యీ లోకములోని సమస్త మతములకు పునాదులు. వీనికి క్రమక్రమముగా, అనుశ్రుత ముగా, కథల నల్లినకొలది మత గ్రంథము లేర్పడి, జీవించి యుండిన స్త్రీ పురుషులకు కూడ దేవత్వము నారోపించ మొదలిడిరి.

ప్రత్యేక దేవతలు కలరను జ్ఞానముదయించక మునుపు మృతులైన బంధువుల విషయమై జను లాలోచించు కొనుటకు మొదలుపెట్టి యుందురు. మొదట, మానవుడు నిజ ముగా మృతుడయ్యెనని కూడ వారు తలచి యుండరు. మృత్యువు తప్పదని అనేకవేల సంవత్సరముల యనుభవమును బట్టి మనకు స్పష్టమైనను, మొదట మానవులకీ సూత్రమెట్లు తెలియగలదు ? మృతులైనవారు యింకను జీవించియే యున్నారనియు, వారి ప్రాణములు మృతకళేబరమును కని పెట్టుకొని యెల్లపుడు నందుననియు నమ్మియుందురు. స్వప్న ములలో వారిని కనుగొనుట, మూర్ఛ, అపస్మారము, పార వశ్యము, మతివిభ్రమము మొదలగు నవస్థలలో, మృతినొంగి

నట్లుండి తిరిగి లేచుట మూలమున మానవుని శ్వాసము యెక్కడికో పోయి తిరిగి వచ్చుచుండుననని వారనుకొనుచుం దురు. మృతులైనవారును, బ్రతికియున్న వారును, తమ స్వప్నములలో కనుబడుచుండుటచేతను, నిద్రలో తమరు యెక్కడెక్కడికో పోయి, అనేక కార్యములనుచేసి తామెప్పటి యట్లు నిద్రనుండి మేల్కాంచుటచేతను, మృతకళేబరములో సహితము జీవమున్నదని వారు స్థిరపరుచుకొనుటలో ఆశ్చర్య మేమి? దెబ్బలుతగిలిగాని, జాడ్యమువలనగాని, స్పృహాదప్పి మూర్ఛలో పడియున్నపుడు ఆ మనిషిని తిరిగి రావలసినదని ప్రార్థించుట కొన్ని యడవిజాతులలో యిప్పటికిని కనుపడు చున్నది. ఆమనిషికి తిరిగి స్పృహారాగానే తమ ప్రార్థనలవలననే, ఆతడు వచ్చెనని విశ్వసించెదరు. ఒకవేళ పోయినప్రాణము రాని యెడల ఆ మనిషి తిరిగి వచ్చుటకు యిష్టపడలేదు గాన తమతమ ప్రార్థనలు లాభించలేదని వారి తలంపు. ఇట్టి విశ్వాస మునుబట్టియే ఆ చనిపోయినవాని శరీరమును ఖనన దహన ములుచేయక జాగ్రతపెట్టెదరు. మొదట ఆ శవమును వాని గుడిసెలోనే యుంచి దానిని యెండబెట్టి యుంచుకొనెదరు. న్యూగినీ యను ద్వీపములో నేటికిని కొందరు స్త్రీలు తమ పెనిమిటుల కళేబరములను జాగ్రతపరచుకొని, వానిని ముద్దు పెట్టుకొనుచు, వానికి ప్రతిదినము ఆహారపానీయముల నిచ్చు చుందురు. కొన్నిచోట్ల ఆ మృతకళేబరములను తమ సమీ పములో నుంచుకొనుట కిష్టపడక, బయట ఒక చెట్టుమీాద

గాని, యెత్తైన ఒక మంచెమీదగాని నిలువచేయుదురు. ఇట్లు ఆస్ట్రేలియా అండమాను దీవులలో నేటికిని జరుగు చున్నది. చనిపోయినమనిషి యిక రాడని నిశ్చయించు కొన్నప్పుడు ఉష్ణదేశములలో శీఘ్రముగ మృతకళేబరము కుళ్ళి కంపెత్తును గాన, దానిపై చర్మమును తీసివేసి, అస్తి పంజరమును మాత్రము దాచుకొనెదరు. ఇట్లు యీజిప్టు పెరూ దేశములలో మొన్న మొన్నటివరకు జరుగుచుండెను. ఒకానొకప్పుడు, దాని తలనుగాని, చేతినిగాని, మరియొక అవయవమును గాని తాము ధరించుకొనెదరు. అండమాను దీవులలో వితంతువులు తమ భర్తల పుర్రెలను, తమ మెడ లలో వ్రేలాడు గట్టుకొందురు. వారి సూక్ష్మ శరీరములు, తమయొద్దనే యున్నవని వారు నమ్ముచున్నారు. తక్కిన భాగ మును, పాతివేసినను, తగులబెట్టినను, యీ పుర్రెలను తమతో నుంచుకొన్న యెడల అవి తమకు భవిష్యత్తు చెప్పగలవని వారి నమ్మకము. అన్న పానీయముల నిచ్చి వీనిని పూజించు చుందురు. ఇవి జీవించి యున్నవనియు తామిచ్చినవి స్వీక రించుచునే యుందుననియు, వీరి నిశ్చితాభిప్రాయము. నర మాంస భక్షకులు, ఆ కళేబరములలోని మాంసము, క్రొవ్వు, మెదడు తినివేసి, యెముకలను గాని, వానిమీద తోలు కప్పి గాని జాగ్రతగ దాచుకొనెదరు. కొన్ని అడవి జాతులలో మృతకళేబరములో కొంత భాగమును మాత్రము సమీప బంధువులు మహాప్రసాదముగ ఆరగించెదరు. ఈ

మొదటి దశ మారి రెండవ దశకు వచ్చినపుడు, తాము తినగా మిగిలిన కళేబరమును, పాతివేయుట కారంభించిరి. పర్వత గుహాలలో నుండు వెడ్డాలు మొదలగు హిందూదేశము లోని యడవిజాతులు, మృతకళేబరములను ఆ గుహాలలో వదలివేసి, తాము మరియొక గుహను చూచు కొందురు. దక్షిణ అమెరికాలో సాధారణముగా యిదియే యాచారము. పెరూదేశములోను యీజిప్టు దేశములోను నాగరికత వృద్ధి యైన కొలది యీ మృత కళేబరములను బాగుగా కడిగి శుభ్రపరచి, యెండిన పీనుగులవలె చేసి వానిని నూనె మొదలగువానితో నింపి అనేక వందల సంవత్సరముల వరకు నిలువ చేయుదురు. గుహాలు లేనిచోట గుహాలను నిర్మించిరి. ఇట్టివి యిటలీ, యేషియా మైనరు మొదలగు ప్రదేశములలో ననేకము లున్నవి.

మొదటిదశలో, చనిపోయిన వానిమీద దయయు గౌరవమును కలిగి వానిమృతకళేబరమును యింటిలోనే యుంచుకొని దానికి భోజన పానీయముల నిచ్చి దాని ప్రత్తెను ప్రియమిత్రునివలె తమతో యెల్లపుడు నుంచుకొనే వారు. రెండవ దశలో, మృతకళేబరము తిరిగి లేచి వచ్చునేమో యను భయముచేత దానిని ప్రత్యేక స్థానములో నుంచి అదియెక్కడకు కదలకుండ దానిని పాతివేయుటకు మొదలిడిరి. ఇవియే శరీర పునరుద్ధరణమత సూత్రము నకు (Resurrection of the dead) మూలకారణము. శరీరము తిరిగిరాకుండ చేసినను దాని

లోని యూపిరి దయ్యమై పీడించ వచ్చునని యూహించుట మూడవ దశ. ఇట్లు శరీర పునరుద్ధారణమునకును ఆత్మవినాశ రాహిత్యమునకును (Immortality of the Soul) గల భావ పరిణామమును మనము ముందుగా గ్రహించవలెను. మొదటిది శరీర ఖననముతోను రెండవది శరీర దహనము తోను సంభవించినది. పూర్వమానవుల చరిత్రలను పరిశోధించిన యెడల మొదట భయముచేత శరీర దహనము ఆచారములో నుండి క్రమక్రమముగా పాశ్చాత్య దేశములలో శరీర ఖననము ధైర్యముతో అవలంబించబడినట్లు కనుపడుచున్నది. శరీర పునరుద్ధారణను నమ్ముట చేతనే వారి యేసుక్రీస్తు చంపబడినను తిరిగి లేచి వచ్చినట్లు బైబిలు గ్రంథములో వ్రాయబడినది. కాని ప్లేటో కాలము నుండియు వీరు ఆత్మవినాశ రాహిత్యమును కూడ నమ్ముచుండిరి.

II

ఇప్పుడు మృతకళేబరములను దహనముచేయుచున్న జాతులు, ఒకప్పుడు వానిని ఖననము చేయుచుండినట్లు దృష్టాంతములు కలవు. యిట్రూరి, లాటియమ్ మొదలగు పాశ్చాత్య దేశములలో యిప్పుడున్న దిబ్బలనుబట్టి యీవిషయము కనుగొనవచ్చును. ఋగ్వేదములో ఖననముకూడ చెప్పబడియున్నది. క్రీస్తుపుట్టకపూర్వము 1400 సంవత్సరముల నాటికే, ఖననమే ప్రాధాన్యముగ నున్నట్లు రాజేంద్రమిత్రగారు

వ్రాసియున్నారు. అటుతరువాతనే, శవములను దహనముచేసి బూడెదను నదులలో కలుపుట ఆచారమైనది. ఈఖననా చారమునకు కారణము చనిపోయినవారు లేచివచ్చి జీవించియున్నవారిని బాధింతురను భయమే. ఈ భయము వలననే, పాతబడినశవము మీద, పెద్దమంటికుప్పవేసి, దాని మీద పెద్దపెద్ద రాళ్ళను కప్పుచుండిరి. అమెరికాదేశములో, మన వీరశైవులవలెనే, చనిపోయినవారి కాళ్ళుచేతులు కట్టి వేయు జాతులున్నవి.

చనిపోయిన మనిషి యేదియో నొకవిధమైన గాలిరూపముగా జీవించియుండునను నభిప్రాయము అనాగరికపు అడవి మనుష్యులలోనే మొదట కలిగి, ఆ యభిప్రాయమే క్రమక్రమముగా ఆత్మానాత్మవిచారణలోనికి దిగినది. కొందరడవి జాతులు, మృతకళేబరమును పాతివేసినచోట, తిండిపదార్థములు, వారు ధరించుచుండిన వస్తువులు ఆయుధములు, వారుపయోగించిన గిన్నెలు క్రొత్తగృహమునకు వెళ్ళునపుడు కావలశిన సామానులన్నియు నుంచెదరు. వారితోకూడ వారిభార్యలను, దాసదాసీజనమును పంపుచుండిరి. వారిని, మొదట వారి స్వంతగుడిసెలలోను, తరువాత వారిపూర్వులను పాతినచోట్లను, పాతివేయుచుండిరి. వారు తిరిగివచ్చెదరేమో యనుభయముచేత, తుదకు దహనముకూడ ప్రారంభించబడినను, వారిలోనిగాలి, లేక దయ్యము యెల్లపుడు తిరుగుచుండునను నమ్మకము విడువలేదు. ఈ యభిప్రాయ

మునుబట్టియే, ఆత్మవస్తువును గురించి విచారణబయలుదేరినది. కొంతకాలమైన తరువాత యీ చనిపోయిన ఆత్మలన్నిటికి వేరుగా ఒక ప్రపంచము సృష్టింపబడినట్లును (Purgatory) ప్రళయకాలమందు (Doomsday-Day of Judgment) మంచివారు స్వర్గములోను, చెడ్డవారు నరకములోను శాశ్వతముగా నుందురని యూహించ మొదలుపెట్టిరి. హైందవబౌద్ధమతములలో, అట్లు స్వర్గసౌఖ్యము, నరకబాధలను కొంతకాలమనుభవించిన తరువాత తిరిగి వారికి పునర్జన్మలు కలుగుచుండునని ఒకసిద్ధాంతమున్నది.

కాబట్టి మొట్టమొదట శవములను పూజించుచున్నపుడు, దేవతలనువారు ప్రత్యేకముగా లేరు. ఒకానొకప్పుడు చనిపోయినవారి తలలను మాత్రము ఖండించి, వానిని పూజించుచుండిరి. కళేబరమును పాతివేసినచోటు తెలిసియుండుటకు ఒక కొయ్యనుగాని, రాతినిగాని పాతుటయు, లేక అక్కడ ఒకగుడిసెను వేయుటయు, ఆచారమై క్రమేణా ఆ కొయ్య, రాయి దేవుళ్ళుగాను, ఆ గుడిసె దేవాలయముగాను మారినవి. కొందరడవిజాతులలో శవముల వ్రేళ్ళనుగాని, చేతులనుగాని, మరియేయితర అవయవములను గాని ఖండించి దాచుకొనుటయు కలదు. ఈకాలములోకూడ అనేకయడవిజాతులలో, శవముల వివిధశరీరభాగములను దాచుకొని పూజించుట ఆచారమైయున్నది. బుద్ధుని గోళ్ళు, వెంట్రుకలు, యెముకలు, దంతములు మొదలగునవి దాచబడిన పెట్టెలు దొరకుచున్నవి.

చనిపోయినవారి కళేబరములను పూజించుటే యిప్పటి మన పితృపూజకు మూలాధారము. ఈ పితృదేవారాధనము ప్రపంచములో నుండు అన్ని నాగరిక జాతులలోను కనుపడుచున్నది.

చనిపోయినవానిలో రాజ్యాధిపతికి యెక్కువగౌరవము నొసంగి, వానిని గొప్పదేవునిగ యెంచుట స్వభావము. ఈ యన బ్రతికియుండగానే, దేవునియంశ వీరికున్నదను భావము తరువాత కలిగెను. ఈ పరిణామావస్థలో దేవుళ్ళసంఖ్యకు మితిలేకపోయెను. తుదకు, సూర్యుడు, చంద్రుడు, నక్షత్రములు, గాలి, సముద్రము, మొదలగు ప్రకృతిలో నున్న శక్తులన్నియు గొప్పదేవతలుగా భావించుట సహజమైనది. ఇవియన్నియు, మొదట మనుష్యులే యనియు, తరువాత దేవతలైరనియు తలచమొదలిడిరి. కాని యీ ప్రకృతిస్వరూపములు కొన్ని కట్టుబాట్లకు లోనైనట్లు కనుపడగానే, ఒక ఆదిదేవుడు యజమానిగా నుండి వీనిని నడపించుచున్నట్లు తలచజొచ్చిరి.

మనదేవాలయ కట్టడములన్నియు, పూర్వమెట్లానో కప్పుడు, మనపూర్వుల సమాధులనుండియే పరిణామము నొందినవి. మొదట మృతకళేబరములను కొండగుహాలలో నుంచుచూ, అట్టిగుహాలను లేనిచోట్ల కట్టడములను నిర్మించిరి. ఈ గుహాలలో బలులు, ఉపాహారములు, నైవేద్యములు జరుగుచుండెను. ఎల్లోరా గుహాలిట్టివే. కొన్నిచోట్ల చనిపోయిన వాని గుడిసెయే దేవాలయముగ మారినది. న్యూగినీద్వీపము లో, చనిపోయినవానిని గుడిసెమధ్య పాతివేసి, ఆ పాతిన

చోటుమీద, చూడవచ్చిన పెద్దమనుష్యులను కూర్చుండబెట్టి, వానిబంధువులందరు, యేడ్వ మొదలు పెట్టెదరు. పానీయములు, పండ్లు మొదలగు తినుబండారములు అక్కడకు తెచ్చి నైవేద్యము సమర్పించెదరు. ఇట్లు క్రమాక్రమముగా, యీ గుడిసెయే, దేవాలయముగా మారుచుండెను. కొందరడవి జాతులలో చనిపోయినవాడు, తనజీవితమంతయు యెక్కడ గడపెనో, అక్కడ అతని పేరుమీద ఒకచెట్టు పాతెదరు.

ఇట్టి స్వల్ప దేవాలయములే క్రమేణా యీ జిప్టు పేరూ మొదలగు దేశములలో, పెద్దవిగా కట్టబడి, వివిధాలంకారములతో నెలకొల్పబడినవి. ఇట్లు ప్రతి దేవతకును ఒక దేవాలయ మేర్పడజొచ్చెను. ఈ దేవాలయము మొదట తమవంటి మానవులను పూజించుట కేర్పడెనని గ్రహించక, శతాబ్దములు జరిగినకొలది ఆ మానవులే, దేవుళ్లని విశ్వసించుటలో ఆశ్చర్య మేమున్నది? అట్టి మానవులు, వారికాలములో రాజ్యపరిపాలకులైన యెడల వారు తప్పక దైవస్వరూపులేయని ప్రజలు నమ్మెదరు. మన రామకృష్ణాద్యవతారములట్టివే. మన ప్రస్తుత దేవాలయములలోనివిగ్రహములన్నియు యిట్టి పరిణామజన్యములే. మొదట చనిపోయినవారి కళేబరములనే జాగ్రతపరచి, వానిని పూజించ మొదలిడిరి. ఈ జిప్టు పెరూ దేశములలో వీనిని "మమ్మీ"లని వాడెదరు. ఈ మమ్మీలను మొదట వస్త్రములతో కప్పుట, తరువాత కొయ్యలతో కప్పి, వానిమీద చనిపోయినవాని విగ్రహములను

చిత్రించుట జరుగుచుండెను. వాని అవయవములు శిథిలము కాగానే నూతనావయవములు, నేత్రములు మొదలగునవి చేసి తగిలించుచుండిరి. దహనమే ఆచారముగా నున్న దేశములలో రాతితోగాని, కొయ్యతోగాని చనిపోయినవాని విగ్రహమును చేసి నిలబెట్టి, వానికి గొప్ప దేవాలయమును కట్టుచుండిరి.

ప్రపంచములో నన్ని చోట్లను, చరిత్రాత్మకములగు నన్ని కాలములలోను ప్రజలు, రాళ్ళను, కొయ్యలను చెట్లను దేవుళ్లుగా భావించి పూజించుచుండెడు వారు. మొదట మానవకళేబరములను ఖననదహనములు చేసినచోట పాతు చుండిరి. ఇక్కడనే, పూజ, అర్చన, నైవేద్యములు చనిపో యినవారి కిచ్చుచుండిరి. మనుష్యులను, జంతువులను బలియి చ్చుట, వాటిరక్తమును, ఆ రాళ్ళు మొదలగువానికి పూయుట ఆచారముగా నుండెడిది. తరువాత, యీ రాళ్ళు మొదలగు వానిని యితరచోట్లకు తీసికొనిపోయి పాతుచుండుటయు, వాని కి గృహములు కట్టించుటయు పరిపాటియైనది. ఈ జిప్టులోని పిరమిడ్లు, భారతదేశములోని దేవాలయములు, యూరపుఖం డములో పాదిరిగుళ్ళు, మహమ్మదీయరాష్ట్రములలో మశీ దులు, బౌద్ధులయారామములు, యిట్లు వెలసినవే. ఇప్పటికి గూడ, వీరందరిలో విగ్రహారాధన కొద్దిగనో గొప్పగనో యుంటూనేయున్నది. క్రమక్రమముగా శవమే, దయ్యమై దయ్యమే పితరుడై, తుదకు అతనే దేవుడై యిట్లు, అడవిజాతుల నుండి నాగరికజాతులవరకు పరిణమించెను. ఈ దేవుళ్ళనే, ప్రతి

మలరూపమున ఆరాధించుచుండిరి. ఈరాళ్ళు, రప్పలకే, ప్రాణ ప్రతిష్ఠచేసి, ఆగమశాస్త్రములను కల్పనజేసి, వానిని యిప్పటి హిందువులు పూజించుటాచారమైనది. నిలబెట్టిన రాళ్ళను లింగము, పావగొట్టములుగ భావించి ప్రకృతిలోనిఉత్పాదక శక్తిని పూజించుట కొన్నిజాతులలో, వాడుకలోనికి వచ్చినది మనలో శివపూజకిదియే పునాది. (Phallic worship).

రాళ్ళు మనుష్యులనుగాను, మనుష్యులు రాళ్లుగాను ప్రతి దేశపురాణములలోను మారినట్లు వర్ణించబడెను. ప్రతి రాతిదేవతకు పురాణకథ నొకటి కల్పించి, స్థలమహాత్మ్యము లను సృజించిరి. దానిని గురించి, పెక్కుగాథలు, పురాణము లను అంతులేకుండ నల్లిరి. నానావిధమైన ఆకారములు, అలం కారములు, దుస్తులు ఆయాదేశాచారసాంప్రదాయములను బట్టి, యీ రాళ్ల రప్పలకును, చెట్లుపుట్టలకును, కొయ్య గొణత ములకును తగిలించిరి. కొన్ని కొన్ని దేశములలో, కొన్ని కొన్ని చెట్లను పవిత్రములుగా యెంచి పూజించెదరు. స్మశా నములమీద పాతబడిన చెట్లు పెద్దవైనకొలది చనిపోయిన వారి ఆత్మలు వికాసము నొందుచున్నవని కొన్ని అడవిజాతు లిప్పటికిని నమ్ముచున్నారు. అశ్వత్థవృక్షము, తులసిమొక్క కందపిలక, మారేడు, వేపరావిమొక్క మొదలగునవి అతి పవిత్రములని యిప్పటికిని మనవారు భావించెదరు. కొన్నివన ములు, సరస్సులు, నదులు, కొండలు, బావులు, మొదలగునవి అత్యంతపావనములుగ యెంచి వానిసమీపమున దేవాలయ

ములను, మశీదులను కట్టెదరు. వీనిని దర్శించుటకు ప్రజలు రావలెనని గొప్ప ఉత్సవములు, తీర్థములు నడపుచుందురు.

ఇట్లు పూర్వకాలమునుండి వచ్చుచున్న వివిధ దేవతారాధననుండియే యేకేశ్వరోపాసనము బయలుదేరినది. ప్రకృతిలోని విచిత్రములగు వస్తువులను పూజించుటకు మొదట అలవాటుపడి రానురాను వీనిని కూడ నడపునట్లు పరమేశ్వరుడొక డుండుననే భావన కలుగుటలో వింతయేమియు లేదు. తదకు యటు లారాధింపబడిన వస్తువులన్నియు ఆపరమేశ్వరుని రూపములేయని భావించుట సహజము. కొన్ని మతములలో యీవిగ్రహారాధనమే కూడదనియు మనయింద్రియముల కగోచరుడగు దేవదేవుడు ప్రత్యేకముగా నొకస్వర్గలోకమను దానిలోనున్నాడనియు ఆయనను జ్ఞానదృష్టివలననే కనుగొనుట సాధ్యపడుననియు నమ్ముచున్నారు.

సృష్టి పరిణామము. నిర్హేతుకశిద్ధాంతములు

13 వ అధ్యాయము.

సృష్టివికాసమును గురించి వివిధమతగురువులు వివిధాభిప్రాయములను వెల్లడించిరి. వీనిలో ఒకదానికొకటి యెట్టి సంబంధమూ లేదు. ఇవియేవియు సత్యములు కావని యిప్పుడు ప్రకృతిశాస్త్రజ్ఞానమువలన స్పష్టపడుచున్నది. భగవంతు

డనువాడు, ప్రత్యేకప్రత్యేకముగ చరాచర సృష్టినంతయు భిన్నభిన్నరూపములతో నొనర్చెననియు, మనుష్యునికి మాత్రము మనస్సు, బుద్ధి, ఆత్మ యనునవి యేర్పాటు చేసె ననియు కొన్నిమతములు ప్రతిపాదించును. ప్రకృతిశాస్త్రజ్ఞుల పరిశోధనలవలన, యీ భిన్నసృష్టి అసత్యమని స్పష్టమైనది. మన మత కర్తలు, పురాణగ్రంథకర్తల యభిప్రాయములు భౌతికశాస్త్రజ్ఞానముతో సమన్వయముచేయుట, కేవలము అసాధ్యము—వీనిలో యేదియో ఒకటే సత్యమై యుండవలెను.

ఈ అఖిలాండకోటిబ్రహ్మాండములన్నియు యేకపదార్థజన్యమని సృష్టివిషయకశాస్త్రమువలనను (Cosmology) ఒక చిన్నగ్రహామగు మనభూమియొక్క పుట్టుకయు, దానిలో జడపదార్థవికాసమును, భూగర్భశాస్త్రమువలనను (Geology), జీవపదార్థవికాసము జీవశాస్త్రమువలనను (Biology), మానవుని యుత్పత్తి, వానిశరీరజ్ఞానవృద్ధులు మనుష్యవర్తనశాస్త్రమువలనను (Anthropology), మన కన్నులకు కానరాని ఆత్మ యను వస్తువు మానసికశాస్త్రమువలనను (Psychology) మనకు తెలియబడుచున్నవి. సృష్టివిషయికశాస్త్రమునుబట్టి, భగవంతుడను వాడొకడుండినను ఆయన ఒకేసారి ప్రకృతి నిబంధనల నేర్పరచి తాను బ్రహ్మగారి ద్వారాగాని, మరి యే యితరుల ద్వారాగాని, యీ సృష్టిక్రమములో, తాను మధ్యమధ్య తన వ్రేలుపెట్టి నడిపిం

చక, దానంతట అదియే, గడియారమువలె జరుగుచుండునని తేలుచున్నది. కోటానకోట్లసూర్యులు, చంద్రులు, నక్షత్రములు, గ్రహములు అనుదినము పుట్టుచు గిట్టుచుండుట మొదలగు ప్రకృతిసిద్ధాంతములను గ్రహించవలెనన్న కొద్దిగనో గొప్పగనో పదార్థవిజ్ఞానశాస్త్రము (Physics), భూగర్భశాస్త్రము (Geology), ఖగోళశాస్త్రము (Astronomy), తెలిసికొనవలెను. ఈ భూమియను ఒక చిన్నగ్రహముమీది పర్వతములు, సముద్రములు, దీవులు, యెట్లు యేర్పడి, యెట్లు మారుచున్నవో మనము గ్రహించినపుడు, కులపర్వతములు, సప్తసముద్రములు, సప్తద్వీపములు మొదలగు వానిని గురించిన మన పురాణవర్ణనము అసత్యమని మనము విసర్జించి తీరుదుము.

ఈ భూమిమీద చెట్లు, జీవరాసులు మొదలు పుట్టి ప్రస్తుత పరిణామమును పొందుటకే యిరువదికోట్ల సంవత్సరములైనను పట్టియుండునని భూమియొక్క పొరలను లెక్కించి, భౌతికశాస్త్రజ్ఞు లభిప్రాయ పడుచున్నారు. ఇక జీవరాసుల క్రమోత్పత్తిని గురించి తెలియచేయు శాస్త్రములు-వృక్షశాస్త్రము (Botany) పిండోత్పత్తిశాస్త్రము (Embryoology) కొంతవరకైనను చదివినయెడల, ఒక విత్తునుండియు ఒక గ్రుడ్డునుండియు, నానావిధములైన పెద్ద వృక్షములు గొప్ప జంతువులు క్రమముగా వానిలో ఒక జాతినుండి మఱియొక జాతి యెట్లుద్భవమైనది మనము గ్రహించగలము.

ఈ విత్తులు, గ్రుడ్లు కూడ, కొన్ని జీవాణువుల కూడిక వల నను, విడిపోవు చుండుటవలనను కలుగుచున్నవని యిటీవలి పరిశోధనలవలన తెలియుచున్నది. మానవుని దేహము కూడ పై భౌతికసూత్రముల ననుసరించి గ్రుడ్డునుండి పెరుగుననియు, తక్కిన పాలిచ్చు చతుష్పాద జంతువుల వలెనే, క్రమవికాసము, మానవశరీరములో యేర్పడుననియు స్పష్టమైనది. ఇది గాక, భేదరూపములుగా కనపడు జీవరాసులకు వంశావరోహణము, స్వభావసిద్ధముగ మేలైనదానిని యేరుకొనుట యను సూత్రములు (Theory of Descent of Man and Theory of Natural Selection) వర్తించునని డార్విన్ మొదలగు మేధావంతులు, తమ జీవిత మంతయు యీవిమర్శనలో గడపి, మనకు ప్రత్యక్ష ప్రమాణములతో కనపరచుచున్నారు. ఈ జీవనాధార పదార్థము (Protoplasm) ప్రకృతిలోనున్న జడపదార్థ సంయోగము వలననే యేర్పడియుండునుగాని, బ్రహ్మగారు, ఆత్మ యను నొక వస్తువును మన కళేబరములో, పుట్టుకతో ఊదుచున్నాడను విషయము నిరాధారము. ఇది సూక్ష్మపరిశోధనల వలన ముమ్ముందు తెలియ గలదు.

పై పరిణామ వాదమును అంగీకరించిన కొందరు భౌతిక శాస్త్రజ్ఞులు కూడ, మన పూర్వులు తోకలేని కోతులజాతివారే యని (Anthropoid apes) ఒప్పుకొనుటకు సందేహించుచున్నారు. ఒకవేళ, మనుష్యులు అట్లు జనించినను

వీరికి ప్రత్యేకముగ ఒక యాత్మను క్రొత్తగా సృజించి గాని,' తానే ఆ యాత్మయై గాని, బ్రహ్మగారు యేర్పరచి యుండ వచ్చునని నమ్మెదరు. ఇట్టివారిలో సర్. ఆలివరులాడ్జిగారు ఒకరు. వీరి యభిప్రాయముల కెట్టియాధారములేదు. వెన్నెము కలుగల జంతువులలో మనుష్యునకు మిక్కిలి సమీపముగ నున్నవి తోకలేని కోతులు. వీనిలో, ఆఫ్రికాఖండమందు చింపాంజి, గోరిల్లాయును, ఆసియాఖండములో గిబ్బన్ ఓరాంగోటాంగులును, నేటికిని కనుపడుచున్నవి. వీనికిని, మన అడవి మనుష్యులకును యెట్టిభేదములేదు. కొన్ని రెండుకాళ్ళ మీదనే నడచునవికూడ యీమధ్య జావాద్వీపములో కను పడినవి (Pithecanthropus erectus). తారతమ్య శారీ రక శాస్త్రములనుబట్టి (Comparative anatomy and physiology) చేపలు నీళ్ళలోను భూమిమీదనడిచే జంతువులు, సరీసృపములు, పక్షులు, చతుష్పాదులు, స్తనజాతి జంతువులు క్రమ క్రమముగా ఒక జాతినుండి మరియొక జాతి యుద్భ వించినవి.

స్తనజాతి జంతువులు (పిల్లలకు పాలిచ్చునవి) ప్రపంచ ములో నుద్భవించక పూర్వము వానిక్రింది జంతువుల సృష్టి కాలము రెండుకోట్ల సంవత్సరములై ఉండవచ్చును. ఈ స్తనజాతు లన్నిటికిని వెంట్రుకలు, మాంసగ్రంథులు, స్తన ములు, క్రిందిదవుడలు, చెవిదగ్గర, ఫుర్రెలోను గల యెముకలు మోకాలిచిప్పలు, రొమ్మునయొక్క విభాజకము మొద

లగునవి ఒకే విధముగ నున్నవి. వీనిలో, మానవుల యొక్కయు, తోకలేని కోతులయొక్కయు అస్థిపంజరములను పరిశీలించినచో, యీ రెండుజాతులకు, రెండువందలు ఒకే మాదిరి యెముకలు, ఒకేమాదిరి వెంట్రుకలు, ఒకేమాదిరి స్తనములు, నాలుగు గదులుగల ఒకేమాదిరి గుండెకాయ, ఒకేమాదిరి మెదడు, ఒకేమాదిరి మూడువందలుకండరములు, ఒకేమాదిరి ముప్పదిరెండు పళ్లు, యిట్లు అన్నివిషయములలో యీరెంటి శరీరములు ఒకేవిధముగ నున్నవి. ఈ వివిధభాగములలో, పరిమాణములో భేద ముండవచ్చును గాని, స్వభావములో భేదమేమియు లేదు. ఇట్టి భేదములు, ప్రస్తుత నవనాగరిక మానవులలోకూడ కనపడు చున్నవి. చేతులు, కాళ్ళు, నుదురు, కన్నులు, తలవెంట్రుకలు మొదలగు వానిలో యెన్నియో వ్యత్యాసములు కనపడుచున్నవి. తోకలేని కోతికి మనుష్యుని రక్తము యెక్కించిన యెడల, దానికెట్టిఅపాయము లేదు—కాని, దానికి తోకగల కోతిరక్తమును యెక్కించిన యెడల అది విషమై దానిని చంపివేయును. కాబట్టి మనకును, తోకలేని కోతులకన్న పోలికకంటె, వీనికిని తక్కిన తోకలుగల కోతిజాతులకుగల వ్యత్యాసము అనేక మడుంగులు కలదు. గనుక తోకలేని కోతియు, మానవుడును రక్తసంబంధమైన అతి సమీపబంధువులు.

ఇక ఆత్మానాత్మ విచారణకు వత్తము. మన మనోవృత్తులను గురించి తెలుపుడుచేయు శాస్త్రము మానసిక

శాస్త్రము, (Psychology). ప్రపంచములోనుండు ముఖ్యమైన మతములన్నియు మూడు విషయములను ప్రతిపాదించుచున్నవి. (1) పరిపూర్ణమనస్స్వాతంత్ర్యము, (2) ఆత్మయును దాని ఉనికి, నిత్యత్వము, (3) భగవంతుడు. మానవుని సంకల్పములు, చేష్టలు, అతని పుట్టుకలోనే, అతని పూర్వులలో నొకరి గుణములు, వంశ పారంపర్యమువలన కలిగినవానిని బట్టియు (Heredity), తరువాత అతని జీవితకాలములో అతనిని పరివేష్టించిన పరిస్థితులవలన కలిగిన జ్ఞానము, గుణములను బట్టియు (Environment) ఉండునని ప్రకృతిశాస్త్రజ్ఞుల వాదన. దేవుడనువాడొకడు, అతని మెదడుమీద యేమేమియో వ్రాసి అతనిని సృజించలేదని వారు నమ్మెదరు. పైన చెప్పిన రెంటిని బట్టియే అతని మనస్సు పురికొల్పబడును గాని, అతనికి మరియొక విధమైన మనస్స్వాతంత్ర్యమును దేవుడనువాడు కలిగించలేదని ప్రకృతిశాస్త్రజ్ఞులు నమ్ముచున్నారు. మన హైందవ వేదాంతులు, అతని గుణములకును, చేష్టలకును, అతని పూర్వజన్మకర్మయే పునాదియనియు, తన పూర్వజన్మలో చేసిన సంచిత కర్మఫలము ననుభవించి తీరవలెననియు, పురుషప్రయత్నము అవసరమైనను దైవానుగ్రహము లేనిది (అదృష్టము; కనుపడనిది) యేపనియు జయప్రదముగ జరుగనేరదనియు, ఒక హేతువును కల్పనచేసిరి. కాని, యీ పునర్జన్మ సూత్రమునకు, వంశపారంపర్యముగ పుట్టుకతోనే వచ్చిన కొన్ని గుణములని యద్ధము

చెప్పుకొన్న నే తప్ప, దాని యునికికి మనకెట్టి ప్రత్యక్ష ప్రమాణము దొరకలేదు. లోకములో, కొందరికి పుట్టుకనుండియు కలిగియున్న జాడ్యములు, దుర్మార్గులకైశ్వర్యము, నిరపరాధులకును, జ్ఞానులకును, అకాలమృత్యువు, బీదతనములు—యీ మొదలైన విపరీతములు, అన్యాయములు ప్రతిదినము చూచుచుండుట వలన, వీనిని గురించి భగవంతుని దూషించక, ప్రకృతిలో యివి సహజములేయని తృప్తిపడక, పూర్వజన్మ కర్మసూత్రమను దానిమీద మన వేదాంతులాధారపడుచుండిరేగాని, యీకర్మ అనునది మొదట యెట్లుపుట్టినది యని యడుగగా, అదియు అనాదియే యని వీరు బదులు చెప్పెదరు. ఈ కర్మసూత్రముకంటె, ప్రతిమానవునికి, వాని శరీరమువలెనే, వంశానుక్రమముగ పుట్టుకతోడనే, తన పూర్వులలో నొకరి గుణములు పట్టుబడుననియు, తన జీవిత కాలములో తన్ను పరివేష్టించు పరిస్థితులు, శిక్షణ, విద్యాభ్యాసము, స్నేహితుల సహవాసము మొదలగునవి తన పుట్టుకతో కలిగిన గుణములను కొంతవరకు మార్చవచ్చుననియు, భౌతికశాస్త్రజ్ఞుల వాదన యెక్కుడు సహేతుకరముగ నున్నదని, నా యభిప్రాయము.

ఆత్మయనునది మన మెదడుకంటె వేరుగా లేదనియే నా నమ్మకము. శరీరములో, ఆత్మయను నొక ప్రత్యేకవస్తువు, ప్రత్యక్షప్రమాణమును బట్టి లేదని శారీరకశాస్త్రము, మానసికశాస్త్రము నిర్ధారణచేయుచున్నవి. మన మెదడు నశించ

గానే, మనమనస్సు, బుద్ధి, జ్ఞానము, మొదలగు దాని గుణములు కూడ నశించును. ఇక ఆత్మయనునది వేరుగా మానవులకును, మరికొన్ని జంతువులకును, భగవంతుడు సృష్టించెనా? ఈ జీవరాసులన్నియు వృద్ధియగుచుండిన యెడల, నూతన ఆత్మలు సృజించబడుచుండునా? నశించిన జీవరాసుల యాత్మలు, పుట్టుచున్న వానిలో, ఆయనయే ప్రవేశింపజేయునా? ఈప్రశ్నలకుసమాధానము, వివిధమతములు, వివిధ వేదాంతులు పరిపరివిధముల చేసిననూహలమీద యాధారపడును. భౌతిక శాస్త్రజ్ఞుల రాజబాటలో, యీ కంటకము లేవియు కనుపట్టవు. రోగలక్షణశాస్త్ర పరిశోధనలవలన (Pathology of the brain) మన మస్తిష్కములో ఒక్కొక్క భాగమును తీసివేసినపుడుగాని, అది జబ్బిచ్చినపుడుగాని, కొన్ని మానశికశక్తులు పోవునని స్పష్టపడినది. జీవజంతువులయొక్క మస్తిష్కముల యొక్క పరిణామము, వికాసము, గుణము, నిర్మాణము, ఆకారములను పోల్చి చూచినయెడల మానవునిబుద్ధి, జ్ఞానములు, యెంత యుత్కృష్టదశకు వచ్చినవి మనకు బోధపడగలదు. క్రిందనుండి పైకిజీవరాసుల మెదడును పరీక్షించుకొనుచుపోగా వాని వాని మెదడునుబట్టియే జ్ఞానము యెక్కుడగుచున్నదని స్పష్టము.

మనహైందన వేదాంతులలో కొందరు ఒకయుక్తిని బట్టి, ఆత్మనిత్యత్వమును, భగవంతుని యునికిని సాధించప్రయత్నించిరి. చరాచరసృష్టి యంతలోను, యిట్టియాత్మలున్న

వనియు, యివి యన్నియు, భిన్నముగా నుండక, పరమాత్మ యొక్క కళలేయనియు, కాబట్టి దేవుడనువాడు, ప్రకృతియంతయు నిండియే యున్నాడనియు, ప్ర కృ తి య ం త యు అతనిలోనే యున్నదనియు ఊహించిరి. దీనినే Pantheism అని ఆంగ్లేయభాషలో వాడెదరు. ఇది సత్యమైనచో, ముక్కు చెవులు గల దేవుడులేడు సరికదా, అట్టివానిని ప్రార్థించుటకూడ అసాధ్యము, అనవసరము. రూపములేని వానిని ప్రార్థించుటకు, ఒకమనిషివంటి బొమ్మను చేసికొనవలసి వచ్చుచున్నది. దీనికంటె చెట్లను, పుట్లను, రాళ్ళను, రప్పలను ప్రకృతిలోనున్న వానిని ప్రార్థించుకొను అడవిజాతుల పూజయే మేలని తోచుచున్నది. వారు, దేవుని ప్రకృతిలో ప్రతిష్ఠించిరని మనమనుకొనవచ్చును. ఇ ది గా క, మనపూర్వజన్మకర్మలఫలములను మనమనుభవించవలసి యున్నపుడు, యిక దేవుడను వాని నొకని ప్రార్థించవలసిన పనియేమి? మనకతనితో యేటి సంబంధము? ఆతడెట్లు మన సంచితకర్మలను, వానిలో నిప్పుడనుభవించు ప్రారబ్ధకర్మలను నశింపజేయగలడు? వానిని తప్పక మన మనుభవించవలసినదే గదా? అట్లగుచో, పురుషప్రయత్నమునకు తావేది? ప్రపంచములో మన వేదాంతమతమే యుత్కృష్టమని చెప్పుటకు పై ప్రశ్నలను హేతువాదముమీద నిలబెట్టి పరిష్కరించు ప్రయత్నములే కాని యివి యన్నియు కేవలము ఊహాజన్యములైనవి. ఇట్టివాదనలు, మనకు అనుదినము కలుగు కష్టసుఖములలో, మనస్సంతృప్తి

కిని, ధైర్యమునకును వైరాగ్యబుద్ధికిని కల్పింపబడినవి కాని వీనిని తప్పక అంగీకరించుటకు మనకెట్టి ప్రత్యక్షప్రమాణములు లేవు. భక్తి, జ్ఞాన, కర్మ, ధ్యానయోగమార్గములన్నియు, నైతికపథమునకు సోపానములుగ కొందరకుండవచ్చును గాని, ప్రకృతిశాస్త్రజ్ఞానము గలిగినకొలది వీనినిత్యజించి, తమ పరిణామవాదమును, నీతినియములకు కూడ వర్తింపజేసికొని, భగవంతుడు, ఆత్మ పరలోకము మొదలగువాని యందెట్టివిశ్వాసముగాని భయముగాని యుంచక, సన్మార్గవర్తనములో ఆదర్శప్రాయులుగనుండవచ్చును. ఈవిధానము, చిన్నతనమునుండి, బాలురకు పాఠశాలలలో కూడ బోధచేయు చుండవలెనుగాని, మనకు తెలియనివిషయములలోని ఒట్టి యూహాలను, సత్యములని వారిని నమ్మింపజూచుట శుద్ధపొరబాటు. మనము నమ్మని పుక్కిటిపురాణకథలను వారిచే నభ్యసింపజేయుట అంతకంటె పొరబాటు. సృష్టిపరిణామవాదమునుయేమాత్రముగనొప్పుకొన్నను, యీవిషయములో పురాణములలో చెప్పినదేగాక,ఆత్మయొక్క అస్తిత్వనిత్యత్వములను విసర్జించకతప్పదు.

హిందూజాతి—హిందూమతము

14 వ అధ్యాయము

హారిజనులు (అస్పృశ్యులనువారు), హిందూజాతిలో చేరినవారనియు, కాని వారు హిందూమతస్థులు కారనియు,

టి. ఆర్. రామచంద్రయ్యరుగారు, సెలవిచ్చిరి. ఈజాతికిని, దీని మతమునకును యెట్టిభేదభావ మున్నదీ వీరు తెలియ జేసిన బాగుగనుండెడిది. ఈపదముల నిర్వచనము నిర్ధారణ చేయుటలో, యీభారత దేశముయొక్క సాంఘికపరిణామచరిత్ర విమర్శనము ప్రధానమైన విషయము. దీనిలో ఇంకను పరి శోధనలు జరుగవలసియున్నవి. మంత్రములనన్నియు బ్రాహ్మణ మతమని వాడవచ్చును. ఋగ్వేదకాలములో ఆర్యమతమను నది యొకటికలదు. అది యీబ్రాహ్మణములు బయలుదేరిన కాలమునుండి సంక్లిష్టమైన నానావిధ కర్మకాండలతో నిండి నది. ఇది బ్రాహ్మణమతము కాదు. ఆవేదము తరువాత, కొన్నివేల సంవత్సరములకు పుట్టిన యజుర్వేదములోని కొద్ది కర్మకలాపములును విస్తరింపజేసి, మంత్రబ్రాహ్మణ గ్రంథ ములు వ్రాయబడినవి. తరువాత, కొన్ని వేల సంవత్సరములకు సూత్రములు, స్మృతులు, ఆయా కాలపరిస్థితులను ఆచార వ్యవహారములను సాంప్రదాయములను బట్టి అనేకవిధము లయిన మార్పులను సూచించుచు వ్రాయబడినవి. ఈవివిధ గ్రంథముల కాలనిర్ణయములచేసి, మనమత సాంఘికాచార చరిత్రను పరిశోధించినయెడల, యెట్లు యీహిందూజాతి హిందూమతములు పరిణామము నొందినవి తెలియగలదు. ఋగ్వేదకాలమందు ఆర్యులు సప్తసింధు దేశములో నున్న ప్పుడు, వారిలో దాసులు, దస్యులు, అణులు, ద్రుహ్యులు, యదులు, తుర్వాసులు, పురులు, తృత్సులు, కృపులు, పాంచా

లులు, కీకటులు, సేదులు, అజులు, యక్షులు, శిగ్రులు, పర శులు, పృథులు, వృత్యులు, విశానులు మొదలగు ననేకజాతు లుండెను. ఇటీవల, మంగోలియనులు, తురేనియనులు, సితి యనులు, పార్థియనులు, గ్రీకులు, యవనులు, బాహ్లికులు మొదలగువారి రక్తము, ఆర్యులలో కలసిపోయి అనేకమిశ్ర జాతు లేర్పడినవి.

యిప్పటికయినను యీ హైందవ మిశ్రజాతిలో యేవిదే శీయుడయినను సులభముగా కలియవచ్చును. వృత్తులనుబట్టి లక్షలకొలది వర్ణములు, భారతదేశములోని నానాభాగము లలో వ్యాపించియుండుటచేత, యేవృత్తినవలంబించు సంఘ ములో చేరినను, అతడు హిందువుగానే పరిగణింపబడును. ఏ రాష్ట్రములోగాని, చాకలి, మంగలి, కుమ్మరి, వడ్రంగి, కం సాలి, గవండ్ల, సాలి, మొదలగు వృత్తులలో దేనినో యవలం బించి అక్కడ కట్టుబొట్లు, భాష, ఆచారములు, జుట్టుబొట్టు కట్లు అవలంబించగానే ఆసంఘములో చేరిపోవును. ఈహైందవ జాతికి ఒక ప్రత్యేకమతసాంప్రదాయము లేదు. దేవుడు, స్వర్గ నరకములు, నైతిక ధర్మములు, ప్రపంచములోని అన్ని మత ములలోను కలవు. పునర్జన్మయందు నమ్మకము, మన హిందు వులలోనే గాక, మన భారతదేశములో నుండి వెడలగొట్టబడిన బౌద్ధమతములో కూడ నున్నది. మనదేశములో, వివిధవర్ణ ములు, వృత్తులు వేనకువేలుండుటవలన, గ్రీన్లెండు దేశములోని యెస్కిమోజాతివాడైనను సరే, మన సంఘములలో దేనిలో

నైనను యిరికి ఆ సంఘవృత్తి నవలంబించిన యెడల, ఆ సంఘములో చేరుట కెట్టి యభ్యంతరము లేదు. అతను ఒక మత గ్రంథమును నమ్మనక్కరలేదు. చార్వాకుడు, నాస్తికుడు, మెట్టవేదాంతి, రాళ్లురప్పలు చెట్లు పుట్టలను పూజించువాడు, చేరవచ్చును. పురాణములలో వివరించబడిన దేవుళ్లను కొలువకున్న నేమి? ఇతరదేశీయుల దేవుళ్ళను కొల్చిననేమి? ఒక మతసాంప్రదాయమునకు కట్టుపడ నక్కరలేదు. సాంఘికసాంప్రదాయములే వానికి అవసరమైనవి. ఇట్లు ఒకసంఘములోని వారు, మరియొక రాష్ట్రమునకు పోయి, మరియొక సంఘములో చేరవచ్చును. అక్కడివారి భాషాసాంప్రాదాయములు తెలిసికొని, వాని నవలంబించిన చాలును. మనభారతదేశములో, ప్రజలు విడిపోవుచు అంతర్వర్ణములుగా యేర్పడుచుండుటయే ఆచారమైనదిగాని, ఒక సామాన్యకట్టుబాట్లతో ఐకమత్యము నవలంబించుట పొసగనేరదు. మతవిషయములలో యెవరికి వాడే యజమాని. మనభారతదేశములో అనాదికాలమునుండి యీ మనస్స్వాతంత్ర్యము ప్రబలియుండుటచేతనే, యేకమత సాంప్రదాయముచే జనులు కట్టువడియుండలేదు. అన్యోన్య మత కలహములచేత ఐకమత్యము చెడి ఒకానొకప్పుడు రాజకీయదాస్యము ననుభవించినను, ఈ ఆధునిక యుగములో పాశ్చాత్యుల మతదురహంకారము లేకుండనుండుటయే మన రాజకీయమోక్షమునకు ప్రధానమార్గము కాబోవుచున్నది. వర్ణసంకరము ప్రతిదినము జరుగుచున్నది. ఆర్యసామాజికులు,

బ్రహ్మసామాజికులు మొదలగు నూతనమతస్థులు, క్రైస్తవు లను ముస్లిములను తమలో కలుపుకొనుచున్నారు. అయినను యీ మతములు కూడ స్థిరముగానుండి దేశములో అంతటను వ్యాపించుట అసంభవము.

కాబట్టి హిందూమత మనునది వేరుగా ఒకటి యేర్పడి యుండలేదు. సనాతనధర్మవాదులమని చెప్పుకొనువారికైనను ఒక సామాన్యమైన మతము లేదు. వీరిలోవీరికనేకవిషయ ములలో పరస్పర భేదాభిప్రాయములు సంఘసంస్కరణాభి లాషులగు నవనాగరికులలో వలెనే పెక్కులున్నవి. శ్రీదయా నంద సరస్వతీస్వాములవారు శ్రుతులను మాత్రము ప్రమా ణముగా గైకొని, స్మృతి, పురాణేతిహాసములను ఛీదాగా తృణీకరించి, వివిధవర్ణాశ్రమములను, వారివారి యోగ్యతలను బట్టి అవలంబించ వచ్చుననియు, యివి జన్మమునుబట్టి రావ నియు, ఆర్యసమాజమనుదానిని నెలకొల్పిరి. శ్రీ రాజారామ మోహన్‌రాయలవారు, శ్రుతులను కూడ పౌరుషేయములనే యెంచి, వానిలోని యేకేశ్వరోపాసనకుపకరించు భాగములను తీసికొని, వర్ణములను బొత్తిగా విసర్జించి, బ్రహ్మసమాజమును నెలకొల్పిరి. బుద్ధభగవానుడు, అసలే యీశ్వరు డొకడు లేడనియు, మోక్షమునకు పూర్వకర్మసంచయమును బోగొట్టు కొని, నిర్వాణమును పొంది పునర్జన్మరాహిత్యమును బడయు వలసినదనియు, వర్ణభేదములను పాటింపవలదనియు, నైతిక మార్గము నవలంబించి, జితేంద్రియత్వము సంపాదించి, నిర్వా

ణాత్వము పొందవలసినదనియు బోధచేసెను. మొదటి రెండు సమాజములవారును హిందువు లెట్లయిరి? మూడవవారు యేలకాకపోయిరి? ఇంతయేల? ఏయడవిమనిషియైనను రాయి రప్ప, చెట్టుపుట్టలను దైవముగా పూజచేయుచుండగా అక్కడకు బ్రాహ్మణుడువచ్చి అది కూడా తన దైవమేయనియు, వానికి పసుపు కుంకుమ పెట్టి మంత్రములు చదివి ప్రపంచమంతయు నిండియున్న ప్రకృతిలో దేనినిపూజించినను, దేవదేవునికి ముట్టుననియుచెప్పి ఆ యడవి మనిషిని హిందువునిగానే యెంచినపుడు, ప్రపంచములో హిందువుడు కానివాడెవడో మనమెట్లు నిర్ణయించగలము? విగ్రహారాధనమే ప్రధానమనియందురా? దీనిని నిరసించు బ్రహ్మసమాజకులను, నిర్గుణబ్రహ్మమును ఉపాసించు యితరులును యెందరు హిందువులుగా పరిగణింపబడుటలేదు? మన యిరువదియైదుకోట్ల హిందువులకు ముప్పదిమూడుకోట్ల దేవతలున్నారు. ఋగ్వేదములో ఒక సూత్రములో, యీ దేవతలు 3339 మంది యున్నారని వ్రాయబడినది. (మ॥ 10-52-6) ఈదేవతలు క్రమక్రమముగా లెక్కలేనన్నివారైరి. భగవంతుడే యీ రూపముల నన్నిటిని దాల్చెననియు లేక ప్రకృతియంతయు, భగవంతుడేయనియు, శ్రుతులు బోధించునపుడు, యీ హిందూమతమను దానికి పునాది సూత్రములు ప్రత్యేకముగ యేవైనవి తెలిసికొనుట సాధ్యము కాకున్నది. ఋగ్వేదములోనే సగుణనిర్గుణోపాసనములు రెండును కనుపడుచున్నవి.

1-25 - 13; V 52 - 15; 11 33 - 7; 11 33 - 9 10 15 మొదలైనవి చూడుడు) ఇంద్రుడు, శివుడు, మరుత్తులు, సూర్యుడు, మిత్రుడు, వరుణుడు, ఉషస్సు, అగ్ని మొదలైన దేవతలకు ఆకారములనిచ్చి పూజింపబడుచున్నట్లు స్పష్టము. ఆదిదేవునికే యీ పేళ్ళు అన్నియు కలవని దయానంద సరస్వతిస్వాములవారు తమ సత్యార్థ ప్రకాశికలో సమర్థించిరి. ఋగ్వేదములోని మతము Polytheistic, Pantheistic Monotheism అని చెప్పదగును (I 89 10; X 121 8, 10; X 81 ;X 90)

కాబట్టి, అస్పృశ్యులనువారు హిందూజాతిలో చేరియున్నను, హిందూమతస్థులుకారని చెప్పుటకెట్టి కారణములను రామచంద్రయ్యరుగారు మొదలగు సనాతనధర్మవాదులుచూపగలరో తెలియకుండనున్నది. హైందవజాతి హైందవమతములను పదములకు లక్షణము నిరూపణచేసి, యిదమిత్థమని నిర్ణయించుటే సాధ్యపడకుండనున్నది. సామాజిక ధర్మములు, ఆచారములు, సాంప్రదాయములు వేరుగా కనపడుచున్నవిగాని లేనియెడల పారసీలు క్రిస్టియనులు, ముస్లీములు మొదలగు వారందరు హిందువులుగానే మనమేల భావించకూడదు? మహమ్మదీయ సూఫిస్టులు మన వేదాంతులవంటివారు కారా? అగ్ని యుపాసకులగు పార్సీలు, మన ఆర్యులలో చేరినవారు కారా? పునర్జన్మను ఒప్పుకొను బౌద్ధులు మన హైందవమతములో చేరరా? వీరినందరిని జుట్టు, బొట్టు, కట్టు, తిండి, ము

దలగు సామాజికాచారములనుబట్టి వేరుపరచదలచు కొన్న యెడల హిందువులని అంగీకరింపబడు వారందరు వానిని ఒకే విధముగ అవలంబించుచున్నారా? ఇక మన దేశములో మనతో పాటు పుట్టి పెరుగుచు మన దేవుళ్లనందరిని కొలుచుచు మన పురోహితులచేతనే మంత్రములు చెప్పించుకొనుచున్న మాల మాదిగలు మొదలగు అస్పృశ్యులని చెప్పబడువారు హిందూమతస్థు లేల కారో దురూహ్యము.

ధర్మజిజ్ఞాస

---

15 వ అధ్యాయము.

ఈశ్వరధర్మమేమో మనపూర్వులు గుర్తించిరని చావలి వెంకటరమణశర్మగారి యభిప్రాయము. ఇంతవరకు పరిచ్ఛిన్నుడైన యేమానవుడును, అపరిచ్ఛిన్నమైన ప్రకృతినిగాని దానిని సృజించినట్లు చెప్పేవానిని గాని గ్రహించలేదనియు, గ్రహించ జాలడనియు నానమ్మకము. ఋగ్వేదము, ఉపనిషత్తులే దీనికి నాకాధారములు. ఈవిషయమై మన యూహల నటుండనిచ్చి, ఈశ్వరధర్మములనునవి కొన్ని యున్నవనియు, అవి మార్చబడకూడనివనియు ఈయన శలవిచ్చిరి అవి యెవ్వి? సనాతన ధర్మవాదులమని చెప్పుకొనేవారి వర్ణాశ్రమ ధర్మములు నేడు భారత దేశములో మాత్రమున్న వర్ణాశ్రమధర్మములా? అవి,

మైనచో, యేకాలమునాటివి? అవియన్నియు పరిణామము లనుపొంది మారిపోవుచుండెనా? లేదా?

భగవంతుడు ఆత్మ మొదలగు నాధ్యాత్మికవిషయములు ఊహలపైననే ఆధారపరచినయెడల మన కెట్టి ప్రమాదము కలుగును? నైతిక సూత్రములు పై యూహలమీద కట్టబడ లేదనియు, సాంఘికజీవనమునకును, మానవాభివృద్ధికిని అనుకూలమగునట్లు ముప్పదివేల సంవత్సరముల పైకాలమునుండి అనుభవములనుబట్టి మారుచుండెననియు నావాదన. మానవ ధర్మములను గురించి మన శర్మగారు, నేను వ్రాసినదానితో యేకీభవించి నపుడు, యిక వీరి ఈశ్వరధర్మములు ప్రత్యేకముగా నున్న వేవియో వ్రాయకోరెదను. ఆధ్యాత్మికవిషయములను గురించి వేరువేరు ఊహలు, ఆయాసంఘములలోను వానిలోని వ్యక్తులలోను ప్రబలుచున్న నేమిముప్పువాటిల్లును?

ఇక అశ్పృశ్యులను మనలో కలుపుకొను విషయమును గురించి నాకును, శర్మగారికిని కొద్దిగా అభిప్రాయభేదమున్నది. నాతోపాటు ఆయనయు గుణకర్మలనుపట్టియే జాతి యేర్పడినదనియు కేవలము జన్మచేత కాదనియు నమ్మినపుడు, వారి వారి గుణకర్మలనుబట్టియే మానవులు ఒండొరులతో కలియుట సంభవించుచుండును. ప్రతిమానవునికి, వంశపారంపర్యపుగుణములును, పుట్టినతరువాత తానార్జించిన గుణములును కలసి అతని స్వభావమేర్పడుచుండును. కాని ప్రతి మానవుడును సహజాసేచ్ఛగల జంతువుగనుక, యేదియో

నొక సంఘములో చేరినగాని, సౌఖ్యమనుభవించలేడు గనుక, తనకు దానిలోని కొన్ని సాంప్రదాయములు ఆచారములు యిష్టములేకున్నను, వాని నవలంబించుచు తన్ను ఆసంఘము త్రోసివేయనంతవరకు, దానిలోని కొన్ని కట్టుబాట్ల నుల్లంఘించుచు వానిని మార్చుటకు ప్రయత్నించుచుండును. ఇట్లే మన భారతదేశసంఘములలో వివిధవృత్తులకు వివిధసాంప్రదాయములేర్పడి ప్రతి అంతర్వర్ణములుగ చీలికలై శిలారూపములను దాల్చియున్నపుడు వానిని సాధ్యమైనంతవరకు మనము కలిపి ఐకమత్యము కలిగించుటకు ప్రయత్నించవలెను కదా! ప్రకృతిలో నెక్కడ చూచినను చరాచరములలో నానార్థమున్నట్లే మానవులలోకూడ నుండును. కాని వీరిలో యేజాతిగాని యేవర్ణముగాని ఒకదానికంటె ఒకటి యెక్కువనియు, తక్కువనియు, భావించజనదు. సుజనులు, దుర్మార్గులు, దరిద్రులు, ధనవంతులు, శాకాహారులు, మాంసాహారులను భేదములు స్వాభావికములైనవే. ఒండొరులతో వియ్యములుగాని భోజనప్రతిభోజనములుగాని జరిగించకపోవచ్చును. వివిధ వృత్తులవారు తమతమ వృత్తులనవలంబించిన వారితోనే సంబంధము బాంధవ్యములు కలిగి వారితోనే కలసియుండుట కిచ్చగింతురు. ఇట్టి భిన్నభావములు వివిధవ్యక్తులయెడల అన్యోన్య గౌరవమున కెట్టి యాటంకములు కలుగజేయకూడదు. దీని కుదాహరణము. ఒక పాకీవాడు తన వృత్తిని తాను చేసికొని తరువాత స్నానముచేసి శుభ్రవస్త్రములు కట్టుకొని మన

యింటికివచ్చినపుడు, అతనితో వివాహసంబంధము పంక్తిభోజనము చేయుటకు కొందరంగీకరించక పోవచ్చునుగాని అతనిని మనతో సరిసమానునిగ అతని విద్యనుబట్టిగాని, సుగుణములనుబట్టిగాని, యేల యెంచకూడదు ? అతను గౌరవభాజనుడేలకాడు ? అతను ధనవంతుడై మరియొక వృత్తిలో దిగగానే మన సవర్ణసోదరులు అతని యడుగులకు మడుగులొత్తెదరుగదా ! గవర్నమెంటు ఉద్యోగియైనయెడల, యిక చెప్పవలసినదేమి ?

గుణకర్మలే ప్రధానమైనపుడు, అతనికర్మ కెట్టి లోపమున్నది ? సంఘములో వివిధ మానవుల కలయికకు సామాన్యముగ స్థితిభేదములు తప్ప మరియేవి యడ్డుపడుచున్నవి ? అస్పృశ్యులను వారి గుణము, నడత, ధనము, విద్య మొదలగువానినిబట్టియే సంఘములో అతని అంతస్థు యేర్పడవలసినదిగాని, జన్మవలన కాదని మన శర్మగారును, మన పూర్వులును అంగీకరించియున్నయెడల యీాయనకు అస్పృశ్యతానివారణమునకు సందేహములేల ? కట్టుబాట్లేల ? ఈయన ప్రకృతినుండి తీసికొన్న ఉపమానములు, స్థిరపదార్థములవలెగాక, దినదినము మారుచున్న వ్యక్తుల కెట్లు వర్తించును ? మన మాలలు, మాదిగలు మొదలగు ఆరుకోట్ల అస్పృశ్యులను రసవిషగంధకములను శుద్ధిచేసినట్లు మనవారేల చేయుటకు ప్రయత్నించకూడదు? ఇట్టి సాంఘికసంఘట్టనలో మనము కట్టుబాట్లు తప్పి నరమాంసభక్షకుల మెట్లగుదుము ? రాజ

కీయ సాంఘికశిక్షలు ప్రజలను నైతికమార్గములో నెప్పుడును పెట్టుచునేయున్నవి. నాగరికత హెచ్చుచునేయున్నది. సన్మార్గదుర్మార్గములు ప్రబలుచునేయున్నవి. ఇవి ప్రకృతి స్వభావము. పరిపూర్ణత యెప్పుడును కలుగదు.

మన పూర్వులను, మన పూర్వుల జ్ఞానవిజ్ఞానములను యెన్నటికి తృణీకరించను. అన్ని సంఘములలోను ప్రస్తుత నాగరికతకు వానిలోని పూర్వులదే పునాది. దాని నెట్లు మానవులు మరువగలరు? కాని కొందరు పూర్వాచారపరాయణుల వలె మన పూర్వుల జ్ఞానమే పరిపూర్ణత వహించినట్లును దానికి మనము చేర్చవలసినదేమియు లేనట్లును ప్రతివిషయము లోను మన డప్పునే మనము వాయించుకొనుచు తృప్తినొంది యుండక మానవసౌభ్రాతృత్వమునకు కావలసిన యుద్యమములకు తోడ్పడుచు విశ్వమానవకోటినంతను సోదరులవలె చూచుట మన విధి. దీనికి యేపూర్వధర్మశాస్త్రముగాని అడ్డు తగులకూడదు. అంతర్వర్ణములలోనేగాక అంతర్జాతులలో కూడ Eugenics శాస్త్రసూత్రముల ననుసరించి సమ్మేళనలు జరుగుచుండవలెను. ఇట్లు మిశ్రమము ప్రపంచకళ్యాణమునకు తప్పక తోడ్పడును.

చావలి వేంకట రమణశర్మగారు, పైవిషయమై వ్రాసిన దీర్ఘవ్యాసమును సాకల్యముగ చదివితిని. ఈయన బాగుగావివిధవాదనలను చర్చించి, సదుద్దేశ్యముతోనే, కొన్ని ప్రశ్నలను సనాతనధర్మవాదులను, మరికొన్ని ప్రశ్నలను నవ

నాగరికులను అడిగిరి. ఎట్టి జవాబుల నొసంగినను, కొందరకు సందేహానివృత్తి యిట్టివిషయములలో కానేరదని నేనునమ్మి నను, నా యభిప్రాయములు, హైందవసంఘములో మున్నూటి కిమందికి రుచింపకున్నను, నాకు తోచిన జవాబులు నే నిచ్చు చున్నాను. (1) ఈశ్వరధర్మమును గురించి, శర్మగారే భిన్నాభి ప్రాయములు, హైందవమత సాంప్రదాయకులలో కలవని యంగీకరించినపుడు, ప్రపంచములోని యితర మానవసంఘము లలో యివి యెన్నియుండునో వీరు గ్రహించగలరు. పరిమితి శక్తిగల మానవుడు అనంతమైనయీప్రకృతియొక్క ఆద్యం తము లెట్లు తెలిసికొనగలడు? కావున, దేవుడు, మోక్షము, పునర్జన్మ, ఆత్మ, స్వర్గనరకములు మొదలగు ఆధ్యాత్మిక విష యములలో యెవరికి నచ్చిన యూహాలను వారలవలంబించవ లసినదే గాని యిదమిత్థమని రుజువుచేసి ఒండొరుల నొప్పించ జాలరు. ఈవిషయములు వ్యక్తుల మనస్స్వాతంత్ర్యమునకు వదలవలసినదే గాని, వానిని ఋజువుపరచగలవారెవరు? ఇవి యన్నియు ఊహాప్రపంచము మీాద ఆధారపడవలసినవే. (2) మానవధర్మములు, ప్రపంచమంతయు యీా యాధునిక యుగ ములో కొంచ మెచ్చుతక్కువగ ఒకరీతినే నడచుచున్నవి. దీనికి కారణము సంఘశ్రేయమునకును, స్థిరత్వమునకును కొన్ని నైతికధర్మములు, చిరకాలానుభవముచేత ప్రచారములోనికి వచ్చుటయే. సత్యము అహింస అస్తేయము మొదలగునవి ప్రపంచములోని అన్నిజాతులలోను వ్యాప్తినొంది అంగీకరించ

బడి యనుష్ఠింపబడుచున్నవి. ఈమానవధర్మములే, నీతి ధర్మములనిగాని సామాజిక ధర్మములనిగాని సనాతన ధర్మములనిగాని వాడబడుచున్నవి. స్వార్థము వలనగాని, మరియే యితర కారణములవలనగాని, సంఘములోని ఒకవ్యక్తి వాని నుల్లంఘించినప్పుడు, అతడు రాజకీయసాంఘిక శిక్షలకు లోనగుచుండును. మతములన్నియు, యీ నీతుల నుపదేశించినను, వాని లోని దైవశిక్షలకు, యీకాలములో వెఱచువారరుదుగ నున్నారు. ఈనీతులు మతములు, పరిణామమును పొందుచుండెనేగాని, దేవుడనువాడొకడు,ఒక్కసారిగా, మానవుని సృష్టించి, అతనికి బోధించెనని సాంఘికశాస్త్రజ్ఞు లెవరును ఒప్పుకొనరు. వివిధసంఘముల చరిత్రలు, పై సూత్రమును త్రోసివేయుచున్నవి. (౩) సదాచారము ఒక నిర్దిష్టమైన మార్గమేర్పడియుండలేదని శర్మగారంగీకరించియేయున్నారు. వీనికి ఒక త్రోవయు డొంకయు లేదు. వీనినిగురించి చర్చించుట నిరుపయోగము. యోగ్యులందరయినను ఒక సమాజములోనివారు యేకగ్రీవముగ నంగీకరించువారు కనుపడరు. ప్రస్తుతము హిందువులనందరిని కలవరపరచుచున్న అస్పృశ్యతా నివారణమును గురించి నవనాగరికులను యీయన కొన్ని ప్రశ్నల నడిగిరి. అస్పృశ్యులను మన సంఘములో చేర్చుకొన్నయెడల జాతిమతవిచక్షణయే నశించునుగదాయని వీరి సందేహము. అటులైన నేమి ? మిన్ను విరిగి మీదపడునా ? ఈ విచక్షణ క్రమక్రమముగా నశించుటయే మన పరమావధిగనుండవలెను.

సర్వమానవ సౌభ్రాతృత్వమునకు యిట్టి మతసాంప్రదాయ ములే గొప్ప యాటంకములగుచున్నవి. సర్వభక్షకురాలైన కాలదేవతయే వీనిని తుదముట్టించును.

ప్రతి వ్యక్తియు తన స్వసంరక్షణకును, తన సౌఖ్య సంతోషములకును యేదియో నొక మానవసంఘములో చేరి ఆసంఘ కట్టుబాట్లకులోనై నడచుకొనుచుండుటకు అలవాటు పడును. తన సంఘమే తక్కిన సంఘములకంటె మంచిదని దురుహంకారము యేర్పడును. దాని ప్రత్యేకతను వాంఛించును. దానిలో నెట్టి మార్పులకు యిష్టపడడు. చుట్టూ గోడలు కట్టుకొని వానిమధ్య కూర్చుండును. వెలుపలవారిని లోనికి రానీయడు. తన సంఘములో వారిని బయటకు పోనొల్లడు. ఇట్టి కట్టుబాట్లు యెంతకాల ముండగలవు? వర్ణసంకరము, జాతిసంకరములకు భయపడవలసినపనిలేదు. భయపడి లాభములేదు. ఒక సంఘమునుండి మరియొక సంఘమునకు మార్చుకొన్నందున యెట్టి పాదిత్యములేదు.

ముప్పదివేలసంవత్సరములక్రింద ఋగ్వేదకాలమునాటి నాగరికతకు మన హిందువులము గర్వపడవలసినదే. మన సప్తసింధులోని ఆర్యుల జ్ఞానవిజ్ఞానములు అస్సీరియా, చాల్డియా, బాబిలోనియా, ఈజిప్టు, ఫినీషియన్, సుమేరియన్, నాగరికతలకు మాతృకలని చెప్పదగును. కాని, మన తాతలు పూర్వము ఒక గుంటలో ప్రక్షాళనము చేసికొనిరి గనుక మన మందరము అక్కడికిపోయి ప్రక్షాళనము చేసి

కొన్నకాని పవిత్రులము కామని చెప్పుట యెంత అసంద ర్భమో మన పూర్వులు ఒకానొకప్పుడు అందలము లెక్కిరని మన డప్పు మనము వాయించుకొని తృప్తినొందియుండుట అంత యనుచితము. నిరుపయోగము. ఆధునికయుగములోని వివిధసంఘపరిస్థితులను వాని యభివృద్ధిమార్గములను మనము నిరసించుచు కూపస్థమండూకములవలె వెనుకటి యాచారము లనే పట్టుకొని వ్రేలాడుచుండుట మన యాత్మహత్యయే యని నమ్మవలెను. ప్రపంచములో కీడు మేళ్లు రెండును వృద్ధియగు చుండుట నిక్కువము. కాని కీడునుచూచి నిస్పృహనొంది, వెనుకటి యుగములే మంచివనియు, కాబట్టి వెనుకకు పోవుద మనియు ఉవ్విళులూరుచు వాదించుటవలన నెట్టి ప్రయోజ నములేదు. సామాజకవ్యవస్థలో యెన్నియో మార్పులు రానైయున్నవి. వీనికి వగచిన లాభమావంతయులేదు మొత్తముమీద సంఘశ్రేయాభివృద్ధికిని మానవకోటికంతకును అవశ్యకరమగు నైతికపథములును ప్రతిసంఘము త్రొక్కు చుండును. ఏమత విశ్వాసముగాని స్థిరముగ జనబాహుళ్యము చేత సర్వదా యంగీకరింపబడుట యెన్నటికిని పొసగదు. మానవకల్పితములగు యీ మతములు ఆచారములు, ఆయా దేశములలోని సాంఘిక పరిస్థితులను బట్టి పరిణామము నొందు చునే యుండును. ఒకప్పుడు మేలుచేసినవి రానురాను కీడు చేయవచ్చును. మనమందరము పూర్వసాంప్రదాయములలో కొన్నింటిని యింకను వదలలేక సంఘములోని మార్పులకు

విముఖులమైయుండుట స్వాభావికము. కాని సర్వజన సమత్వ బుద్ధి, ఒండొరులయెడల సానుభూతి, విశాలదృష్టి, స్వార్థ త్యాగము, ప్రేమ, మొదలగునవి మానవసౌభ్రాతృత్వమునకు, అంతర్జాతీయవివాహములు, సహపంక్తిభోజనములు మొదలగువానికుండా దోహద మొసంగగలవు. క్రమక్రమముగా ఆయా సంఘములలోని మూఢవిశ్వాసముతో కూడిన యాచార సాంప్రదాయములన్నియు నశించును.

మా న వ కృ ష్ణ

---

16 వ అధ్యాయము.

చిట్టా సుందరరామయ్యగారు, శ్రీకృష్ణుని మానవుని గానే భావించి, ఆయన జీవితమును కడుహృద్యముగా వర్ణించి నందుకు మిక్కిలి సంతోష భరితుడనైతిని. ఇది పూర్వా చార పరాయణులకు వెగటుగ తోచును. కాని నేను భారత భాగవతములను చదువునపుడు, శ్రీకృష్ణుడు నా సోదరునిగానే భావించి, ఆయన లోపములను, సద్గుణములను కూడ గుర్తెరుంగుచు, యీయనకుగల రాజకీయ జ్ఞానము (Political diplomacy) యీయన గీతలలోని వేదాంత జ్ఞానముతో (Monistic philosophy) యెట్లు, సమర్థించ గలనని నాకు కలిగిన సందేహము నేటికిని నన్ను వదలలేదు. భౌతిక విషయ ములలో, తన పుట్టుక నుండి, చనిపోవువరకు, తనజీవితము

నంతయు ధారపోసిన యీమహానుభావుడు, ఆకాలపు ఘోర సంగ్రామము మధ్య అసదృశమైన యాధ్యాత్మికబోధనెట్లు అర్జునున కుపదేశించ గలిగెనో నేనిప్పటికిని గ్రహించ లేకుండ నుంటిని. గీతలోని విశ్వరూప దర్శనము, కవియొక్క చాతుర్యత యనియు, యీయన భగవంతుడు కాడనియు నాకు గట్టి నమ్మకము. కాని, ఐహికాముష్మిక జ్ఞానములు సంపూర్ణముగగల యిట్టి వ్యక్తి ప్రపంచములో యిదివర కెక్కడను పుట్టకపోవుటచేత యీయన మానవాతీతులలో (Supermen) చేరిన వాడని మనము తప్పక నమ్మవలసి యుండును. ఇట్టి వారిని ఒకకవి, అతిశయోక్తులతో సృష్టించి యుండ వచ్చుననుకొనినను, భారతములోని శ్రీకృష్ణుడు ఆకాలము నాటి చారిత్రరంగములో ఒకముఖ్యమైన పాత్రయై యుండవలెను. అట్టి అతిశయోక్తులను మనము విడచినను, ఒకగ్రంథములో ఒకవ్యక్తికి కొన్నిలోపములను కొన్నిగుణములను సంపుటీకరణముచేసి, యీయనను భగవదవతారముగ వర్ణించు టెట్లు సంభవించును? భాగవత గ్రంథకర్త, తనభక్తి మార్గము నొక్కి చెప్పుటకు, యీయన చిన్నతనపు చేష్టలను విపులముగ వర్ణించుగాక; కాని భారతగ్రంథకర్త యీయన దుర్గుణములను సమర్థించలేదు.

మూఢవిశ్వాసముతో యీయన దేవుడని సమర్థించుటకు యీయన జీవితములో కనుపడు ననేకలోపములకు అపార్థములు కల్పించి చెప్పు పూర్వాచారపరాయణులకంటె,

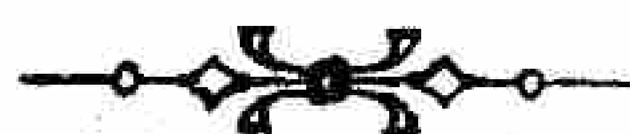
యీాయన మానవులలో నొక మహావ్యక్తి యని నమ్మువాధు నిక విమర్శకులే, యీాయనయందు నిజమైన గౌరవమును కను పరచుచున్నారు. గ్రుడ్డినమ్మకముతో యీాయన చేష్టలన్నియు పొగడువారు హాస్యాస్పదులును, తర్కవాదమునకనర్హులై యున్నారు. ఈయన యౌవనములో పదివేల గోపికాస్త్రీలతో జారత్వము, సూర్యుని తన బాణముతో కప్పి, సైంధవుని వంచించి చంపించుట, పాండవులను విడదీసి ఉపపాండవులను అశ్వత్థామచేత చంపించుట, అర్జునుని విడతీసి అభిమన్యుని అన్యాయముగ చంపించుట, యీా మొదలగునవి ఆయన నడ తలో కళంకములే. నిజముగా యీాయన పరమదయామయు డును, సర్వశక్తియుతుడు నగు భగవంతుడే యైనయెడల, యిచ్ఛామాత్రముననే దుష్టప్రభువులు వారి పాన్పులమీాద నుండగానే చనిపోయియుందురు. నిరపరాధు లగు రాజులు నశించకనేయుందురు. దుర్యోధనునకు చిత్తవృత్తిలోనే మార్పు కలిగియుండును. తాను పౌండ్రుడు, జరాసంధుడు మొదలగు వారి బారినుండి, పారిపోకుండగనే యుండును. ఇది యంతయు భగవన్మాయ లీల యనియు, లోక సంగ్రహార్థము జనులలో భక్తి కుదురుటకు యిట్టి యవతారమెత్తి మను ష్యులలో మనుష్యుడుగా నుండి సంచరించుట సంభవించిన దనియు వాదించెదరు గాని, యితరులను సన్మార్గపథము త్రొక్కించుటకు, యిట్టి పనులు ఆదర్శకప్రాయములు కావు. ఆకాలమునాటి నీతినిబట్టి యీాయనను విమర్శించినను,

యీాయనలో-లోపములు కనుపడుచున్నవి. కాని, మొత్తము మీాద భగవంతుని కళ కొంత యీాయనయందున్నదని మనము నమ్మవచ్చును. ఆయన లోపములను మనము మరచి ఆయనను మన మానవసోదరులలో ఒకనిగా భావించి, ఆయన యుత్కృష్టాదర్శనములను, ఒనర్చిన కార్యములను ఉపదేశించిన జ్ఞానమును మనమెన్నడు మరువజాలము. అట్టి వానిని దైవ సంభూతునిగ యెంచుటలో ఆశ్చర్య మేమియు లేదు.

ఈ విషయ మటుండనిండు. బ్రహ్మ సూత్రములు ఉపనిషత్తులు పుట్టిన చాలా కాలమునకు భారతము, దానిలోని గీతలును వెలువడినవి. చాందోగ్యోపనిషత్తునందు దేవకీనందన శబ్దమున్నదని మన సుందరరామయ్యగారు వ్రాసిరి. దీనిని బట్టి ఉపనిషత్తులలో, కాలానుసారముగ మార్పులు కలుగుచు యిట్టి వాక్యములు చొప్పింపబడి యుండవచ్చునని నా యభిప్రాయము. అయినను యీా విషయము యింకను విమర్శనీయము. బ్రహ్మసూత్ర ఉపనిషత్తులలోని అధ్యాత్మిక జ్ఞాన సారమునేగాక, భక్తియోగమును, సృష్టి క్రమమును కలపి బోధ చేయుటకు మహాభారత గ్రంథకర్త గీతలను వ్రాసెనని యెంచ వలయును. అదివరకెన్నడో ప్రతిపాదింపబడియున్న వేదసంహితబ్రాహ్మణములలోని మీామాంసక మార్గము, వివిధోపనిషత్తులు, బ్రహ్మ సూత్రములలోని జ్ఞాన మార్గము, కాపిల సాంఖ్యమార్గము, చిత్త నిరోధమున కుపకరించు పాతంజలి యోగమార్గము, ఫలరాహిత్య కర్మమా

ర్గము, భక్తిమార్గము, వీనినన్నిటిని ఉపదేశించుటకే గీతభార తములో చేర్చబడి యున్నది. ఈ ప్రస్తుత భారతము క్రీస్తు పుట్టుక పూర్వము 1400 సంవత్సరముల క్రిందటనే రచింపబడి యుండెనని అనేక పరిశోధక మండలులవారు నిశ్చయించిరి. ఋగ్వేదము, మన కాదిగ్రంథము. ఇది ముప్పదివేల సంవత్స రముల క్రిందనే యుండ వచ్చునని నిర్ధారణ చేయుచున్నారు. ఎటులైనను, ఉపనిషత్తులు అయిదువేల సంవత్సరముల క్రిం దట నైనను పుట్టి యుండవలెను. ఇప్పటి భారతము, బుద్ధుడు పుట్టిన తరువాత వెలువడెనని తిలకుమహారాజుగారి యూహ.

గాంధి అంబేడ్కర్లు.

17 వ అధ్యాయము.

వీ రిద్దరు, హైందవసంఘములోనుండు అస్పృశ్యతాచా రమును నివారించదలచినవారే. మహాత్మాగాంధిగారు,అస్పృ శ్యులతో భోజనముచేయుటయేగాక,ఆజాతిపిల్లను పెంచుకొనెను. డాక్టరు అంబేడ్కరుగారు అస్పృశ్యజాతివారే. ఈ అస్పృ శ్యుల సంఘాభివృద్ధికి అనేక విధములుగ కష్టించి పాటు పడుచుండుటయేగాక, వారిని చాతుర్వర్ణ్యములలో కలిపివేయ వీరుభయులును సమకట్టిరి. కాని వీ రిద్దరిలో కొంచము భేదాభి ప్రాయములున్నవి. అస్పృశ్యులకు దేవాలయప్రవేశము అంగీక

రించినంతమాత్రమున, వారికి గలుగబోవు మహోపకార మేమియును లేదనియు, అఖిలభారతశాసనసభలో ప్రవేశపెట్ట బడిన బిల్లులవలన నెట్టి ప్రయోజనము లేదనియు వీనివలన హరిజనులకు తక్కిన వర్ణములవారితో సమాన ప్రతిపత్తి యేర్పడదనియు, యీ ప్రతిపత్తిని గాంధిగారు యిప్పుడే నిర్వచించినయెడల, దేవాలయప్రవేశము చాతుర్వర్ణనిర్మూలమునకు ప్రధమసోపానముగా తా నంగీకరించెదననియు, అంబేడ్కరుగారు చెప్పుచున్నారు. బ్రాహ్మణక్షత్రియ, వైశ్య, శూద్రు లనెడు వర్ణములు యాధావిధిగానే యుండి, వానిలో న్యూనతాధిక్యతలుకూడ యిప్పటివలెనే యుండిన యెడల, అస్పృశ్యులకు సమాన ప్రతిపత్తి కలుగక వారు విడిగానే చూడబడుదురనియు, వారికి యీ హిందూసంఘములో, సమానగౌరవముండదనియు, గనుక వర్ణాశ్రమధర్మములే అంతరించవలెననియు అంబేడ్కరుగారు వాదించుచున్నారు. చాతుర్వర్ణ్యవిభేదనిర్మూలమును గాంధిగారును, వారి యనుచరులును అంతరింపజేయ నుద్యుక్తులైనయెడల తామును, తనజాతివారందరును దేవాలయప్రవేశబిల్లులను ఆమోదించెదమని వాగ్దానముచేయుచున్నారు. వీరిసవాలుకు మహాత్ములవారిట్లు జవాబు చెప్పుచున్నారు. హిందూ శాస్త్రములు, అస్పృశ్యతను యెంతమాత్రము పాటించవనియు, అట్లు పాటించినచో, తానట్టి హిందూమతమును త్యజించెదననియు, కాని చాతుర్వర్ణ్యవ్యవస్థ హిందూధర్మము

నకు ప్రధానము గనుక దానిని నిర్మూలించకూడదనియు, మహాత్ములవారి వాదము. ప్రస్తుతకాలములో, మనమందరము శూద్రధర్మమునే యవలంబించియున్నామనియు, వర్ణములలో ఉచ్చనీచదశలను మాత్రము నిర్మూలించి, బ్రాహ్మణోచితమగు ధర్మరక్షణకు జ్ఞానమును సంపాదించదలచుకొనువారు బ్రాహ్మణులనియు, క్షత్రియోచితమగు ధర్మరక్షణలో మగ్నులైనవారు క్షత్రియులనియు, పశురక్షణ, వాణిజ్యము, ధనసంపాదనములో కాలముగడపువారు వైశ్యులనియు, సేవాధర్మమును ఆచరించువారు శూద్రులనియు పిలువబడవలెనట! కాని యీ కాలములో మనమందరము సేవాధర్మమునే అవలంబించి, దానిమూలముననే జ్ఞానము, క్షాత్రము, వాణిజ్యము, పశురక్షణ, ధనసంపాదనము, చేసికొనుచున్నామట! కాబట్టి పై వానిని స్వార్థమునకైగాక, ప్రజాసేవకై యుపయోగింపబడవలసియున్నదని మహాత్ములవారు శలవిచ్చుచు, వీనిలో యెక్కువతక్కువ యను భావములు లేవనియు, బ్రాహ్మణ క్షత్రియవైశ్యశూద్రులను నాలుగుజాతులు సంఘమునకవసరము, కాబట్టి ఆ నాలుగువర్ణములకు చెందినవారు తమకు నిర్ణయింపబడిన పనులనుచేయుచు, వానికి సంబంధించిన హక్కులు, విధులు కలిగియుందురనియు, శూద్రధర్మమెంత మాత్రము న్యూనతకలదని యెంచకూడదనియు, ఆయన స్పష్టముగ చెప్పివేసిరి. దీనివలన తేలిన పర్యవసానమేమి?

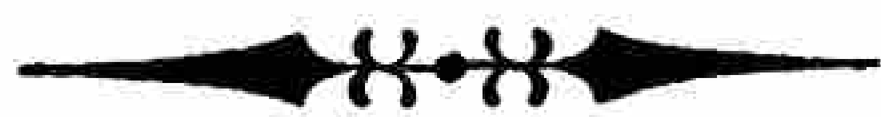
ఈ జన్మములోనే, వారివారి యోగ్యతలనుబట్టి పాకీ

వాడు బ్రాహ్మణుడు కావచ్చును. బ్రాహ్మణుడు పాకీ వాడుగా నుండవచ్చును. ఈ ఉభయులమధ్యను యెక్కువ తక్కువలు లేవు. సంఘములో యీ యుభయులకు సమాన గౌరవమే యీయవలెను. ఆచరణలో, యీఅంతస్తుభేదము లను యితర దేశములవారు పాటించుట స్వాభావికమైనట్లే మనలో కూడనట్లుండవచ్చును గాని, మానవకోటి కంతకును, యీ సమానత్వము ఆదర్శముగా నుంచుకొనుట యుచితమని గాంధిగారి యభిప్రాయము. ఇటులైనచో, యిది ఋగ్వేదము నాటి ఆర్యమతము కావచ్చునుగాని, బ్రాహ్మణమతముకాదు. ప్రస్తుత హైందవమతమును కాదు. మహాత్ములవారి నిర్వచ నముబట్టి, యీయన స్వామి దయానందులవారివలెనే, సూత్రములను, స్మృతులను పురాణములను ప్రమాణములుగా నంగీకరించనట్లు తేలుచున్నది. ఇక, హిందూసంఘముయొక్క ప్రత్యేకత దేనిలో నున్నది? ఈయన చాతుర్వర్ణ్యవ్యవస్థకు పునాది యెక్కడ నిలచినది? ప్రతిదేశములోను, వీరుచెప్పిన వృత్తులన్నియు నున్నవి. అక్కడ కసాయివాడు మహారాజు కావచ్చును. లేక మతగురువు కావచ్చును. వారివారి యోగ్య తలనుబట్టియే, వృత్తుల నవలంబించుచున్నారు. ఇది డాక్టరు అంబేడ్కరు కోరిన వర్ణభేదనిర్మూలనముకాదా! ఎట్టి వృత్తి నవలంబించినను, మానవసేవకొరకు పనిచేయుచున్నట్లెంచి, వారికి సమానగౌరవమే యిచ్చుచుండుటచేత, అంబేడ్కరు గారి వాదనను, గాంధిగా రంగీకరించినట్లే యగును. మన

ఉపనిషత్తులు, జ్ఞానకాండయే, హైందవమతసాంఘిక ప్రత్యేకత నిలవబెట్టగలదేమో! బౌద్ధులు, ఆర్యసమాజికులు, బ్రహ్మసమాజికులు, హిందువులుగానే భావించబడుచు, తుదకు, ప్రపంచములో సర్వమానవసౌభ్రాతృత్వమునకు, మన హిందువులే మార్గదర్శకులు కావచ్చునేమో! కాని, మహాత్ముల వారి వాక్యములు, సవర్ణులందరికి కర్ణకఠోరముగా నుండుటయే గాక, సనాతనధర్మవాదులు, యీయన వర్ణభ్రష్టతచేసి, సంఘవిప్లవము తెచ్చిపెడుచున్నాడనేభయము, నిందారోపణలు చేయుటకు కారణములు స్పష్టమగుచున్నవి. "తండ్రి మధ్వాచారి తనయుడారాధ్యుండు" అను పద్యములో నుదహరించబడిన మతసాంకర్యమువలెనే, ఒక కుటుంబములోనే, బ్రాహ్మణుడు, చెప్పులుకుట్టువాడు, మంగలి, వర్తకుడు మొదలగువా రుండవచ్చును. వీ రందరు యేయేవృత్తుల నవలంబించినను సమానగౌరవమున కర్హులే గనుక, భోజన ప్రతిభోజనములు అన్యోన్యవివాహముల కెట్టి యాటంకములేదు. మాంసాహార, శాకాహారములు అడ్డు కలుగజేయవు. ఇప్పుడున్న లక్షలకొలది వర్ణములు, అంతర్వర్ణములు నశించగలవు. మహాత్ములవారు కోరుచున్న, భగవద్గీతా ప్రతిపాదికమైన మతము మాత్రము మిగులవచ్చును. ఇట్టి విప్లవము ప్రస్తుత సంఘములో చొప్పించుటకు యెన్ని శతాబ్దములు పట్టునో యెవరు చెప్పగలరు? కాని యిది వాంఛనీయమే. ఇట్టి వర్ణసంకరము త్వరలో సంభవించకపోయినను, యీ వర్ణాశ్రమ

ధర్మములు వానియంతటవే నశించుచున్నవి. మహాత్ములవారు శెలవిచ్చినట్లు మనమందరము శూద్రధర్మమునే అవలంబించితిమి గనుక, అందరము శూద్రులమే యగుదుము. ఇప్పుడు నిజమైన ద్విజధర్మములను, శాస్త్రప్రకారము ఆచరించువారు అరుదుగనున్నారు. దానిని నిలబెట్టుటకు గాంధిగారు ప్రయత్నించినను లాభములేదు. జ్ఞానసంపాదనము చేయువాడే బ్రాహ్మణుడన్నచో గాంధిగారు, అనీబెసెంటుగారు, మొదలగువా రందరు బ్రాహ్మణులే. తమతమ మతములను విసర్జించి, మన వేదాంతమతము నంగీకరించువారందరు హిందువులుగానే యేల పరిగణింపబడకూడదు? ఇక కర్మకాండతో అగత్యమేమి? ఇదివరకే శిథిలమైపోయినదానిని నిలవబెట్టు టెందులకు? కాబట్టి గాంధి అంబేడ్కరుగార్ల విధానముల ఫలితము లోక్క చేయని మనవిచేయుచున్నాను.

సంఘసంస్కరణవిధానములు

18 వ అధ్యాయము

సంఘమందు అవసరమని తోచిన సంస్కరణాలను చొప్పించుటలో రెండు కక్షు లున్నవి. ఒక పక్షమువారు, సంఘములోనుండి బలాత్కారముగ విడివడినను, తమకు న్యాయమని తోచిన వానిని ధైర్యముతో నవలంబించి, తమ

మనసాక్షి కనుకూలముగ ప్రవర్తించి, వేరొక సంఘమును స్థాపించుటకు ప్రయత్నించుచు, కార్యాచరణలో దిగవలెనను వారు. రెండవపక్షమువారు, తమ సంఘమును వీడక, తమ సోదరులచేత ఒప్పించి, క్రమ క్రమముగా సంస్కరణలను, కాలానుసారముగ ప్రవేశపెట్టుటకు ప్రయత్నించవలెననువారు. ఈ యిరుకక్షులు రెండు శతాబ్దములనుండి, మన దేశములో ప్రబలుచునే యున్నవి. మొదటి కక్షలో రాజా రామమోహన్ రాయులు, కేశవచంద్రసేను, యీశ్వరచంద్ర విద్యాసాగరు, దయానంద సరస్వతిస్వామి, వీరేశలింగం పంతులు మొదలగు నాయకులున్నారు. రెండవ కక్షలో రెనెడి, గోఖ్లే, మాలవ్య, రఘునాథరావు, మాధవరావు, మొదలగు వారు కలరు. ఈ రెండు విధానములలో కూడ కొంత సత్యమున్నది. మొదటి విధానము నవలంబించిన వారు, ఆచరణలో పెట్ట జాలని ఉపదేశకుల వాక్కులయందెట్టి విలువయు నుండదు గనుక, కష్టపరంపరల నన్నిటిని యెదుర్కొని, ఒక చిన్న సంఘమునే తాము స్థాపించగలిగినను, అదియే పెద్దదై, తన ప్రత్యేకతను వీడి తుదకు అది కూడ హిందూ సంఘములో లీనము కావచ్చునని యెంచెదరు. ఇట్టి విధానములో నాయకత్వము వహించి నిర్మలహృదయముతో, తమ పూర్వ సంఘమును త్యజించి కష్టముల పాలగువారు బహు కొద్ది మంది. ఇదిగాక, వీరైనను, పూర్వమత సూత్రముల నాధారము చేసి కొని తమరు కోరిన సంస్కరణలకు ప్రయత్నించిరే కాని

తాము నూతన మతకర్తలమని చెప్పుకొనలేదు. వీరిలో వీరికే అనేక విషయములలో భేదాభిప్రాయములున్నవి. వితంతు వివాహములు, రజస్వలానంతర వివాహములు, వర్ణాశ్రమ ధర్మములు, వేదముల ప్రమాణము, స్త్రీల సంపూర్ణ స్వాతంత్ర్యము, వారి స్వయంవరము, వివాహచ్ఛేదనము మొదలగు విషయములలో బ్రహ్మ సమాజము వారికిని, ఆర్య సమాజము వారికిని, యింకను బయలుదేరిన యితర సమాజములకును భిన్నాభిప్రాయము లున్నవి. బ్రహ్మ సమాజమువారు, వేదములను దైవదత్తములని ఒప్పుకొనక, వానిలోని కొన్ని కారికలను తీసికొని యేకేశ్వరోపాసనమును మాత్ర మంగీకరింతురు. ఆర్య సమాజమువారు, వేదములు మాత్రము అపౌరుషేయములని నమ్మి, దానిలోని కర్మకాండను శిరసావహించి వర్ణాశ్రమధర్మములు, ప్రపంచములోనున్న అన్నిజాతులవారికి వర్తింపించి, తమ సమాజములో వారిని చేర్చుకొందురు.

మన యాంధ్రనాయకులు, వారి యనుచరులలో, పై వానిలో యే కక్షిలోను చేరక, తమ సంఘములోనే యుండి పూర్వపు ధర్మశాస్త్రములలో యేమూల ఒక కారిక దొరకినను, దానిని పట్టుకొని వ్రేలాడుచు, సంఘ సంస్కరణముల ననేకము సమర్థించుచు, ప్రజలచేత వానిని యాచరణలో పెట్టించుటకు ప్రయత్నించుచున్నారు. తుదకు ముందంజవైచి, శాసనసభలలో తమ ప్రతినిధుల ద్వారా, వానిని బలాత్కారముగ కూడ సంఘములో చొప్పించ దలచు

చున్నారు. ఈ విధానమునకు మన సనాతన ధర్మవాదులమని చెప్పుకొనువారు అడ్డుతగులుచు, యీ సంఘ సంస్కరణ ప్రియులు తమ సంఘమును వీడక గాది క్రింద పందికొక్కుల వలె హిందూ సంఘ సాంప్రదాయములను లోలోన గుద్దలించుట యేటి న్యాయమనియు, యిష్టమున్న యెడల, సంఘములో నుండి తరలిపోవలె ననియు వాదించెదరు. కాని ప్రజా సామాన్యము యీ నూతన పద్ధతినే అవలంబించ తలచుకొన్నది. జాతీయతకు భంగము లేకుండ, సంఘమును విడనాడుటచే తమ పలుకుబడి తగ్గును గనుక అట్లు త్యజించక, ప్రజా బాహుళ్యమునకు యెబ్బెట్టు లేనట్లు పనులనే చేయుచు, వితంతూద్వాహములు, రజస్వలానంతర వివాహములు, కర్మకాండ విసర్జనము, వర్ణసమిష్టి భోజనములు, అంతఃశాఖా వివాహములు యథేచ్ఛగా జరిగించుకొనుచు, తమ వర్ణములో యెట్టి బహిష్కారమును పొందక సౌఖ్యముగనే బ్రతుకుచున్నారు. వీరు సహేతుకమైన కారణములతో, తమ విధానమునంతయు సమర్థించజాలకపోయినను, పూర్వ ధర్మ శాస్త్రములనే యాధారపరచుకొని సాంఘిక యిబ్బందులను తొలగించుకొనుచుండుటచే, యెక్కడనో పూర్వాచార పరాయణులు తప్ప, తక్కిన జనసామాన్యము వీరి యెడల సానుభూతిని చూపుచునే యున్నారు. నేను మొదట వ్రాసిన ప్రథమ పక్షము వారు, ధీరులగుటచే, మన కెల్లపుడు వందనీయులే. వారే మార్గదర్శకులు. కాని మన యాంధ్రులు, రెండవపక్షము

వారిలో చేరి సంఘమును వదలక, ప్రజలలో కొందరి యామోదము నైనను బడయు ముఖ్య సంస్కరణలను సంఘములో చొప్పించు చుండుట కూడ శ్లాఘాపాత్రమే. కాలమును, సాంఘిక శాస్త్రమును వీరి వాదమును బలపరచు చున్నవి.

అనేక వేల శతాబ్దముల నాటి నుండియు, మానవుడు గుంపులు గుంపులుగా జీవించు సంఘములలో జేరి, సంఘాభివృద్ధికి తోడ్పడుచు దానిలో కాలానుసారముగ సంస్కరణలను చేసికొనుచుండెను. ఒకసంఘములో చేరకుండ యేవ్యక్తి గాని సుఖము ననుభవించజాలడు. ఇతరుల సానుభూతిని తన కష్టసమయములలో కోరువాడును, అన్యోన్యప్రేమను స్నేహమును సంపాదించుకొనుచు గృహస్థుగా నుండదలచిన వాడును, యేదియో నొకసంఘములో చేరక తప్పదు. తనసంఘము తన నూతనాభిప్రాయములు యెంతవర కంగీకరించి తన్ను దానిలోనుండి వెడలగొట్టకుండునో అంతవరకు దానిని ముందుకు లాగుకొని పోవుటకు ప్రయత్నించును. ఆసంఘములోని కొంతమంది ప్రజలైనను తన సంస్కరణను ఆమోదించిన యెడల ఆ సంస్కరణను సులభముగా ప్రవేశపెట్టుటయేగాక తాను మరియొక ప్రత్యేక ఉపసంఘమునకు నాయకుడై దీనిని పెద్దసంఘములో లీనమగునట్లు చేయుటకు ప్రయత్నించును. తాను సంఘమునుండి వెలియై యేకాకిగా నుండుటెన్నడు ఒప్పుకొనడు. తన కెంతమాత్రము నమ్మకము లేని మూఢా

చారములను కూడ నామకః అనుసరించునుగాని సంఘమును త్యజించకుండానే లిఖితవాగ్రూపకముగ వానిని విమర్శించుచు ప్రజలకు తాను కోరిన మార్పులను నచ్చచెప్పుచు కాలాను సారముగ ప్రజోపయోగకరములగు సంస్కరణలను మెల్లగా చొప్పించుచుండును. సాంఘికాచారములన్నియు యిట్లే పరిణామమును పొందుచున్నవి. ఇట్లే మనలో అనేకవిధము లైన సాంప్రదాయములు మన భారతదేశములో వృద్ధి యగుచువచ్చినవి.

మనహైందవ మతమనునది ఒకటి లేనేలేదు. ఖురాన్ బైబిల్ జందుఅవస్థా మొదలగు మతగ్రంథములవలెనే పూర్వము ఆర్యమత మను దానికి వేదములు ప్రధానములు. ఈవేదము లనంతములనియు వీని తరువాత వచ్చిన మంత్ర ములు బ్రాహ్మణములు సంహితలు, సూత్రములు, స్మృతులు, పురాణములు మొదలగు వానిలో నుదహరించబడిన ధర్మము లన్నిటికి పునాదులు సూక్ష్మముగ యీవేదములలోనే కల వనియు, మనవారి యభిప్రాయము. నిజమేమనగా సుమారు నాలుగువేల యేండ్లనుండియు, అగ్రవర్ణములోచేరి విద్యలను నేర్చుకొన్న బ్రాహ్మణులు, తమ ఔన్నత్యమును నిల్పుకొను టకును, సంఘమును కొన్ని కట్టుబాటులలో నుంచుటకును, అతి క్లిష్టమైన కర్మకాండను పెంచుకొని, బ్రాహ్మణ మతమను దానిని నిరాలంకృతమై సామాన్యమైన ఆర్యమతమునకు బదులు స్థాపించిరి. హైందవ మతమను మహావృక్షము అనేక

శృతి స్మృతి పురాణేతిహాస శాఖలతో, ఆవేద విత్తనము నుండియే పెరిగినదని ప్రజలను నమ్మించిరి. కాని యీ జ్ఞాన కర్మకాండ శాఖలన్నియు, కాలానుసారముగ, అప్పటప్పటి సాంఘిక పరిస్థితులను బట్టి వివిధరూపములను దాల్చి, ఒక దాని నొకటి పెనవేసికొని పోయినవి. ప్రతి సూత్రకారుడు తాను వేదము మీదనే నాధారపడితినని ధర్మబోధలను చేయనిచో, జనులు వానిని లక్ష్యపెట్టక పోవచ్చునని, యేది యో నొక విధముగ వేదములతో సమన్వయింప జేయుచుం డును. వేదములే అన్ని మత, నైతిక ధర్మములకును పునాది. ఎవరికేది కావలెనన్నను, వేదములోని ఋక్కులకు పెడర్ధ ములుచేసి, సమర్ధించుకొన వచ్చును. భక్తిజ్ఞాన కర్మయోగ ములే గాక, సకల మానవ సాంప్రదాయములు, నీతి నియమ ములు సాంఘికాచారములు మొదలగువాని కన్నిటికిని వేద ములే ప్రమాణములు. సంఘసంస్కరణవాదులు కూడ వీనినే ఆధారపరుచుకొని, తమ వాదములను సమర్ధించుకొను చున్నారు. మన పూర్వ ఋషులే తమకు సృష్టి యుత్పత్తి క్రమమును గురించి నిజస్థితులు తెలియవనియు, హిరణ్యాగర్భు డొకడుండినను, ఆయనకు కూడ తెలుసునో తెలియదో యని యు సందేహము వెలిబుచ్చిరి. కేవలము ఊహా ప్రపంచము మీదనే, మన ఉపనిషత్తులలో నిమిడియున్న జ్ఞాన కాండం తయు నిలచినది. ఇక సామాన్య సాంఘికాచారముల పుట్టు కను గురించి వేరుగ చెప్పనేల ?

ప్రపంచములోని తక్కిన మతములకంటె, మన ఆర్య మతమే మన మనోస్వాతంత్ర్యమును పూర్తిగా నంగీకరించి, ఆముష్మికవిషయములలో స్వానుభవముతప్ప మరియొక కొలతబద్ద యేగురువు వద్ద కూడ దొరకదని చెప్పియున్నది. ఆర్య సమాజ బ్రహ్మ సమాజములు మొదలగునవి సంఘ సంస్కరణలకే యేర్పడినవి గాని, నూతనమతములను ప్రత్యేకముగ స్థాపించలేదు. మొదటి దానిలో వేదములు ప్రామాణ్యములుగను రెండవ దానిలో దేవుడే (Personal anthropomorphic God) ప్రధానుడుగను యేర్పరుచుకొనిరి. మన మతములో యీ రెండు నియమములను కూడ పాటించని మహాఋషులనేకమందియున్నారు. అద్వైతులు, జడాద్వైతులు (Spiritual and material monism) ఆరంభవాదులు (Atomic theory) ఉత్క్రాంతివాదులు (Theory of Evolution) భగవద్భక్తులు (Theists) చార్వాకులు (Atheism and agnosticism) మొదలగు వారెందరో మహాఋషులున్నారు. కాబట్టి మనస్వాతంత్ర్యమును పూర్తిగా ఒప్పుకొన్నది మన మతమే. అసలు, ఒక ప్రత్యేక మతమును దానిని మన మెడలకు తగిలించుకొన నక్కరలేదు. అది నీతికి పునాదిగా యేర్పడనక్కరలేదు. ఏ గ్రంథముగాని, యేవ్యక్తిగాని, దైవముతో సంబంధము కుదుర్చి, అడగాని వాడుగాని అమోఘముగ ఆజ్ఞలనిచ్చుచుండుననియు పొరబాట్లుండవనియు మనమేల నమ్మవలెను? అట్లు మన పూర్వ

లందరు నమ్మలేదు. పంచేంద్రియములకు కనుపడని వస్తువును గురించి దీర్ఘ విచారణచేసి, స్వానుభవమునకు వదలి వేసిరి. ఇక మనుష్యమాత్రులచే యేర్పరుచుకొన్న కట్టుబాట్లు శాశ్వతము లనుటలో అర్థమేలేదు. వాని నుల్లంఘించుట వలన పాదిత్యమున్నదని యిటీవల మన ధర్మశాస్త్రజ్ఞులు వ్రాయున దంతయు ఒట్టి కల్ల.

కొన్ని కట్టుబాట్లు లేనిచో, అరాజకము సంఘములో జనించి, వానిని నాశనము చేయునని కొందరనవచ్చును. సంఘము యెన్నడో విప్లవసమయములలో తప్ప కొందరు వ్యక్తుల చేత నడపబడదు. దానియంతటది మామూలు మార్గమున పోవుచు, కాలానుసారముగ మార్పులు చెందుచునే యుండును. ఈ మార్పులలో ప్రజాక్షేమమునకుపకరించు వానిని, మన ప్రయత్నముతో శీఘ్రకాలములో ప్రవేశపెట్టుటకు పాటుపడుచుందుము. కాలము పక్వమైన కొలది నూతన సంస్కరణలను ప్రతి సంఘము తనలో చేర్చుకొనుచునే యుండును. ఈ లోపుగా సంఘసంస్కరణ ప్రియులు ఓపికతో కృషిసల్పి ప్రజాసామాన్యములో మనస్స్వాతంత్ర్యము పురికొల్పి, వారి మూఢాచారములను విమర్శించుచునే యుండవలెను. తుదకు సత్యము జయించి తీరును. సంఘము తాను జీవించుటకైనను నూతనపథమును త్రొక్కక తప్పదు. అట్లు కానియెడల యితర సంఘముల సంఘట్టణలో, నిలువనేరదు. పూర్వాచారపరాయణులు మూలమూలలకు త్రోసివేయబడుదురు. ఇట్టి విపరీత

ములు కలికాలములో వచ్చునని తమ పెద్దలే చెప్పిరని తృప్తి నొంది, గబ్బిలములవలె పూర్వాచారములను పట్టుకొని వ్రేలా డుచుందురు. ఈనాటి సంఘసంస్కరణ వాదులు, రాబోవు తమ సంతతివారిచే, పూర్వాచార పరాయణులుగ యెంచబడుదురు. ఇదియే ప్రకృతి స్వభావము. మనము ఓరిమితో కృషిసల్పుచు మనము కోరిన ఫలములు యీనాడే రాలేదని నిస్పృహజెంది అన్యమతములు యెక్కువ స్వాతంత్ర్యములను, న్యాయమును కలుగజేయుచున్నవని, వారిలో కలియవలదని ప్రార్థన.

హైందవ మతమను మహాసముద్రములో ప్రపంచ ములో నున్న యితర మతముల సారమంతయు కలదు. మనలో కంటె పరమత సహనము యితర మతములలో లేదు గనుకనే, యితర మతస్థులను మనలో కలుపు కొనవలెనని ప్రయత్నించము. వారికిని మోక్షము కలిగితీరునని మనము భావించెదము. సాంఘికాచారములు యెంత భిన్నమైనను, విశ్వమానవకోటి నైతిక పథమును త్రొక్కుచు, అభివృద్ధి నొందుచునే యున్నది. కాబట్టి మన సాంఘిక వ్యవస్థలను మార్చుకొనుటచేత, యెట్టి పాపము మనకు సంభవించదు. బుద్ధుడే భగవంతుని యవతారమని మనవారు పరిగణించి నపుడు యిక చెప్పవలసిన పనియేమి? ఆ మహానుభావుడు చెప్పిన త్రోవను మన సాంఘిక విషయములలో మనమేల నడు వరాదు? కృష్ణుడు తన్ను భజించుచున్నయెడల, తన్నే పొం దుదువనియు, సర్వ ధర్మములను వదలి, తన్నొక్కనినే శరణు

నొందుమనియు, తాను సర్వపాపములనుండి ముక్తుని చేయుదు ననియు అర్జునున కుపదేశించెను. బుద్ధదేవుడు, బ్రాహ్మణుల కర్మకాండనంతయు త్రోసివేసి, వర్ణభేదముల నడుగంటచేసి, సమస్త భూతముల యందును ప్రేమను జనింపజేసి నైతిక పథ మును త్రొక్కించి, జన్మరాహిత్యమును కలుగచేసి ప్రతిమానవు డును నిర్వాణపథమునకు రాగలుగునని బోధచేసెను. ఈయిరు వురి ఉపదేశములలో సంఘసంస్కరణల కడ్డువచ్చునదేమియు లేదు. ప్రజలలో సత్యమైన జ్ఞానాంకురములను వెదజల్లిన కొలది, యీ ప్రస్తుతకర్మకాండ, ఆచారకాండ, వర్ణాశ్రమ ధర్మములు, మూఢాచారములు, అలవాట్లు, సాంప్రదాయములు, పట్టిం పులు, మొదలగునవి యన్నియు పటాపంచలై పోవును.

అస్పృశ్యతా నివారణము

19వ అధ్యాయము

అస్పృశ్యతను నివారించవలసినదని కొద్దిమంది పూర్వా చారపరాయణులు తప్ప అన్నివర్ణములవారు అంగీకరించిన విషయమే. కాని దానివలన కలుగు ఫలితములను వీరిలో కూడ బహుమంది గ్రహించినట్లు కనుపడదు. అస్పృశ్యతా నివా రించుట యనగా మాలమాదిగలనుకూడ బ్రాహ్మణులతో కూడి సమానముగ ప్రవర్తింపచేయవలెనన్నమాట. వీరికి

కూడ వేదశాస్త్ర పఠనము, తక్కిన వర్ణములతో భోజన ప్రతిభోజనము, వారిండ్లలో వంటలు చేయుట, వారితో వివాహములు జరిగించుకొనుట, మొదలగునవి యీ అస్పృశ్యతా నివారణలో చేరియున్నవి. ఇదియే స్వామి దయానందులవారి బోధన. ఆయన స్థాపించిన ఆర్యసమాజకుల మతము. వేదమే వీరికి ప్రామాణ్యము. మంత్రసూత్ర స్మృతిపురాణేతి హాసములు సత్యములుకావు. ఇవియన్నియు పౌరుషేయములు. వేదము ఒక్కటియే అపౌరుషేయము మొదటివానినికూడ మనము ప్రమాణములుగా ఒప్పుకొన్నయెడల వానిలో విధించిన వర్ణాశ్రమ ధర్మములను ఆయావర్ణములవారికి చెప్పిన విధులను మనము ఒప్పుకొని తీరవలెను. వీని ప్రమాణమును ఒప్పుకొననపుడు ప్రపంచములో యే మానవునిగాని మాల మాదిగల మాటయేల "నీవింతవరకే పోవలెను. ఆపైన నీకు పోవుటకు అధికారములేదు.' అని యనవచ్చునా? అట్లు అనుటకు వేదములో యెట్టి ఆధారములేదు. గనుకనే స్వామిదయానందులవారు మాలలనే గాక క్రైస్తవులను, మస్లిములను, పార్సీలను, మొదలగు జాతులవారినందరిని ఆర్యమతములో కలుపుకొనుటకు నిశ్చయించెను. అట్లే యీసమాజకులు అనేక వర్ణములకును జాతులకును సిద్ధినిచ్చుచున్నారు. ఎవరికి తగినట్టి యయిష్టమున్నట్టియు ఆశ్రమములో వారినుండవచ్చుననిరి. కాబట్టి మాలమాదిగలుకూడ సత్వగుణ ప్రధానులై అంతఃశ్శుచి బాహ్యాశ్శుచి కలిగియున్నపుడు బ్రాహ్మణులే యగుచు

న్నారు. ఇప్పటి మేడిపండువంటి బ్రాహ్మణులను శూద్రులు గనే, ఆయన నిర్ణయించెను.

కాబట్టి కాశీనాథుని నాగేశ్వరరావు పంతులుగారు శల విచ్చినట్లు "సాంఘిక భేదము లంతరించనిది స్వారాజ్యమున కర్హులముకాజాలము" అను గాంధిమహాత్ముని వాక్యమును జ్ఞాపకము చేసిరి. "కులభేదములవలన భారతదేశము బహుభంగుల పీడించబడుచున్న దని" వారునుడివిరి. సర్వమానవకోటిని, సౌభ్రాతృత్వముతో సేవించుటెట్లను నదియే ప్రశ్న. కొవ్వూరులోని ఆంధ్రగీర్వాణ విద్యాపీఠములో కమ్మవారికి వ్యాకరణశాస్త్రముకూడ నేర్పకూడదని ఒక ఉపాధ్యాయుడు లేచిపోయెను. ఇక వారికే వేదశాస్త్రపఠనము కూడనప్పుడు, మాలమాదిగలకు వేదము చెప్పుచు, దేవాలయములలోకి మనవారు రానిచ్చెదరా? న్యాయమూర్తి రామేశంగారి తీర్పుప్రకారము దానికి అడ్డుకూడ వచ్చినది. ఆచారము ప్రధానము గనుక, కావలసియుంటే, యీ మాలమాదిగెలను వేరుగ దేవాలయములను కట్టుకొమ్మనిరి. మహాత్మా గాంధిగారు మనవర్ణాశ్రమధర్మములను గురించి యిట్లు శలవిచ్చిరి. "బ్రాహ్మణత్వమును మనము సంస్కరించవలెనుగాని, దానిని పడద్రోయకూడదు. బ్రాహ్మణుడు ధనసంపాదనకును, స్వలాభమునకును యెప్పుడు పాల్పడునో, అప్పుడే అతను పదచ్యుతుడైనాడు. అతని విద్యలుమాత్రము నేను నిరసించను. కాని అతనివిద్యవలన తాను, అధికుడనని చెప్పుకొనకూడదు. ఆ విద్యకు అతనిని గౌరవించవచ్చునుగాని, నావర్ణముకంటె అతనివర్ణ మెక్కు

వదని నేను ఒప్పుకొనను* దీనినిబట్టి మాలవాడైనను విద్యా వినయములవలనను, సదాచార సంపన్నుడైనపుడును అతని కేల బ్రాహ్మణత్వము రాకూడదు? ఇది ప్రతిశూద్రునికిని కూడ యేలవర్తించదు? ఈమాటలు సనాతనధర్మవాదులకు కర్ణకఠోరములని నే నెరుగుదును. వీరు అనేకవేలసంవత్సరముల క్రింద చనిపోయిన వారితోనే గాక, సుమారు ఒకవేయి సంవత్సరముల క్రింద మృతులైన మతగ్రంథకర్తలతో సహవాసముచేయుచు, వారిశ్మశాన వాటికలలో, యెముకలను యేరికొని, వానిని మహాప్రసాదమని యంగీకరించు మహానుభావులు.

మన అస్పృశ్యతానివారణ వాదులు బాగుగా యోచించుకొన్నచో, దయానంద సరస్వతి స్వాములవారి ఒక్క శృతి మాత్రమే అపౌరుషేయమను వాదమునుకూడ త్రోసిపుచ్చి, ప్రపంచములోని మతములన్నియు, మనుష్యులవలెనే, పరిణామమును పొందినవనియు, భగవంతు డిన్ని భిన్నమతములను, మనలో తగువులు పెట్టుటకు సృజించడనియు యెంచినగాని, మన నాగేశ్వరరావు పంతులుగారి మానవసౌభ్రాతృధర్మము గగనకుసుమము. నా వంటయింటిలోకి వచ్చి నాతోకలసి భుజించుటకు యే మానవసోదరునైనను ఆహ్వానించజాలని యెడల అతనికి నాకు సౌభ్రాతృత్వమెక్కడ? అతనికిని నాకును ఆహారనియమములలో శౌచాశౌచములలో కొంత భేదముండుగాక! అన్యోన్యవివాహములకును, భోజన ప్రతిభోజనములకును

ఆటంకము లేనపుడే నిజమైన మానవసౌభ్రాతృత్వ మేర్పడును. వేదాంతవిషయములలో పరస్పరభేదము లుండుగాక. ప్రకృతిలో వలెనే యే యిద్దరు మనుష్యులు అన్ని విషయముల లోను యేకాభిప్రాయులరు కారు. కాని ఒకదేశములోని ప్రజలు సాంఘికార్థిక రాజకీయవిషయములలో పలువిధముల భేదాభిప్రాయములు కలవారైనను మతమను పేరున ఒండొరులతో కలియకుండ దృష్టిదోష, అంటుదోష, పంక్తిదోష, వాయుదోషములను పాటించునపుడు వారికి ముక్తి యెక్కడ? మానవసౌభ్రాతృత్వ మెక్కడ? ఇట్టి పట్టింపులు యీ భారత దేశములో ప్రతివర్ణములోను, దాని వివిధశాఖలలోను పెచ్చు పెరిగిపోయి అన్యోన్యవివాహములకును భోజన ప్రతిభోజనము లకును అనుల్లంఘనీయమైన ఆటంకములు కలుగజేయుచున్నవి. ఈ విషయములో ప్రపంచ మంతటిలోను మనభారతదేశము అగ్రస్థానము వహించినది. దీనికి కారణము బ్రాహ్మణ మతములోని వర్ణాశ్రమ ధర్మసూత్రములే. అసలు ఆర్యమతము, లేక వేదమతములో యిట్టి పిచ్చిభేదములు లేవు. అస్పృశ్యతానివారణను కోరువారందరు యిట్టి భేదములను లేకుండ చేయుటకు సిద్ధపడవలెను. ఇతరదేశములలో కూడ కొన్ని సాంఘికపట్టింపులు లేకపోలేదు. కాని, మనలోవలె శిలారూపము దాల్చిన విభాగములు లేవు. ఇక నన్యమతముల వారి మీది ద్వేషమునశించి మానవసౌభ్రాతృత్వము పూర్తిగా నెలకొల్పవలెనన్న ఈ వివిధమతములన్నియు పౌరుషేయము

లని యెంచి వీనిలోని మూఢనమ్మకములను, అతిశయోక్తులను పిట్టకథలను అభూతకల్పనలను, నిరర్థకాచారకాండలను కఠినముగ విమర్శించుటయే. దీనికి సిద్ధపడనివారు, అస్పృశ్యతా నివారణమను మాటయెత్తనే కూడదు. వారు ప్రతిపాదించు సూత్రమునకు యిప్పటివర్ణాశ్రమధర్మముల నిరాకరణమే ఫలముగనుక, ఈ విషయమును గమనించి మాట్లాడవలయునని ప్రార్థించుచున్నాను. మాలవానిని ముట్టుకొనవచ్చుననియు తరువాత జందెములు తెంపుకొని స్నానము చేయనక్కరలేదనియు దీనియర్థముకాదు. నీకుగల విద్యయు నీకుగల సాంఘిక హక్కులు అతనికిని కలుగజేయవలెననుట. మన బ్రాహ్మణమతమను దానికి దాసులై, దీనికి యేవర్ణమువారును, ప్రస్తుతము ఒప్పుకొనుచుండలేదు. దీని కంతకును ఈ హైందవమతమే కారణము. కాబట్టి మానవసౌభ్రాతృత్వమునకు, వివిధమత నిర్మూలనమే ప్రధానము.

మహాత్మా గాంధీగారు తలపెట్టిన కార్యమువలన, యిప్పుడు కొనయూపిరితో నున్న స్మృతులలో వివరింపబడ్డ వర్ణాశ్రమధర్మములు, యింకను యెక్కువగ సడలిపోయి నశించుట నిశ్చయము. భరతఖండములో దక్షిణదేశములో యే కొద్దిమంది వైశ్యబ్రాహ్మణులలో తప్ప ప్రస్తుతము వాడుకలో లేనట్టియు పునరుద్ధరింపజాలబడనట్టియు పూర్వపు వర్ణాశ్రమధర్మము లన్నియు యీ కాలములో మృగ్యము లగుచున్నందుకు మనము చింతింప నవసరములేదు. మహాత్ములవారు

సెలవిచ్చినట్లు మతము లన్నియు ఆయా జాతుల విశ్వాసము లను బట్టి వేరుగా కనబడుచున్నవి. ఇవి యొక మహావృక్షము యొక్క శాఖలవంటివి. ప్రతిశాఖయు యెండుచు చిగుర్చుచు, దాని అనుకూలాననుకూలవాతావరణములను బట్టి వృద్ధిక్షయ ములు మార్పులు గాంచుచుండును. కాని, వీని కన్నిటికి పునాదులైన నీతిధర్మములే సనాతనధర్మములని వాడవచ్చును. ఇవియు పరిణామమును పొంది, వివిధమతములవారిచే అంగీక రింపబడుచున్నవి. ఈ నైతికధర్మములు గాక, వేరుగా కొన్ని సామాజిక ధర్మములు, ఆయాసంఘ జనులలోని ఆచారవ్యవ హారములను బట్టి కొంతకాలము ప్రచారములో నుంటూ అవి కాలక్రమమున దేశకాలపాత్రానుసారముగ మారుచుండును. సనాతనధర్మవాదుల మని చెప్పుకొనేవారు యీ పై భేదమును పాటింపక రెండుమూడువేల యేండ్లక్రిందట నాచరణలో నున్న స్మృతులలోని సామాజిక ధర్మములను, హైందవ మత ముతో సంపుటీకరణముచేసి వాని నెల్లప్పుడు, యెట్టి మార్పు లను చేయక ఆచరింపబడవలసినదే యని వాదించెదరు. కాని వీరివాదదౌర్బల్యము వీరిదినచర్యవలననే స్పష్టమగుచు, వీరి వాదనల కెట్టివిలువయు ప్రజలీయదలచలేదు. కాబట్టి యీ కొద్దిమంది సనాతనధర్మవాదులు, గుంజు పోగొట్టుకొని, వట్టి డొల్లలను చేపట్టుకొని వదలుకొనజాలరు గనుక వీరితో మనము వాగ్వాదము, శాస్త్రచర్చ, చేయుట నిష్ఫలము.

అస్పృశ్యత యను పూర్వపు సామాజికధర్మము ఏశా

స్త్రమునుబట్టియైన నొకకాలమందు విధిగా ఆచరింపబడుచు న్నను, దాని నీకాలములో తొలగించుటకు మన కధికార మున్నది. కాని, యీ యుద్యమములోని నాయకులు, ప్రచా రకులు, తమ గృహములలో యీసంస్కరణను ప్రవేశపెట్ట జాలనపుడు వీరిమాటల కెట్టి విలువను ప్రజలిచ్చెదరు? తమ యిళ్లకు బయట వీరు పంచములను తాకెదరు. వారితో కలసి భుజించెదరు. వారిని పబ్లికు దేవాలయములలోకి చొరబెట్టెదరు. చెరువులు, బావులు, పాఠశాలలు, రైళ్లు మొదలగు చోట్లకు రానిచ్చెదరు. ఇట్లంగీకరించుట గ్రుడ్డిలో మెల్లయైనను యీప్ర చారకులు, పంచములను, తమ శూద్రనౌకర్లవలెనైనను, వంట గది లోనికి తప్ప తక్కిన గృహాంగణములలో రానిచ్చుటకు యేర్పాటు చేయగలిగిరా? తక్కిన శూద్రాదులవలె తమ్మును చూచుచున్నయెడల పంచములు తృప్తినొంది, తమరుకూడా హైందవ సంఘములో ఒక గౌరవార్హతగల భాగమని యెం చెదరుగాని, అంబేద్కరుగారు చెప్పినట్లు యీపైమెరుపులకు పంచము లెన్నటికి ఉబ్బి తబ్బిబ్బులుకారు. ఈనాయకులు ముందుగా తమ స్త్రీలనే యీసంస్కరణమున కొప్పించజాలన పుడు యితరుల నొప్పింపగలరా? మన స్త్రీపురుషులు వారి యెడల యిట్టి అసహనము ప్రతిదినము కనబరచుచున్నపుడు వారు అన్యమతస్వీకారమునకు గడంగిన తప్పేమి? వారికి అన్నము, బట్ట, విద్య, ఆరోగ్యము, గౌరవము మొదలగునవి కావలెనుగాని, గుళ్లలో రాళ్ల దర్శనముకాదు. క్రైస్తవమి

షనరీలవలె మనము వారికి బంజరు భూములు సేద్యమున కిప్పించితిమా? సెటిల్మెంటుల నేర్పాటుచేసి, పాఠశాలలు, ఆసుపత్రులు కట్టించితిమా? తక్కిన శూద్రులతో పాటైనను వారియెడల దయాదాక్షిణ్యములు చూపించితిమా? గవర్న మెంటు ఉద్యోగీయులకు శిఫారసుచేసి మనకుగల పలుకుబడితో వారికి న్యాయమైన సౌకర్యములను చేసితిమా? మన హైంద వులు ఆధ్యాత్మికసాంప్రదాయకులమని విఱ్ఱవీగుటయేగాని, ఆధిభౌతికపాశ్చాత్య జాతులవలె కోట్లకొలదిధనము ఖర్చు పెట్టి వారికొరకు లోకోపకారసంస్థల నేవి యేర్పాటుచేసితిమి? భగవద్గీతలోని యుపదేశములు వారి నెట్లు ఉద్ధరించగలవు? వీరిని బానిసలుగ బ్రాహ్మణుల కంటె బ్రాహ్మణేతరులే చూచుచున్నారు. బ్రాహ్మణుడు దూరముగనుండి వీరిని బ్రతి మాలును. బ్రాహ్మణేతరవ్యవసాయకుడు, వీరు సరిగా పనిపా టలు చేయలేదని కొట్టును. ప్రతిగ్రామములో యీ పంచమ పాలేళ్లను ప్రశ్నించిన నిజము బోధపడగలదు.

శాస్త్రచర్చ—అస్పృశ్యత

మన స్నేహితులు కౌతా సూర్యనారాయణరావుగారు అస్పృశ్యత విషయమై యేర్పరచిన పండిత సమావేశములోని శాస్త్రచర్చను చదివితిని. ఇట్టి శాస్త్రచర్చలవలన సత్యము తేలకపోగా, జనసామాన్యములో సందేహముల కెడమిచ్చు చున్నవి. దీనికి ముఖ్యకారణములు (1) శాస్త్రములు సంస్కృ తభాషలో నుండుట, (2) వానిలో అయాకాలములనుబట్టి

పరస్పర విరుద్ధములుండుట, (3) అర్థవాదములకు తావుండుట, (4) ఇట్టి చర్చలో పాల్గొనువారు తమ పట్టినపట్టు విడువక తమ వాదనయందే సత్యమున్నదని నమ్ముట, (5) కాలాను సారముగ సంఘములో మార్పులు చేసికొనుటకు సనాతన ధర్మవాదులు బొత్తిగా అంగీకరింపకపోవుట. ఈ మొదలగు కారణములనుబట్టి యీ శాస్త్రచర్చలు అనుపయోగకరమని మనము గత నూరు సంవత్సరముల భారతదేశ సాంఘిక చరిత్రవలన తెలిసికొనియే యున్నాము. ఐచ్ఛికముగ జరిగించుకొనుటకు నూతన చట్టములను బహుజనాభిప్రాయమును బట్టి యేర్పాటు చేసికొనుచుండవలెనే గాని, పూర్వాచార పరాయణులను గాని నవనాగరికులనుగాని ఒప్పింప ప్రయత్నించుట శుద్ధ పొరపాటు. దీనిలో మహాత్ముడుకూడ పడినందుకు విచారముగనున్నది. ఈయన వెనుకనే శలవిచ్చినట్లు, యే శాస్త్రమైనను అస్పృశ్యతను నిలవబెట్టినయెడల, దానిని త్రోసిపుచ్చుటయే మన విధి. సాంఘికాచారములను, మతములనెడి కేవల నమ్మకములతో ముడిపెట్టుటయే తప్పు. మానవసౌభ్రాతృత్వమునకు యే శాస్త్రమైనను గొప్ప యాటంకము కలుగజేయునపుడును, ప్రపంచములోని అనేక యితర జాతులలో యిట్టి యస్పృశ్యతాచారము లేనపుడును, మన హైందవశాస్త్రములు మాత్రము యిట్టి న్యాయవిరుద్ధమైన పిచ్చి ఆచారము నిలబెట్టవలసినదని నిర్బంధించినను, వానిని తప్పక త్రోసివేయవలసినదే. ఇట్టి వానిని మనము

ఉల్లంఘింపగూడని ప్రమాణములుగ గైకొనకూడదు.

జనసామాన్యమును ఒప్పించుటకు ఒకానొకప్పుడు శాస్త్రబలము కూడ తోడగునని కొందరెంచెదరు. నేను వీరితో యేకీభవింపను. ప్రజలకు, మత నీతిధర్మములు ప్రపంచములో యెట్లు పరిణామమును పొందినదియు బోధించి, సత్యమార్గమునవారిని నడిపింపవలెను గాని యిట్టి సందుల గొందుల మార్గమున తీసికొని పోకూడదు. ఇంగితజ్ఞానముగల ప్రతివాడును యిప్పుడు మనకు లోకములో కనుపడు వివిధ మతములు, వివిధాచారములు, సాంప్రదాయములు, నమ్మకములు పరికించినయెడల, యివియన్నియు మానవకల్పితములనియు, మన సంఘాభివృద్ధికి, కొన్ని సంస్కరణలను చొప్పింప దలచినపుడు, యీ పూర్వపుశాస్త్రము లడ్డురాకూడదనియు సులభముగ గ్రహించగలడు. తాను, సహేతువులతో, తన సంఘములోని బహుమందిని తన వాదన నంగీకరింపజేయవలెనుగాని, యెన్నడో వేలసంవత్సరములక్రింద, తాటియాకుల మీద అప్పటి యాచారములను లిఖించినంతమాత్రమున వానికి మన మెప్పటికిని బానిసలమై యుండవలెనని చెప్పుట మిక్కిలి హాస్యాస్పదమైన విషయము. కాబట్టి యీ శాస్త్రచర్చ మన కెంత మాత్రము అగత్యములేదు.

శా ర దా ఆ క్టు

20 వ అధ్యాయము

సనాతన ధర్మవాదులమని చెప్పుకొను నామమాత్ర బ్రాహ్మణులు, శార్దా ఆక్టును రద్దుపరచుటకు మీటింగులు చేసి, బ్రాహ్మణమతమునకు అపాయము తటస్థించబోవు చున్నదని, తీర్మానములను చేయవచ్చును గాని వానికి విలువ సహేతువులు కనుపరచజాలనపుడు, యెంతమాత్ర ముండదు. ఈ చట్టమును చేసినది విదేశప్రభువులుకారు. మన శాసనసభ్యులలో మెజారిటీ వలననే యీ చట్టము కావింపబడినది. ఈ సంఘసంస్కరణ విషయములలో, విదేశప్రభువులు తూష్ణీంభావము వహించుట వలననే, యింతకాలము యీ మూఢాచారములలో మనము పడియున్నారము. మన ప్రభువులే యున్న యెడల, యీ పాటికి యెన్నిధర్మజ్ఞసభలో బయల్వెడలి, యీ పూర్వాచారపరాయణుల ముక్కులకు త్రాళ్ళు బిగించియుందురు. నేటికిని మైసూరు బరోడా సంస్థానాధిపులు యిట్టి సంస్కరణలను బలవంతముగ ప్రవేశపెట్టియే యున్నారు. ప్రతి విషయములోను భేదాభిప్రాయములుండనే యుండును. కాని ప్రజాసామాన్యము యొక్క క్షేమమును విచారించి, మనప్రజాప్రతినిధులలో మెజారిటీ వారు తీర్మానము చేయునవి మనపూర్వధర్మజ్ఞసభలు, దేశకాలపాత్రానుసారమును బట్టి చేయబడు

చుండినట్టివే. ఇట్టి రాజశాసనమును ధిక్కరించకూడదు. ప్రజాసామాన్యమున కయిష్టమైన పనులుచేసి యే రాజ్యము నిలువ నేరదు. కాని మైనారిటీ వారి మూలాధారమైన హక్కులకు భంగము కలుగచేయకూడదు. మన మతములో సహగమనము, శిశుబలులు, నరబలులు, శక్తిపూజలు, దిగంబరత్వములు, యింకను కొన్ని యవినీతికరములగు పనులను మంత్రతంత్రముల గుండా అంగీకరింప బడియున్నవి. వీనిని బలవంతముగ చట్టములచేత ఆపివేయబడినప్పుడు వివాహవయోనిర్ణయము చేసినంత మాత్రమున మిన్నువిరిగి తలపైబడినట్లు యీ సనాతనధర్మవాదులు చేయుచున్న యాందోళనమున కర్ధమే లేదు. ఈ బాల్యవివాహములవలన స్త్రీలవిద్యకును ఆరోగ్యమునకును భంగకరమని ప్రజాసామాన్య మంతయు అంగీకరించినపుడు, ముప్పది యైదుకోట్ల ప్రజలలో, వైశ్యబ్రాహ్మణులలో కొద్ది లక్షలమంది తమ మతము తమ్మునెల్లపుడు యీ ప్రస్తుతస్థితిలోనే యుండుమని చెప్పుచున్నదనుట పాటింపదగినది కాదు. హానికరమైన ఆచారములను బహుజనాభిప్రాయమును బట్టి మార్చకతప్పదు.

ఈ మధ్య బెజవాడ చిత్తూరు కుంభకోణము మొదలగు పట్టణములలో, సనాతన ధర్మవాదులమని చెప్పుకొను బ్రాహ్మణబ్రువుల సభలు జరిగినవి. వీరి హేతువులు చర్విత చరణములు. అనేకులచేత ఖండింపబడి యున్నవి. కాని యెంత చితకబొడిచినను, యీ పాము తన తలను యెత్తుటకు ప్రయ

త్నించుచునే యుండును. కాని దీనిని లక్ష్యపెట్టు వారు లేరు. ఈ సనాతన ధర్మవాదులు, సత్యాగ్రహము జరిపెదమని బెద రించుటకు మొదలుపెట్టిరి. వీరి మాటలు కోటలు దాటును గాని, వీరి సత్యాగ్రహమును యెదుర్కొను బ్రాహ్మణులే యనేకమంది యున్నపుడు, అది జయప్రదము కానేరదు. వీరం దరు జయిలుకు మాటిమాటికి పోదలచినచో, రేపు ప్రతిదొం గయు, ప్రతి అవినీతిపరుడును, కొంతమందిని తనలో చేర్చు కొని సత్యాగ్రహము చేసెదనని బెదరించు చుండవచ్చును. అప్పుడు రాజ్యమే సాగదు. అరాజకత్వము బయలుదేరును. మెజారిటీ వారి మాటలను విననప్పుడు, ప్రజాస్వామిక ప్రభు త్వమే యుండదు. ఈ పూర్వాచారపరాయణులు రాజకీయ సంస్కరణల కత్యుత్సాహముతో బయలుదేరుదురు గాని, వానికి ముఖ్యాధారమైన సాంఘికసమస్యలను పరిష్కరించు కొనుటకు వెరతురు. వీరికి కెమిల్‌పాషా, లెనిన్, ముస్సోలిని మొదలగు నిరంకుశప్రభువులుండి గుణపాఠములను నేర్పవలసి యున్నదిగాని, సౌమ్యముగ యెంతబోధించినను, వీరి చెవుల కెక్కునట్లు తోచదు. వీరు టర్కీ, చైనా, పెర్షియా రష్యా మొదలగు దేశములలో యెట్టి సంఘసంస్కరణలు, ప్రజాక్షే మమునకు బలవంతముగ కూడ చొప్పించబడు చున్నవో గమ నించుచున్నట్లు కనుపడదు.

ఈ కాలములో, ముస్లిము మౌల్వీలకును, హిందూ సనాతన ధర్మ పండితులకును స్థానము లేదు. సహేతువులు

లేని వీరి యాందోళనము, కొంతకాలము జయప్రదమైనను, తుదకు తుడిచిపెట్టుకొని పోక తప్పదు. ప్రజలను ఒప్పింపజాలని వీరి శూన్యమైన తీర్మానముల కేమి విలువ? తమ బ్రాహ్మణ వైశ్య వర్ణములకైనను, ఐచ్ఛికముగ యీ సంస్కారణము వర్తింపకుండగ చేయవలసినదని వీరి కోరిక. వీరి తీర్మానములో నుదహరించిన హేతువులెవ్వి? (1) వీరి మనస్సు యిది కంట గింపుగా నున్నదట! (2) ఈ చట్టమున కవసరమే రాలేదట! (3) ఇది శృతి స్మృతులకు విరోధమట! (4) పరిపాలకులు మత విషయములలో, తటస్థులుగా నుండవలెనట! (5) స్త్రీలు పుష్పవతులు కాగానే వారికి నిషేకము చేయుట ఆరోగ్యమని గొప్ప శాస్త్రజ్ఞుల అభిప్రాయమట! వీని నన్నిటిని అనేక సారులు, ఖండించియే యున్నారు. వీనిలో 1, 2 హేతువులు నిలవవు. కొందరు అల్పసంఖ్యాకుల మనస్సులకు కంటగింపు గలిగినంతమాత్రము చేతను, వారి కవసరము కనపడనంత మాత్రము చేతను, ప్రజాక్షేమమునకు భంగకరమగు ఆచారములను త్రోసిపుచ్చక తప్పదు. మూడవ హేతువు అనగా శృతి స్మృతులకు యీ చట్టము విరోధమను విషయమై సంఘ సంస్కరణవాదులకు, వీనిలో ఒక్క కారికమైనను, రజస్వలానంతరవివాహమును ఆమోదించిన చాలును. ఒక్కప్రమాణమైనను వీరికి దొరకదని యీసనాతన వాదులు తమ రొమ్ము మీాద చేయివేసి చెప్ప సాహసించగలరా? నేను వ్రాసిన వర్ణాశ్రమధర్మ పరిణామమను గ్రంథమును, యితరు లనేక మంది

ముప్పది సంవత్సరముల నుండి వ్రాయుచుండిన వ్యాసములను, దీనిని గురించి జరిగిన చర్యలను, వీరు చదివియున్న యెడల, కావలసినన్ని పూర్వపక్ష సిద్ధాంతము లున్నవనియు దీనిని ఆమోదించు ప్రమాణములుకూడ నున్నవనియు వీరికి గోచరించియే యుండును. బెజవాడలో చేరిన 500 పండితులలో కొందరికయినను యివి తెలియక మానవు. అట్లుండియు, శ్రుతి స్మృతుల కన్నిటికిని యీసంఘసంస్కరణము వ్యతిరేకమని యిట్టి సత్యదూరమగు పలుకులతో యిట్టితీర్మానము చేయుట మిక్కిలి విషాదజనకమైనది. ఈపండితులు స్వగౌరవమును పోగొట్టుకొనిరి. రజస్వలానంతర వివాహమును ఖండించు అనేక స్మృతివాక్యములకును ప్రస్తుతాచారములకును వీ రెక్కువ ప్రాముఖ్యత నిచ్చినయెడల వీరి నింతగా నిందించవలసిన యవసరము లేదుగాని, శ్రుతి స్మృతులన్నియు నేకవాక్యముగా వీరి వాదనలను బలపరచు చున్నవని వీరు సాహసముతో పల్కు వాక్యములకు ఒడలు మండుకొని పోవుచుండును. ఇట్టి అబద్ధపు ప్రలాపములకు తగిన శిక్షలు వీరికి యీలోకములో లేవని మాత్రము విచారించుచున్నాను. ఇట్టి వారితో శాస్త్ర వాదనలో యెన్నడు దిగకూడదు. తాను పట్టిన కుందేటికి మూడే కాళ్ళని వాదించు దురభిమానులు, మూర్ఖవాదులతో శాస్త్రచర్చలేమి ప్రయోజనము? శ్రుతులు, స్మృతులు, సూత్రములు, యివియన్నియు సమాన ప్రమాణములనియు, వీని నన్నిటిని శిరసావహించ వలెననియు వీరి వాదమైనపుడు

వీనిలో ఒక్కొకారిక సంఘసంస్కరణ వాదులకు దొరకినను, యీ పూర్వాచార పరాయణులు నోళ్ళు మూయవలసినదే కదా! వీనికన్నిటిని యేకవాక్యతకల్పించుటకు యెంత పెడర్థములు వీరు దీయదలచినను వీలులేదు. వీని కన్నిటికిని సరళమైన యుద్ధముచేసిన యెడల, యీ మతాచారములు క్రమక్రమముగా, ఆయాకాలముల స్థితి గతులను బట్టి పరిణామము పొందినట్లును, కాలానుసారముగ మార్పుల నొందుచున్నట్లును స్పష్టముగా కనుపడుచుండగా, యేల యీ పిడివాదన చేసెదరు.? నోరున్న వానిది రాజ్యమా? ఊరక ఆందోళన చేయుచు, ప్రతిచోటను కొందరు విమర్శజ్ఞాన శూన్యులైన పండితులు గుడిగుడి గుంచం, గుండారాగం గా చేరి తీర్మానములు చేయుచుండుట వలన మోసపోవువారెవరు? బెజవాడలో యిండియా అంతటినుండి 500 మంది పండితులు సమావేశమై శ్రుతి స్మృతులన్నిటికిని, యీ రజస్వలానంతర వివాహములు విరోధములని, తీర్మానములో వ్రాయించిరికదా! వీరిలో ఒక్కరు నిలబడి, వీరి వాదనకు విరోధించు ఒక్క ప్రమాణమైనను లేదని ప్రమాణము చేయమనుడు. నేను యీ విషయములలో అత్యల్ప జ్ఞానినైనను యెదుర్కొనుచున్నాను. అసలు వీరిలో శృతి స్మృతులప్రకారము నడచుకొను బ్రాహ్మణు డున్నాడా యని నాకు సందేహము. ప్రతి దినము వేదము చదివి వేదార్థమును తెలిసికొనని వాడు బ్రాహ్మణుడు కాడు సరికదా వాడు పశువు. నరకమున బడు

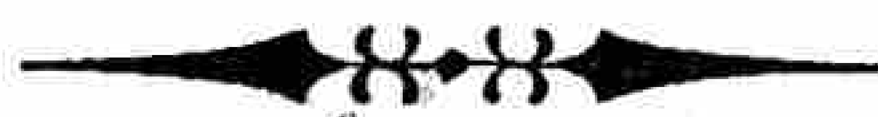
చున్నాడు. ఈ బ్రాహ్మణ లాయర్లు, సర్కారు నౌకర్లు నిజ మును మరుగుపరుచుట, అబద్ధమును పురికొల్పుట, శూద్రుల క్రింద కొలువుండుట, సత్యాహింసలు వదలుకొనుట, మొద లగు పనుల వలన వీరికి రౌరవాది నరకప్రాప్తి కలుగవలసినదే కదా! వీరిలో నిక ధర్మజ్ఞు లెవరు? కర్మకాండ ప్రాయశ్చిత్త కాండల ననుసరించి, వీరు బ్రాహ్మణులే కారని ప్రతి దినము వీరు చేయు దినచర్యల వలననే స్పష్టము. ఈ చట్టము వలన వీరి మతమునకు భంగము కలుగుచున్నదని చెప్పు వీరి మాటలను పాటించువా రెవరు?

ఇక నాల్గవ హేతువును గురించి పైన చర్చించబడియే యున్నది. ప్రజాక్షేమమునకు మన ప్రతినిధులలో మెజారిటీ చేతనే, యీసంస్కరణలు, సంఘములో చొప్పించబడక తప్పదు. ఆర్యమత విశ్వాసములకును, వ్యక్తి మనస్వాతంత్ర్య ములకును, స్వదేశ పరిపాలకులైనను భంగము కలిగించరు. దేవుడు, దయ్యము ఆత్మానాత్మ విచారము, సగుణ నిర్గుణో పాసనములు, స్వర్గ నరకములు, పునర్జన్మము, కర్మ, భక్తి, జ్ఞానయోగములు మొదలగు ప్రాత సాంప్రదాయములు ఆచా రములతో, యే నాగరిక పరిపాలనము జోక్యము కలుగజేసి కొనదు. ఇవియన్నియు ఆయా మతముల పునాది సూత్రము లతో సంబంధించినవి. కాని ప్రజల నీతిని, ఆరోగ్యమును ధిక్క రించు ఆచారములను పారదోలుటకు నిర్బంధ చట్టములను చ్యాసుచేయవలసియున్నది. ఇక సంఘాభివృద్ధికి, ఐచ్ఛికమైన

చట్టములను అనగా వివాహచ్ఛేదనము, మతాంతరవివాహములు, అన్యమత స్వీకారము, దాయార్హతను తొలగించకుండ చేయుట, స్త్రీల హక్కులను పెంపొందింప చేయుట, అస్పృశ్యతను నివారించి, నిమ్నజాతుల కందరికిని యిప్పుడు లేని హక్కుల నొసంగుట, మొదలగు వానిని గురించి చట్టముల నేర్పరుపక తప్పదు. అట్లు శీఘ్రముగ జరిగించనిచో రాజకీయ సాంఘిక విప్లవములు తప్పక బయలుదేరి, దేశములో అరాజకము సిద్ధించును. వర్ణసంకరమగుచున్నదని సనాతధర్మపరులమని చెప్పుకొను యీ బ్రాహ్మణబ్రువులు, యీ నేతిబీరకాయలు, చీటికిమాటికి మొఱబెట్టుకొను వారందరు, మూలకు త్రోయబడుదురు. ఈ వర్ణసంకరమే యీశ్వరోద్దేశమనియు యీ కలికాలములో తప్పక సంభవించుననియు వీరి పుక్కిటిపురాణములో నున్నదని నమ్ముచున్నపుడు, వీరు దానికి యెదురీదనేల? యేమి లాభము? ఈయాందోళనవలన ప్రయోజన మేమి? మేము భగవంతుని యుద్దేశ్యమును సరిగా జరుపదలచుచున్నాము. ఈ కృతయుగ పురుషులు యీపూర్వాచారములను నిలబెట్టదలచుకొనుట యీశ్వరోద్దేశ్యమునకు ద్రోహము చేయ ప్రయత్నించుటయే కదా? కాబట్టి వీ రందరు కడుశీఘ్రముగ యేయడవులలో పోయి, ముక్కుమూసికొని, మోక్షమార్గము నన్వేషించుచు కాలము గడపుట మంచిది కాని, అయ్యో యీ సంఘము చెడిపోవుచున్నదని మొరబెట్టుకొనుటవలన యీశ్వర ద్రోహులగుట

తప్ప వీరికెట్టి ప్రయోజనములేదు. అయిదవ హేతువులో సారమేలేదు: పండ్లు వచ్చుచుండగా శిశువుచేత శనగలు నమిలించుట వంటిది. చరక సుశ్రుతములకు విరోధము. ఏ ప్రకృతిశాస్త్రజ్ఞుడు ఆమోదించడు.

జీవహింస; ఆత్మహత్య

21 వ అధ్యాయము

మచిలీపట్టణములో, బండ్లదొడ్డిలోనున్న గోరక్షణ శాలకు, అక్కడివర్తకులు కొందరు నన్ను తీసికొనిపోయి, వారి సాంవత్సరిక రిపోర్టులను నాకు కనుపరచి, నా యభిప్రాయమును, వారి పుస్తకములో వ్రాయించిరి. దానిలో, నాకు గలసందేహములను వివరించి, వానిని చర్చించమని వ్రాసితిని గాని, వారట్లు చేయకపోవుటచే, యీ గోరక్షణస్థాపనల యుపయోగమును గురించి నాకు తోచిన యభిప్రాయములను వ్రాయుచున్నాను.

ప్రకృతిలో ఒకజీవము, మరియొక జీవమును తిని బ్రతుకుటయే స్వాభావికము, పరమదయాళుడగు ఒక భగవంతుడున్నాడని యనుకొన్నను, యిట్టి విధానము నెందుకేర్పరచెనో నేను గ్రహించజాలకున్నాను. కొన్ని చెట్లు పురుగులమీద జీవించును. కొన్ని పురుగులు, చెట్లను తిని బ్రతుకును. కొన్ని జంతువులు, చెట్లను నమలి జీవించును. మరికొన్ని జంతువులు,

భూమిమీదను, గాలిలోను, నీళ్లలోను, యితరజంతువులను భక్షించి జీవించుచున్నవి. మానవుడు, పురుగులను, చెట్లను, ఫలములను, పక్షులను, చేపలను, జంతువులను, తననోటికి రుచికరములుగా నున్న వన్నిటిని తిని పొట్టపోసికొను చున్నాడు. ఇదిగాక, భూమినిదున్ని నానావిధమైన పంటలను పండించుకొని, వంటచేసికొని, అనేకరుచులను కల్పించుకొని, తినుచున్నాడు. ఇది యంతయు జీవహింసయే కదా! మానవకోటిలోనే, కొందరు అడవిజాతులు, తమవారిలోని ముసలివాళ్ళను పసిపిల్లలను, విరోధులను చంపి తినుచున్నారు. ఇట్లు పరమదయాళుడు, సర్వశక్తిగలవాడు, సర్వజ్ఞుడు నగు పరమేశ్వరుడు యేల యేర్పరచవలసివచ్చెనో! ఇట్టి సృష్టికి బదులు ఆకలిదప్పికలు లేని జీవరాసులనే సృజించలేకపోయెనా! ఇట్టిక్రూరత్వములో ఆయనకు ఆనందమున్నదనుట కంటె, యిది యంతయు, ఆద్యంతములు లేని ప్రకృతిస్వభావమని నమ్ముటయే సహేతుకరమైనది. దీనివెనుకకు మనము పోజాలము.

మానవుడు, యితరజీవరాసులకంటె, తన మెదడును వృద్ధిచేసికొని, యెక్కువ మేధాసంపన్నుడై ప్రకృతిరహస్యములను క్రమక్రమముగా తెలిసికొనుచు, తక్కినజీవములను స్వాధీనపరచుకొని వానిలో తనకు రుచ్యములైనవాని నన్నిటిని తినుచున్నాడు. నాగరికత హెచ్చినకొలది భూతదయ మొదలగు శాంతమైన సద్గుణములను వృద్ధి పొందించుకొని, అనవసరమైనబాధలను కలిగించక, తనసోదరులను వదలివేసి, తక్కిన

జీవముల, ననుభవించుచున్నాడు. ఇట్లే న్యాయశాస్త్రనిబంధనలను, మతనిబంధనలతో పాటు యేర్పరుచుకొన్నాడు. తనకు బొత్తిగా అనుపయోగకరమైనట్టియు, ముసలివి, జబ్బుపడినట్టివియు నగు జీవములను పెంచి రక్షించుట కేల యిష్టపడును? దానివలన ప్రజలకుగాని, వానికిగాని ప్రయోజన మేమున్నది? తన్ను బాధించు క్రూరజంతువులనే గాక తనకిదివరకు పనిచేసి పెట్టి, యిప్పుడు బొత్తిగా ఉపయోగము లేనివానిని చంపి, వానితోలును మాంసమును, మరియొక మంచికార్యమున కుపయోగించవచ్చును కదా! ఇట్లు తాను వానిని చంపకుండినచో, ప్రపంచములో నుండు జీవరాసులన్నియు పెరిగి ఉత్కృష్టమేధావంతుడగు మానవునికి తినుటకు గడ్డికూడ మిగులకుండ చేయగలవు. ఇట్లు యీతిబాధలను పోగొట్టుకొనుటకు, క్రిమికీటకములను, పక్షులను, మృగములను చంపుచున్నప్పటికి, దినదినము పెరుగుచున్న మానవకోటికి ప్రపంచములో చాలినంత తిండి యుండదని, జనసంఖ్య పెరుగకుండ కొన్ని సాధనల నుపయోగించి, యెక్కువమంది పిల్లలు పుట్టకుండ చేయవలసి యుండునని కొందరు శాస్త్రజ్ఞులు సలహా నిచ్చుచున్నారు. ఒకవేళ యీ అహింసాసూత్రమును మన మందరము ఆచరణలో పెట్టెదమనుకొనుడు. ఒక్క జీవరాసియగు మేకలు, మందలుగ వృద్ధిపొంది, చెట్లు చేమలనన్నిటిని తినివేయును. పాములు, పులులు, మొదలగు క్రూరజంతువులు నీటిమీదను, భూమిమీదను, పెరిగిపోయి, మానవకోటికినం

తను చంపివేయును. కోతులు, పక్షులు, మన పయిర్లను, ఫల ములను తినివేయును. పనికిరాని ముసలిగొడ్లు మొదలైన వానిని జాగ్రతగ ఒకచోట చేర్చి, వానికి వైద్యముచేయుచు, కడుపునిండ తిండిపెట్టుచు, మనము రక్షించుటకు మొదలు పెట్టిన యెడల, పనికివచ్చు మన పశుగణమునకు కావలసి నంత యాహారము దొరకక దుర్బలులై చెడిపోవును. కాబట్టి భూతదయసూత్రాచరణలో అతివ్యాప్తి దోషముకలదు. ఇట్టి కారణములమీదనే ఒకానొకప్పుడు మానవహత్యను, ఆత్మహత్యలను, కూడ సమర్థించవలసి వచ్చును. తల్లిని బ్రతి కించుటకు ఆమె కడుపులోనున్న పిల్లను ముక్కలుక్రింద కోసి బయటకు తీయవలసి వచ్చును. అన్యాయమునకు ఒడిగట్టిన పరసైన్యమును, స్వసంరక్షణకు డీకొని చంపవలసి వచ్చును. ఒకప్పుడు తనను తానే చంపుకొనవలసి వచ్చును. ఒకడు కుద రని రోగముతో యమబాధపడుచు తాను యేవిధముగాను యితరుల కుపయోగపడజాలక, యితరులచేత నిత్యము ఊడి గము చేయించుకొని వారికి శ్రమ కలుగజేయుచున్నపుడు, వాడేల ఆత్మహత్య చేసికొనకూడదు? వాడు పాపిష్టి యెట్లగును? ఏల వానికి సులభముగ డాక్టర్లు ప్రాణము పోగొట్ట కూడదు? మహాత్మగాంధిగారు అహింసాతత్వబోధనకు ముఖ్యాచార్యుడుగా నుండియు, బాధతో గిలగిల కొట్టుకొను గుఱ్ఱమును సులభముగా చంపించుట కెట్లు ఒప్పుకొనెను? అట్లు మనుష్యునిమాత్ర మేలచేయకూడదు? స్థూలదృష్టితో

విచారించువారికి యిది కర్ణకఠోరముగ నుండవచ్చును గనుక, రాబర్టుయింగర్సాలుగారిచ్చిన మూడుదాహరణములను యిక్కడ వ్రాయుచున్నాను.

(1) ఒక మనుష్యుడు రణమువలన మిక్కిలి బాధపడుచున్నాడు. డాక్టర్లందరు, దానివలన తప్పక చనిపోవునని నిశ్చయించిరి. ఈలోగా ఆరోగి యమబాధ పడుచున్నాడు. తన యూడిగమునను వృధాగా యితరులకు అమితబాధను కలుగజేయుచున్నాడు. దినదినమునకు సహింపనలవిగాని బాధ ననుభవించుచు తన ప్రాణమును శీఘ్రముగను సులభముగను పోగొట్టమని డాక్టర్లను బ్రతిమాలును. లేదా తన కేదైనను విషమిచ్చిన త్రాగెదనను. అప్పుడు ఛీ, యిదియంతయు పాపము! నీవు యీలాగు బాధపడుతూ చావవలసినదని దేవుడేర్పరచెను గనుక, అట్లు నీవు చావకపోతే తప్పక నరకమున పడుదువని చెప్పెదవా? ఇది సహేతుకరమని నమ్మెదవా?

(2) ఒకడు నిప్పంటుకొని యున్న ఓడమీద ఒక్కడే యుండెను. అగ్నిజ్వాలలు చుట్టూ ముట్టుకొనుచున్నవి. చూచాయలో నడిసముద్రములో మరియొక యోడ కనుపడలేదు. సముద్రములో ఉరికినయెడల కూడా చావు నిక్కువము కాని, సముద్రములో పడినను కూడ చావుతప్పదు గనుక, ఆ యోడ మీదనే యుండి, క్రమముగా ఒడలు, కళ్ళు, నోరు, తల, చెవులు మొదలగునవి యంటుకొని, చచ్చుటయే న్యాయముకాని,

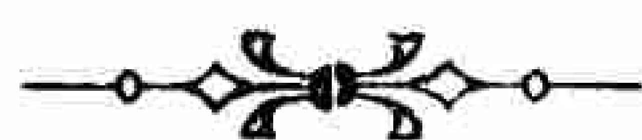
నీటిలో బడి నీ యిష్టమువచ్చిన ప్రకారము ప్రాణమును వదలు కూడదని సలహా నీయవచ్చునా ? అతను మలమలమాడి చావ వలసిన దేగాని, ఆత్మహత్యను చేసికొన కూడదన్న మాట—

(3) ఒకడు, మనుష్యులను చంపితిను అడవిజాతివారి చేతులలో బడి, వారందరు కలసి, యితనిశరీరమును చిన్న చిన్న ముక్కలుగా చేసి తినుటకు చిన్నచిన్న కత్తులను పుచ్చు కొని యితనిచుట్టూ మూగగా, తనయొద్దనున్న విషమును త్రాగి ప్రాణములను పోగొట్టుకొనవచ్చునా లేక, మనమతా చార్యులబోధ ననుసరించి, ఆత్మహత్య చేసికొనక, చిత్రవధ కంగీకరించవలెనా ?

ఇట్లే, మనము, అనుపయోగకరమైన చెట్లను, మనలను బాధించు జంతువులను యెట్లు చంపివారవేయుచున్నామో, ఆ విధముగనే, గోవులును, మొదలగువానిని యేలచంపకూ డదు ? వీనిని చంపక, పోషించుటకు మొదలుపెట్టిన యెడల అవియే మనలను, మన పశుసంపదను చంపివేయును. బ్రాహ్మణునికంటె కూడ గోవుపవిత్రమైన దనియు దాని పంచకవ్య ములు త్రాగిన పుణ్యము వచ్చునినియు మనమత గ్రంథములు చాటుచున్నవి. తల్లికొడుకుతోను తండ్రి కూతురుతోను, అన్న చెల్లెలితోను సంభోగించు యీ గోవుకు మాత్రము యేల యీ పవిత్రతనీయవలెనో నాకు బోధపడలేదు. మనకు చాలా కాలము పాలిచ్చినది గనుక కృతజ్ఞత చూపవలెనందురా కం చమేకలను, గాడిదెలను, బఱ్ఱెలను, యెడ్లను దున్నపోతులను

యీ మొదలగు జంతువులను, యిట్టి గోరక్షణశాలల గుండా యేలరక్షించరు? కాబట్టి మన దేశములో వీనిని స్థాపించి, ముసలిగోవులను, రోగిష్టిగోవులను, కడుపునిండ తిండిపెట్టి రక్షించుసభ్యులు, నా సందేహములను బాపవలెనని ప్రార్థించుచున్నాను.

గోరక్షణసభలు

22 వ అధ్యాయము

గోరక్షణకొరకు పూనా, బొంబాయి మొదలగు పశ్చిమరాష్ట్రములలో, జైనులు, గుజరాతీలు, మార్వాడీలు మొదలగు హిందువులు సభల నేర్పరచుకొని చాలకాలమునుండి పనిచేయునట్లు గానే యిటీవల మనయాంధ్రదేశములో యేలూరు బందరు రాజమహేంద్రవరము మొదలగు పట్టణములలో యిట్టి సభలను స్థాపించుచున్నారు. భూతదయయు అహింసయు ఈ స్థాపకుల పరమావధియైన యెడల, కటికవానిచేతిలో పడకుండ ముసలిఆవులను, యెద్దులను, యిప్పుడు వీరు సంరక్షింపదలచుకొనునట్లె, గొఱ్ఱెలను, మేకలను, పందులను, గాడిదెలను, లొట్టియలను, కోళ్ళను, కుక్కలను యేల సంరక్షించరాదు? గోవు మనకు పాలిచ్చినదిగనుకను, యెద్దు మనకొరకు కష్టించినది గనుకను వీనిని రక్షించుటకు ఒక కారణమైన యెడల, యేల బఱ్ఱెలను, దున్నపోతులను, మేకలను, గొఱ్ఱెలను, గాడి

దెలను, గుర్రములను, లొట్టియలను, సంరక్షించరు? జీవహింసయే కూడదందురా, యేల తేళ్ళను, పాములను, పులులు మొదలగు క్రూరజంతువులను వీరు చంపెదరు? ఇదియు కూడ నిపనియగుచో మత్స్యములు, మృగములు, పురుగులు, మొదలగు వానిని చంపకపోగా సర్. జే. సి. బోజుగారి పరిశోధనలనుబట్టి మనవలెనే ప్రాణములు, ఇంద్రియములుగల శాకముల నెట్లు తినుచున్నారు!?

కాని ఇట్టి విధానమంతయు ప్రకృతికి విరోధము. ఒకదాని నొకటి భక్షించి జీవించుటయే ప్రకృతిలో స్వభావము. సర్వజ్ఞుడు, సర్వశక్తి కలవాడు, పరమదయాళుడగు ఒక దేవుడుండియుండడని చెప్పు నిరీశ్వరవాదులకు ఇదియొక ముఖ్యహేతువు. ఆద్యంతములులేని యీ ప్రకృతికి దయలేదు. కోపములేదు. పూర్వకాలమందు మానవులు, తమ మానవసోదరులనే తిని బ్రతుకుటకూడ కలదు. ఈ రోజువరకు అట్టి అడవిజాతుల వారున్నారు. నాగరికత వృద్ధియైనకొలది, జీవరాసులన్నిటిలో మానవు డుత్కృష్టజాతియనియు, అతను రోగియైనను, ముసలివాడైనను, పసిపిల్లవాడైనను, అతనిని సంరక్షించుటవలన మానవసంఘాభివృద్ధికి తోడ్పడవచ్చుననియు యెంచి, ప్రతియాధునిక సంఘములోను అట్టివానిని హత్యచేయకూడదని శాసించినారు. తక్కిన జీవరాసులకు అనవసరబాధను కలుగజేయకుండ నిబంధనల నేర్పరచిరి.

హిందువులలో గోవును అతిపవిత్రముగ నెంచుటకు

అది ఋగ్వేదము పుట్టకమునుపు వేల సంవత్సరముల క్రిందట నుండియు మన శరీరసంరక్షణకు మంచిక్షీరముల నొసంగుట, సాధువుగనుండి మనయిండ్లలో మచ్చికగా నుండుట, యిదియే మన పూర్వులకు ధనముగా నుండుట ముఖ్యకారణములు. ఈ హేతువులనుబట్టియే మన ఆర్యమతము, బ్రాహ్మణమతము, జైనమతము మొదలగునవి పైసాంప్రదాయమును మతముతో బలపరచినవి. కాని పూర్వమందుకూడ గోవులను, వానిదూడలను యథేచ్ఛగ మన ఋషులుకూడ తినుట, యజ్ఞములలో నరవధ, గోవధ, అశ్వవధలనుచేయుట ఆచారముగానే యుండెను. ఇప్పుడు మస్లిములు, ఆంగ్లేయులు, శూద్రులలో కొందరు యిష్టమువచ్చినట్లు గొడ్డు మాంసములు భుజించుచుండగా వారికడ్డుతగిలి మనము గోవులనుమాత్రమే రక్షించుట కేల ప్రయత్నింపవలెను? పాపము! ఎంతకాలమో పాలిచ్చిన కంచమేకలను, గొర్రెలను, గాడిదెలను, బర్రెలను, లొట్టియలను, చాలాకాలము మనకొరకు కష్టపడి పనిచేసిపెట్టిన యెడ్లు, దున్నపోతులు గుఱ్ఱములను అవి ముసలివై రోగిష్టివై చనిపోవుటకు సిద్ధముగనున్న వాటిని మనమేల రక్షించ ప్రయత్నించకూడదు! గోవును మాత్రమే యేలకాపాడవలెను? మన పూర్వమతగ్రంథములలో బ్రాహ్మణునికంటె యీ గోవు పవిత్రమైనదని వ్రాసినంతమాత్రముననే, మనపూర్వాచార పరాయణులు యిట్టిపనికి దిగుచున్నారా లేక భూతదయచేతనేనా? ఈ గోవు పూర్వులు కామధేనువులయితే, మన వృక్షములన్ని

టికి కల్పతరువు లుండలేదా?

మనభూతదయను, సమస్త జీవరాసులన్నిటి మీఁదను కనుపరచవలసినదే యందురా యీప్రపంచములో వాని నన్నిటిలోను ఉత్కృష్టజ్ఞానము, భాష, నాగరికత కలిగియున్న మానవుఁడు ఒక్క నిముషమైనను, జీవించలేఁడు. మనకు తినుటకు గడ్డికూడ మిగులదు. మనముసలి అవులకును యెడ్లకును వానియంతటవి శిథిలములయి చనిపోయే వరకు కావలసినపుడు వానిరోగములకు చికిత్సచేయుచు, జీవింపచేయుటకు మనము వానికి గడ్డి, దాణా కడుపునిండ వేయుచుండుటవలన మనకిప్పుడక్కరకు వచ్చుచున్నవానికి తిండి తగ్గిపోయి, బలమైన పశుగణము మనకు కరవై పోవును. ఈవిషయమై మన గోరక్షణసభ్యులు బాగుగా నాలోచించి సమాధానము తృప్తికరముగా యిచ్చినయెడల నా హేతువాదములోని తప్పులను దిద్దుకొందును. కాని యీచర్చలో మతమునుగాని, ఒక ఋషివాక్యమునుగాని, ఒక గ్రంథమునుగాని, నేను పరమప్రమాణముగ నొప్పుకొనను. ఈవిషయములో అహింసా స్సూత్రమును పూర్తిగ ఆచరించవలె నందురా మనుష్యుఁడు యీప్రపంచమునుండి తుడిచిపెట్టుకొని పోవలసినదే. అనవసర బాధలను కలుగజేయకుండ జీవహింసను ఆహారముకొరకును స్వసంరక్షణకును చేయవచ్చుననెదరా? వారితో నే నేకీభవింతును. ముసలిదై శరీరబాధ ననుభవించుచున్న గుర్రమును చంపుటకు అహింసాధర్మము నాచరించు మహాత్ముఁడు ఒప్పుకొనెను. మ

నుష్యునికి సంభవించు గొప్పరోగములను కుదుర్చుటకును మానవసంఘాభివృద్ధికిని శాస్త్రపరిశోధనలను చేయుటకు జీవహింస చేయవలసివచ్చుచున్నది. గొప్ప డాక్టర్లు తమ ప్రాణములనే దీని కర్పించుచున్నారు.

ఈ గోవులను రక్షించుట మనమతధర్మమని చెప్పుటచేతనే మనకును, ముస్లిములకును దేశమందంతటను కలుగుచుండిన జగడములకు ఒక ముఖ్యకారణము. ఈయాధునిక బ్రాహ్మణమతమే యీగోవుమీది గౌరవమునకును దీని పేడ తినుటకును దీని ఉత్సత్రాగుటకును ముఖ్యహేతువు. ఈగోవుల పాలమీదనే మనపూర్వులు, వ్యవసాయము పంటలు యెరుగని స్థితిలో ఆధారపడుటచేతను యివియే వీరికి ముఖ్యధనమగుటచేతను వీనికీగౌరవము నిచ్చిరి. దీని పేడక్రిములను పోగొట్టవచ్చును. ఇది మురిగినయెడల నూతనక్రిములు అనేక దుష్టమైనవి పుట్టవచ్చును. ఈపేడ నుపయోగించని జాతులలో ఇండ్లను శుభ్రముగా నుంచుటకు యితరసాధనములు అవలంబించుట లేదా? నాస్నేహితుడు మోతే గంగరాజు జమీందారుగారు యీ యుద్యమములో త్రికరణశుద్ధిగ యెక్కువ పాటుపడుచు యీగోరక్షణోత్కృష్టతను గురించి పద్యములను వ్రాయువారికి గొప్ప పారితోషికము నిచ్చెదమని వార్తాపత్రికలలో వ్రాసినదిచదివినమీదట యీపై సందేహములు నాకు కలిగినవి. ఈ వ్యాసమునకు తృప్తికరమై హేతుపూర్వకమైన సమాధానమును గద్యలో వ్రాసినవారికికూడ వారు తగిన పారితోషికము

నీయవలసినదని నేను ప్రార్థించుచున్నాను.

బీ ద వి ద్యా ర్థు లు

23 వ అధ్యాయము

పాఠశాలలలో జీతముల నిచ్చుకొనలేనట్టియు, జీవనమే దుర్ఘటముగా నున్నట్టియు బీదవిద్యార్థులకు ఉన్నతవిద్య నభ్యసించుటకు సదుపాయములు కలుగచేయుట సంఘము యొక్క విధి. అమెరికా విశ్వవిద్యాలయములలో, యేశాస్త్రములుఃగాని పాండిత్యము సంపాదించుకొనవలెనన్న బీదవిద్యార్థి, తనతీరిక సమయములలో గృహస్థులయిండ్లలో పనిపాటలు చేసికొని ద్రవ్యమార్జించి, జీతములకును, భుక్తికిని చాలినంత సొమ్ము సంపాదించుకొనుచున్నాడు. తన విశ్వవిద్యాలయములలో ఉపన్యాసము లిచ్చుగంటలలో తాను పనిచేసికొనవలసి వచ్చెయెడల, ఆరుమాసములు పనిచేసి, తక్కిన ఆరుమాసములు కాలేజీకి వెళ్ళవచ్చును. ఇట్లు నాలుగుసంవత్సరములకు బదులు యెనిమిది సంవత్సరములైనను చదివి, ఆయాశాస్త్రములలో డిగ్రీలు తీసికొనవచ్చును. ఒకసాలుకు నాలుగు టెరములున్నపుడు, ప్రతిటెరము ఆఖరున అప్పటికి పూర్తిచేసిన పుస్తకములలో పరీక్షింపబడును. ఆపరీక్షలో నుత్తీర్ణుడైన యెడల, సర్టిఫికెట్టు నిచ్చెదరు. దరిమిలాను, ఆవిద్యార్థి తిరిగి యెప్పుడుచేరినను, ఆ పైగ్రంథములను మొదలుపెట్టి చదివించె

దరు. వెనుకటిదంతయు బుఱ్ఱలో యెల్లప్పుడు జ్ఞాపకముంచు కొనవలసిన యవసరము లేదు.

పై విధానమును మన యాంధ్రవిశ్వవిద్యాలయములో కూడ యేర్పరుచుట మిక్కిలి యవసరము. తెలివిగలవిద్యార్థులు సామాన్యముగా కడుబీదలు. వీరు యేగృహస్థుని యింటిలో నైనను ప్రవేశించి నౌఖరీచేయుచు యేల విద్యనభ్యసించ కూడదు? అమెరికాలో యిల్లునూడ్చుట, సామానులమీద దుమ్ముదులుపుట, చిప్పలుకడుగుట, వంటచేయుట, పొలము లలో పనిచేయుట, చెట్లకు నీరుపోసిపెంచుట, పందులను, మేకలను, పశువులను కాచుట, మొదలగుపను లెన్నిటికో యీవిద్యార్థు లక్కరకు వచ్చుచుందురు. ఈపనులలో అగౌ రవమున్నదని, ఆదేశములో యెంతమాత్రము నెంచరు. పూర్వము మనదేశములో కూడ గురువులయిండ్లలో శిష్యు లుండి, అన్నివిధములైనపనులు నెరవేర్చుచుండిరని గ్రంధ ములలో కనుపడుచునే యున్నది. ఈకాలములో కూడ, వారములు మధూకరములు చేసికొని విద్యనభ్యసించుటలేదా? దీనికంటె గురువునకును, గురుపత్నికిని యూడిగముచేసిన తప్పేమి?

కాబట్టి పట్టణములలోని కాలేజీలలో చదువు విద్యా ర్థులు, జీతములకు యింటింటికి పోయి ముష్టియెత్తుచు, వారము లకు ప్రతివారినివేధించి, చిన్నతనమునుండి నీచప్రవర్తనకు అలవాటుపడుటకంటె, ఒక గౌరవకుటుంబములోచేరి, వారికి

సర్వవిధముల సహకారిగా నుండుట యుక్తముకాదా! ఇది గాక, గృహయజమానురాలుదగ్గర వంటలో తరిబీతు అయిన యెడల, తాను ఒకవేళ పరీక్షలో నుత్తీర్ణుడు కాకపోయినను తనజీవనము గడుపుకొనగా నెలకు కనీసము పదునైదు రూపాయిలనైనను సంపాదించుకొనగలడు. ఇప్పటి బియేలకంటె తాను భార్యాబిడ్డలను యెక్కువసమర్థతతో పోషించుకొనగలడు. పాకశాస్త్రములో నేర్పరియైనయెడల, యితని జీవనోపాధికి యెన్నటికిని యిబ్బందిలేదు. తాను గొప్పడిగ్రీని సంపాదించి, గౌరవస్థానమును వహించినను, యీవంటపని నేర్చియుండుటవలన యితని కనేకసమయములలో అది మిక్కిలి యక్కరకు వచ్చును. హోటళ్ళను స్థాపించుకొనవచ్చును భార్యకు సహాయము చేయువచ్చును.

బీదలకు ధర్మము

24 వ అధ్యాయము

మన హిందువులలో, భూతతృప్తియే పుణ్యమనియెంచి సంతర్పణలు, సమారాధనలు, అతిధి అభ్యాగతులుగ వచ్చిన వారికెల్లను భోజనముపెట్టుట బ్రాహ్మణ బ్రాహ్మణేతర బిచ్చగాండ్రకు లేదనకుండ ముష్టిపెట్టుట, సత్రములు, సావిళ్లు దేవాలయములు మొదలగునవి కట్టించుచు. వికలాంగులై బొత్తిగా యేమియు సంపాదించుటకు అశక్తులైనవారికి బదు

లుగా, దున్నపోతులుగ నుండి పనిచేయగలవారికి భోజన సౌకర్యములను కలుగఁజేయుచుందురు. ఎట్లైననేమి యిది కూడ భూతతృప్తియే గదా యనియు దీనివలన తమకు పుణ్యగతులు కలుగుననియు వీరి యభిప్రాయము. ఇదియంతయు భగవంతుని దృష్టిలో పాపమేగాని పుణ్యముకాదు. నీవు ఆయనయొద్దకు వెళ్లినపుడు, బొత్తిగా జీవనము సంపాదించుకొనలేని అశక్తులు, వికలాంగులు దేహపాటవము లేనివారగు నీసోదరు లనేకమంది తిండిలేక మాడుచుండగా, నీధనము నిట్లు దుర్వినియోగ మేలచేసితివనియు, నీ కీమాత్రము బుద్ధి లేకపోయినదా యనియు నిన్ను ప్రశ్నించడా? సోమరితనమును పెంచుటకు తప్ప, వీరిట్లు ఖర్చుచేసిన ధనము విఫలము కాలేదా? ఇట్లు చేయుచుండని యెడల బీదలగతి యేమైపోవుననియు, అందరికి మనము వృత్తులను కల్పించగలమా యనియు కొందరు ఒక చొప్పదంటుప్రశ్న వేయుదురు. ఏది యుచితమైన ధర్మమని మనము వాదించునపుడు, యీప్రశ్న అప్రస్తుత ప్రశంసలోనికి దింపును. ఇప్పుడు లోకములోనున్న ధనవంతులందరు తమ ధనమంతయు, తమ బీదసోదరులకు పంచిపెట్టి రనుకొనుడు. అప్పుడు లోకములోని వారందరు బీదలగుటయే గాక, తిండిలేనివా రనేకకోట్లు మిగులుచునే యుందురు. అదిగాక, ధనాభావముచేత, కృషివాణిజ్యాదు లడుగంటి, మానవాభివృద్ధికిని, నాగరికతకును భంగముకూడ వాటిల్లును. ఈకారణముచేతనే, రష్యాలో ధనవంతుల ధన

మునంతయు, భూమినంతయు, పరిశ్రామికశాలల నన్నిటిని పరిపాలకులే స్వాధీనముచేసికొని, ప్రజలలో వాణిజ్యము, విద్య, వ్యవసాయము, చేతిపనులు, మొదలగునవి సమూహము మీదనే ప్రజలచేత చేయించి, వారివారి వృత్తుల యుత్కృష్టతను బట్టియు, కష్టమును బట్టియు, సమస్తసౌఖ్యములు, ప్రతి కుటుంబమునకు చేయ సమకట్టినారు. ఈ విధానము ముందింకను యెంతవరకు జయప్రదమగునో చూడవలెను. అక్కడ 18 యేండ్లలోపు బాలురు విద్యాభ్యాసము తప్ప మరియొక వృత్తిలో చేరకుండులాగున నున్ను, 60 సంవత్సరముల పై వయస్సుగలవారు, యేవిధముగాను కష్టించనక్కర లేకుండ నున్ను, గర్భిణీస్త్రీలు, కొన్ని మాసములు యేపనియు చేయకుండులాగున నున్ను, అనేకవిధములైన సౌకర్యములను పరిపాలకులే కావించుచున్నారు. ఇట్టి వ్యవస్థలో యెవరికిని గౌరవహానిలేదు. తిండి గుడ్డ లేక యెవరును ఉండరు. వ్యక్తికి ఆస్తిలేదు గనుక, నేరములంతగా నుండవు. నీతికి కొరతలేదు. సంపూర్ణమనస్స్వాతంత్ర్యము ప్రజలకు కలదు.

ఇట్టివిధాన మితరదేశములలో నమలులో యింకను పెట్టబడలేదు గనుక, యిక్కడ ధనికులు దరిద్రులు అను భేదమేర్పడి, కొందరు బంగారపు తూగుటుయ్యేలలో ఊగుచుండగా, అనేక లక్షలమంది, అన్నమో రామచంద్రాయని వృత్తులకొరకును, ఆహారము కొరకును తపించుచున్నారు. ఈకారణముచేత, సంపన్నగృహస్థులు, యీబీదలకు, తమ

ధనమును పంచిపెట్టవలసినదని నేను చెప్పను. అట్లు వారు చేసి నను, మనతో అనేకమంది బీదలు, మనలను విడనాడక యుం డనే యుందురు. కాబట్టి వారికి నిజమైన ఉపకారము, యిట్లు ఉచితముగ పంచిపెట్టుట కాదు. రష్యాలోవలె మనకు సమిష్టి పరిపాలనము వచ్చువరకు (అది యెప్పటికైనను వచ్చితీరును) మన బీదసోదరులకు, వారికి చేతనైన వృత్తి కల్పించి, వారి కాళ్లమీద వారిని నిలబెట్టుటయే, మన విధి. వారి కుచిత ముగ ధర్మము చేయుటవలన, వారి సోమరితనమును వృద్ధి చేయుటయే. ఇది పాపిష్ఠికార్యముగాని పుణ్యకార్య మెంత మాత్రము కాదు. మనయింటికి నిత్యము బిచ్చమునకు వచ్చు బ్రాహ్మణునికిగాని, బ్రాహ్మణేతరునికిగాని, బియ్యము, డబ్బు యెంతమాత్రము యీయకుండ వెడలగొట్టవలెను. వారికి నిజముగా పని దొరకనిచో, పని కల్పించుటకు మనము ప్రయత్నించుచుటే, వారికి ధర్మము చేసినట్లు యెంచవలెను. మనయింటికి, ఆకలిగొన్న అభ్యాగతుడు వచ్చినపుడును, లక్షాధికారియైన అతిథుడు వచ్చినను పని చేసికొమ్మని వెడల గొట్టుట నాయభిప్రాయ మెంతమాత్రము కాదు. కోటీశ్వ రుడు కూడ, రెండుఝాములవేళ, భోజనసదుపాయములేని గ్రామమునకు రావచ్చును. అట్టి యభ్యాగతునికి కూడ అన్న ముపెట్టుట, ధర్మము. పుణ్యకార్యము. కాని, బీద అభ్యాగతు లకు ముందుగా వారిని గురించి విచారించి, పాత్రులైన యెడల అన్నము పెట్టవచ్చును. వారు యిది వృత్తిగా చేసి

కొనవలదని సలహా నిచ్చి, నీ చేతనైనంతమట్టుకు, అతని కొక వృత్తి కల్పించుటకు ప్రయత్నింపుము.

ఈ పద్ధతిని, మన బీదసోదరులయందే కాకుండ, మన కొమాళ్లు, కొమార్తెలు, అన్నదమ్ములు, అప్పచెల్లెండ్రు, కోడళ్లు, అల్లుళ్లు మొదలగు సమీపబంధువుల యెడల కూడ మనము వర్తింపఁజేయవలెను. దీనిలో అస్వాభావికమేమియు లేదు. ఇది కాఠిన్యము చూపుటకాదు. నీకొమాళ్లకు, నీశక్తి కొలది, మేజర్లగువరకు అన్నవస్త్రములు, విద్యయు యిచ్చి, యేదియో నొక స్వల్పవృత్తికి తగినట్లు చేయుటయే నీధర్మము. గాని, తరువాత, వారు జీవించేవరకు నీవు పోషించుట నీకు కర్తవ్యమైన ధర్మము కానేరదు. వీరికి చేసినట్లుగానే నీబీద సోదరులకు నీధనము నుపయోగించవలెను. గాని, దానిని ముద్దచేసి, నీవు చనిపోయేటప్పుడు నీ కొడుకులకును, కొమార్తెలకును యిచ్చి పోవుట పాడిగాదు. వారు బీదవారైనను, నీవిచ్చిన సౌకర్యములను వారి తెలివిహీనతనైతేనేమి, మరి యితరకారణములనైతేనేమి వారు ఉపయోగించుకొనజాలనపుడు, వారు కూలి చేసికొనియైనను బ్రతుకవలెనుగాని, వారు సంపాదించని ద్రవ్యముతో వారు పొట్టగడుపుకొనునట్లు చేయుట, వారికిని, నీకును కూడ గౌరవహీనము—వారికి, నీవు వివాహములుచేసి, భార్యలను, భర్తలను వారి కంటగట్టుట నీపని కాదు. దానిని వారే చూచుకొనవలసి యుందురు. ఇట్లు ప్రతి మగవాడును, ప్రతి ఆడుదియు, క్రిందివర్ణములలో

వారివలెనే, కష్టించి పనిచేసికొని జీవించుట ధర్మము. ఉచిత
ముగ నిచ్చు దయాధర్మబిచ్చము, నిజమైనట్టియు, పుణ్యము
నిచ్చునట్టియు ధర్మముకాదు సరికదా మనము ఆబిచ్చగానికి
అపకారముకూడ చేసినవార మగుదుము. మనదగ్గరకువలెనే,
వాడు ప్రతివాని యొద్దకు పోవుచు, యాచనవృత్తియే బాగు
గను సులభముగను ఉన్నదని యెంచి, యేవృత్తికి ప్రయత్నిం
చక కష్టపడి పనిచేసికొను టొల్లక, సోమరిపోతై, ప్రపంచము
నకు తాను, తనకుటుంబమును భారమగుచుందురు. ఈవిషయ
మై సూత్ర, స్మృతి, పురాణేతిహాసములలో, బ్రాహ్మణులను
గురించి వ్రాసిన ధర్మములు, ఆకాలమునాటి పరిస్థితులకు
వర్తించి యుండును. లేదా బ్రాహ్మణులు, తమ స్వార్థము
కొరకు, వ్రాసియుందురు. ఈనవీనయుగమునకు అవి బొత్తిగా
వర్తించవు.

తంద్రులవిధ్యుక్తధర్మము

25 వ అధ్యాయము

ప్రతిపురుషుడును, స్త్రీయును, తాను మేజరుకాగానే
తన అన్నవస్త్రములకు తనమీాదనే యాధారపడవలెనని నా
యాదర్శము. స్త్రీకిగాని, పురుషునికిగాని వివాహము ఐచ్ఛిక
ముగ నుండవలెను. ఇప్పటి మన సంఘస్థితిలో స్త్రీకి చిన్నత
నములోనే వివాహము చేయుట నిర్బంధముగ నెంచి, వారికి

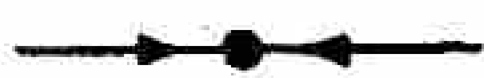
కొంచెము మిడిమిడిజ్ఞానము కలిగించు విద్యనుమాత్రము నేర్పి ఒక పెనిమిటి స్వాధీనములోనికి పంపగానే వారియెడల వారి తండ్రి జరిగించవలసిన విధాయకకృత్యములు నెరవేరినవని యెంచుచున్నాము. పెనిమిటి అప్రయోజకుడై గాని, మరి యేయితర కారణములను బట్టిగాని ఆమెకును పిల్లలకునుఆధారముకలుగ జేయలేనపుడు, ఆమె గౌరవజీవనము చేయజాలక యితరులకు, ఊడిగముచేసి, తనకును తనమైనరు పిల్లలకును తిండి సంపాదించుకొనవలసి వచ్చును. కాబట్టి తండ్రిసొమ్ము వ్రయము చేసి అల్లుని కొనుక్కొనుట కంటె, తాను అట్టి క్రయధనమును, తనకొమార్తెకును, ఆమెకు కలుగు సంతానమునకును, ఒక ట్రస్టు దస్తావేజుద్వారా చెందుచుండునట్లు చేసిన బాగుగనుండును. ఇక కొమాళ్లవిషయమై వారికి వివాహము చేయవలసినవిధి తండ్రి కెంతమాత్రము లేదు! కొమారుడు పోషించగలిగినప్పుడే వివాహము చేసికొని భర్తయని యనిపించుకొనుటకధికారము కలిగియుండును. తండ్రి, తనకున్నయాస్తినిబట్టి తనకొమారుడు మేజరయ్యేవరకు విద్యాబుద్ధులు గఱపి, ఉద్యోగమిప్పించుటకు ప్రయత్నించవలెను. అతనికి సారస్వతవిద్యగాని సాంకేతికవిద్యగాని అలవడి, మంచిపనిలోనికి వెళ్లజాలకపోయినను, అతను చేయగలిగిన పనిలో యుండి జీవించవలసినదే గాని తండ్రిమీద నెన్నడు ఆధారపడకూడదు. తండ్రికూడ తనకొమారుని కేమిచ్చినను, అట్టి ధర్మము, ఆతనిగౌరవమును, తన గౌరవమును కూడ చెడగొట్టును.

మన దురదృష్టమేమోగాని ధనవంతుడగు ప్రతితండ్రియు తానుకష్టపడి సంపాదించిన ద్రవ్యమును ముద్దగాచేసి తాను చనిపోయినపుడు కొమాళ్లకిచ్చి చచ్చిపోవలెనని కోరును. కొమారుడు తనంతటతాను బాగుగా సంపాదించుకొనుచున్నను, అతనిని తనకంటె ధనవంతునిగ చేయుటకు ప్రయత్నించును. పిల్లవాడు అప్రయోజకుడైన, వేరుగ చెప్పనేల ? ప్రతికుటుంబములోను ధనవంతులు దరిద్రులు ప్రయోజకులు మారిమారి పుట్టుచున్నారనియు తానిచ్చుధనము ఒకటి రెండు పురుషాంతరముల కంటెయెక్కువగ ఒక కుటుంబములో నుండదనియు స్పష్టముగా కన్నులార చూచుచు కూడ, తనధనమునంతయు ధనవంతులు ప్రయోజకులగు కుమాళ్లకును, బీదలగు అప్రయోజకులగు కుమాళ్లకును, యిచ్చి చనిపోవును. వీరుభయులకుకూడ తన కష్టార్జితమును తండ్రి యీయకూడదనియే నాయభిప్రాయము. ధనవంతుడు లేక తానంతటతాను సంపాదించుకొని తన కాళ్లమీద తాను నిలవగలిగిన కొమారునికి బొత్తిగా యీయ నక్కరలేదు. బీదవాడై అప్రయోజకుడైన కుమారునికి వివాహమే కాకూడదు గనుక అతని పొట్టకు కావలసిన సంపాదనము, యేచిన్న యుద్యోగము లేక కూలిపనివలన నైనను ఆర్జించుకొనవలసినదే, గాని తనతండ్రి వలె పై అంతస్థులో నుండుట కర్హుడుకాడు. చిన్నతనమునుండి తండ్రి తనవిద్యకొరకు చేసిన సౌకర్యములను తన తెలివిహీనత చేతనేమి, తన దుర్నడత వలన నేమి పోగొట్టు

కొన్నపుడు, దానిఫలమును తా ననుభవించవలెనే గాని తండ్రి నిగాని, మరియొకరిని గాని ముష్టియెత్తి జీవించుట తగదు. ధనవంతుడగు తండ్రి తనకున్న కొమాళ్లు కొమార్తెల యెడల పైనజెప్పిన విధ్యుక్తకార్యములను మాత్రము నడపి తన ధన మంతయు తనబీద సోదరులకు వృత్తులు కల్పించుటయందే, వినియోగించవలెను. ఇది యెన్నడు ఉచితధర్మముగా పరిగ ణింపబడకూడదు. వీధిలో పోవుచున్న బిచ్చగానికికూడ ఉచి తముగ ధర్మము చేయకూడదు. వానికి పని కల్పించి ధర్మ మును చేయవలసి యుండుము. అట్టిపనులను కల్పించుటకు సారస్వత, సాంకేతిక విద్యాశాలలు బాలురకు యెల్ల యెడలను యేర్పరచవలయును. వానిలో చదువుకొని, పరీక్షలలో ఉత్తీ ర్ణులైన వారికి పనులు కల్పించుటకును, ఆసుపత్రులు, యంత్ర శాలలు, కోర్టులు, పాఠశాలలు, దేవునిగుళ్లు, పౌరోహిత్యము లు, నేత మొదలగు చేతిపనులను, వివిధకళలను నేర్చినవారికి వృత్తుల నొసగు సంస్థాపనలకును, ఈ ధనవంతులగు తండ్రులు తమ సంపాదనను ఖర్చుపెట్టవలెను. ఇది న్యాయమైన ధర్మ మని యనిపించుకొనును. మద్రాసునగరములో నేను కన్నులార చూచిన యుదాహరణ నిచ్చుచున్నాను. ఘనశస్త్రవైద్యు డగు డాక్టరు రంగాచార్యులుగారు తన స్వార్జితముతో గొప్ప వైద్యశాల నేర్పరచి వందలాది జీతము లిచ్చి పురుష స్త్రీవై ద్యులను అనేకమంది పనివాండ్రకు జీవనము కల్పించుచున్నా డు. వీరి జీవనమంతయు ఆయనయొక్క తెలివి తేటలమీదనే

గదా యాధారపడియున్నది. ఆయనకు పిల్లలు లేకపోయినను ఉన్నను, తాను అన్నివిధములుగ సౌఖ్యము ననుభవించుచు అనేకమందికి జీవనాధారము కల్పించి ప్రజలకు బాధోపశమనముచేసి వారివలన వచ్చుధనము నంతయు ప్రజలకే వినియోగించుచున్నాడు. ఇదియే నిజమగుధర్మము. ఇట్టిదియే నిజమైన పరోపకారము. ధనహీను డేమి చేయగలడు? ధనవంతుడే తన విద్యుక్త కార్యములకు తన బీదసోదరుల యెడల తన ధనమును వినియోగించవలెను.

విచారణశక్తి

26 వ అధ్యాయము

మూఢభయములు, అనాలోచితనమ్మకములు, అతార్కిక విశ్వాసములకంటె మన విచారణశక్తియే మనకు సవ్యమైన మంచిదారిని చూపగలదు. పరిశోధన విమర్శనములే మనకెక్కువ ఉపయోగకరములు. ఈ ప్రపంచము మృతులైనవారి చేతగాక, జీవించియున్నవారిచేతనే నడుపబడుచున్నదనియు, చనిపోయినవారి అనుభవమును మన ముపయోగించుకొనవచ్చునుగాని, అనాలోచితముగ వారు చెప్పిన దంతయు నమ్మవలదనియు చెప్పుచున్నాను. స్మశానము సింహాసనము కానేరదు. మృతకళేబరము రాజుకాదు. మానవుడు ఒట్టిబూడిద తినుచు జీవించగలడా? ఇప్పటి మతా

చార్యులకంటె పూర్వపు మతగురువుల కెక్కువ తెలిసినదా? ఉభయులకును యీ చిన్నిభూగోళమును గురించిన జ్ఞానమే మిక్కిలి తక్కువగా నున్నపుడు, వీరికి మరియొక ప్రపంచ మునుగురించి అసలే తెలియదు.

అజ్ఞానము, భయము, మనోబానిసత్వములవలననే మూఢవిశ్వాసము లేర్పడుచుండును. మనస్స్వాతంత్ర్యమువలననే సత్యము దొరకవచ్చును. మనస్వానుభవము మీదనే, తుదకు మనమాధారపడవలెను. ఎవరికితోచినది వారు నిర్భయముగ వెలిబుచ్చినపుడే, సత్యాసత్యముల నిర్ధారణకును, మంచివిషయముల నామోదించుటకును, అవకాశములు కలుగుచుండును. అన్యోన్యాభిప్రాయవిమర్శనము తప్పక జరుగుచుండవలసినదే. మతాధికారులకు భయపడునంతవరకును, తెలియని విషయములు, వారు తెల్పగల్గిరని నమ్మినంతవరకును, మతగ్రంథములను పూజించినంతవరకును, మనము జ్ఞానశూన్యులమై మూఢవిశ్వాసము లనెడు చింపిరి వస్త్రములను కట్టుకొని యుండవలసివచ్చును. బ్రతికియున్నవారెవరును, చనిపోయినవారితో సమానులు కారనియు, వెనుకటి యుగములు, ప్రస్తుత యుగముకంటె మంచివనియు, అప్పుడు ధర్మము నాలుగు పాదములమీద నడచుచుండె ననియు, యీ కలియుగములో ధర్మదేవత ఒంటికాలిమీద కుంటుకొనుచు నడచుచున్నదనియు యీమతగురువులు చేయు ఊహలను మనము నమ్మినంతకాలము, మనకు ముక్తి చేకూరదు.

ఈ మతములలోనుండి, నరకమను ఒక ప్రపంచమును తీసివేసినచో, యిక యేమిమిగులును? అప్పుడీ మతములన్నియు ఆరిపోయిన అగ్నిపర్వతములవంటివగును. వీనిలోనుండి, అభూతకల్పనలు, అస్వాభావికములు, అగోచరములు, నిర్హేతుకములు, అసంభవములు తీసివేసినయెడల మిగిలినది ఉత్త మాయ. వానిలో యేమియు నుండదు. మన ప్రస్తుతనాగరికత నాగరితయే కాదని కొందరి మతము. ఈనాగరికతకు మతములే ముఖ్యకారణములని మరికొందరి మతము. మతమెప్పుడును మనలకు నాగరికుల చేయలేదని నా మతము. మనమే, మతములకు నాగరికత నిచ్చుచుంటిమి. మనమభివృద్ధి పొందిన కొలది, మన దేవునికూడ బాగుపరచి, అభివృద్ధి చేయుచున్నాము. ప్రకృతిరహస్యములను మానవుడు తెలిసికొన గలిగినకొలది దేవతలు మనకు దూరమగుచున్నారు. బ్రహ్మవిష్ణుమహేశ్వరుల నెడు త్రిమూర్తులకంటె (I) మానవత్రిమూర్తులు— (1) శరీరమనస్స్వాతంత్ర్యము, (2) మానవసోదరత్వము, (3)మానవసమానత్వము—(II) భౌతికశాస్త్రత్రిమూర్తులు,—(1) కనుగొనుట, (2) పరీక్షించుటః (3) స్వానుభవము, (III) జీవితత్రిమూర్తులు—(1) పురుషులు, (2) స్త్రీలు, (3) బాలురు—వీనినే నేను నమ్మెదను. జీవితచరితార్థమునకై మతమున కెన్నటికిని ప్రాముఖ్యత నీయకూడదు. నాస్నేహితులు వావిలాల వేంకటశివావధానిగారు, కృష్ణాపత్రికలో యిటీవల వ్రాసిన ఉపనిషత్సారమును చదివితిని. ఈ ద్వైతాద్వైత విశి

ష్టాద్వైతములు, మతములనబడవు. ఇవి ఊహాప్రపంచముమీాద నాధారపడవలసిన వేదాంతములు. వేదాంతులు, ప్రపంచ మంతటను ప్రతిదేశములో నున్నారు. వీరి వేదాంతములు పరిపరివిధములుగనున్నవి.

మన యవధానిగారు చూపించిన ఉపనిషద్వాక్యములే సత్యములని వాదనకొఱకు నమ్ముదము. బ్రహ్మను తెలిసికొన్న వాడు బ్రహ్మయే యగును. ఆబ్రహ్మ సర్వాంతర్యామిగనుక, మనలోకూాడ నున్నాడు. మనము సమాధియను యవస్థను పొంది, మనలోని యాత్మను, యీా పరమాత్మయే యని తెలిసికొనవచ్చునట! ఇట్లు తెలిసికొనగల వానికిమాత్రమే చావుపుట్టుక లుండవట! చూచువాడు చూడబడునట్టిది ఒక్కటేనట! భేదభావమేమియు లేదట! ఏబ్రహ్మము అశబ్దమో, అస్పర్శమో, అరూపమో, అవ్యయమో, అరసమో, నిత్యమో, వాసనారహితమో, ఆద్యంతరహితమో, మహత్తత్వాత్మకమో దానిని తన జీవాత్మగా తెలిసికొనువానికి తిరిగి జన్మముండదట! ఇట్టి అచింత్యమైన వస్తువు ఒకటి యున్నను, దానిని తెలుసుకొనుట, అసాధ్యము. అట్టి జీవాత్మనుగాని, పరమాత్మనుగాని ప్రార్థించుట నిష్ప్రయోజనము గనుక, యిట్టి యద్వైతశిద్ధాంతులకు, మతభేదములతోగాని, మతాచారములతోగాని పనిలేదు. వీరికి నిర్వికల్పసమాధిలో యేదైనను కనుపడిన యెడల, అది ఉత్తమమాయ. ఎండమావి వంటిది. ఇది యంతయు వృథాప్రయాసతప్ప దీనివలన వేరు

ప్రయోజనము లేదు. మనమే యీ బ్రహ్మాండమునంతయు సృజించితిమని యనుకొనగానే మనము బ్రహ్మమే అయిపోదుమట! తానుగాక, యితర దేవత లున్నారని అన్యదేవతోపాసన చేయుచున్నాడో, వాడు అవివేకి, మూఢుడు, పశుతుల్యుడు. తన జీవాత్మ పరమాత్మయే యని తెలిసికొనుటకు, వేదార్థము తెలిసి, నిష్కామముతోను, భగవదర్పణపురస్సరముతోను కర్మలను చేయవలెనట! అప్పుడు తన యాత్మయు, సూర్యునిలోని యాత్మయు ఒకటే యని కనుగొనునట! ఆత్మను ఆత్మయే తెలిసికొనవలెనట!

ఉపనిషత్తులలోని యీ యద్వైతశిద్ధాంతము, యీ ప్రపంచజీవనములో యెట్లుపయోగించును? మనకు నైతికవిధినిషేధములు తెలిసికొని సంచరించగలిగిన మార్గమును స్పష్టముగ చూపెట్టకపోయినను, లోకములోని కలహములకు కారణమైన యీ వివిధమతములకు తావులేదని యీశిద్ధాంతము చాటుచున్నది. ఆత్మపదార్థమనునది తనలో ఒకటియున్నదనియు, అది యీ సృష్టియంతయు నిండిన పరమాత్మయే యనియు, నమ్మిన యెడల, ప్రత్యేకముగ దేవుడొకడు లేకపోవుటచే తన్ను తాను ప్రార్థించుకొనుట హాస్యాస్పదముగనుక, భక్తియోగమునకు స్థానమేలేదు. ఇదిమార్గమే కాదు. నిర్వికల్పసమాధిలో జీవాత్మ పరమాత్మల యేకత్వజ్ఞానము శిద్ధించుటయే ముక్తి. ఆద్యంతములు లేని ప్రకృతిలో ఆద్యంతములులేని పరమాత్మ నిండియుంటె, వివిధాత్మలు

లేనేలేవు. ప్రత్యేక దేవుడులేడు. ప్రకృతి యారాధనయే దైవా రాధనయని యందుమా, ప్రకృతి మన ఆరాధనలు కోరక, తనపని తాను నెరవేర్చుచునే యుండును. నీయాత్మను నీవు ఆరాధించుకొనుచు, నీశరీరము తిరిగి పుట్టకుండ చేసికొనుటయే యీ శిద్ధాంతముయొక్క ఆదర్శము. ప్రపంచములోని క్లిష్టపరి స్థితుల నెదుర్కొనుటకుగాని, మానవసేవకుగాని యీవిధాన మెంతమాత్రము ఉపయోగించదు. ఈ సంసారబాధలు మన ము తప్పించుకొనుటకు నిర్వికల్పసమాధియే మనకు శర ణ్యము. దీనికిని, నిరీశ్వరతత్త్వమగు భౌద్ధమతములోని నిర్వా ణమునకును భేద మెంతమాత్రము లేదు. ఈ సమాధిబాధ కూడ మన కక్కరలేకుండ నైతికపథమును త్రొక్కువారి కేల యీనిర్వాణపథము రాకూడదో నే నూహించజాల కున్నాను.

పైనచెప్పిన యాత్మపరమాత్మలనుగురించి గాని, వాని యేకత్వమునుగురించి గాని, వాని యునికినిగురించి గాని నా కేమియు తెలియదు. తమకు తెలిసినదని యెవరైనను చెప్పినను, వానిని నేను విశ్వసించను. వారు ఊహాప్రపంచ ములో, వెర్రిభ్రమలకు దాసులై స్వవంచకులగుచున్నారని నే ననుకొనెదను. నేను, యీ ఆధ్యాత్మికవిషయములలో సంశయాత్ముడనై చనిపోవుదునుగాని, వీనిని నేను గ్రహించగదలచ లేను. ఈ కాలపు సనాతనధర్మవాదుల మనుకొనేవారు తమకు పరమప్రమాణములని అంగీకరించు యీ యుపని

షద్వాక్యములకు వ్యతిరేకమగు మతమును నొకదానిని నమ్మి, బుద్ధిజాడ్యజనితోన్మాదులై, గాంధిమహాత్ముడు యెల్లపుడు చెరసాలలోనే యుంచబడినతప్ప ఆయన. హైందవమతమును నేలపాలుచేయునని ఘోషపెట్టుచున్నారు. వీరికి తమ ఋషుల వేదాంత మక్కరలేదు. వేదాంతసూత్రములను ఆచరణలో పెట్టుట కొప్పుకొనరు. ఇటీవల, వీరి పూర్వులు, ఆయాకాలములలో ప్రచారములోనున్న కొన్ని ఆచారములను స్మృతులుగా లిఖించినంతమాత్రమున, వానిలో కొన్నిటినిమాత్రమే పురస్కరించుకొని, అవి సనాతనధర్మప్రతిపాదికములని బూకరింపుమాటలతో, హిందూమతము అపాయస్థితిలోనికి వచ్చుచున్నదని మొఱలిడుచున్నారు. వీరి యుపనిషత్తులు విశ్వమానవకోటి కంతకును సౌభ్రాతృత్వము కలుగచేయుచుండగా, కొన్ని కారికలను, ఆచారములను పట్టుకొని వీరు వ్రేలాడుచున్నారు. మన హిందూసంఘములో విచారణశక్తి వృద్ధియగుచున్నదనియు, వీరియాందోళనము యేటికి యెదురీదుటవంటిదనియు వీరునమ్మవలెను.

ఆత్మసంరక్షణ ; జీవుల పోరాటము

27 వ అధ్యాయము

స్వసంరక్షణకు జీవుల అన్యోన్య పోరాటము ప్రపంచమందంతటను యెల్లప్పుడు జరుగుచునే యున్నది. ఇది

ప్రకృతియొక్క నియమము. ఇట్టి నియమమును పరమదయా ళుడును, సర్వశక్తిగలవాడు నగు దేవుడనువాడొకడు ఏర్పరచి యుంచెననుమాట నేను విశ్వసించజాలను. ఈ బ్రహ్మాండ మంతయు ఒక వస్తువునుండియే పరిణామము నొందెనని మన అద్వైతవేదాంతులు, భౌతికశాస్త్రజ్ఞులు తమ యూహాల వలననైననేమి, పరిశోధనలవలననైననేమి, అభిప్రాయపడు చున్నారు. మన కన్నులకు జడపదార్థముగ కనుపడుచున్న నీరు, వాయువు భూములనుండియే సూర్యుని సహాయముతో చెట్లు పురుగులు మొదలైనవి బయలుదేరినవి. ఇవి యొండొం టిని తిని వృద్ధియైనవి. బలహీనమైన జీవరాసులు, యీ పోరాటములో నశించిపోవుచున్నవి. కొన్ని జంతువులు ఆకులు, కాయలు, పండ్లమీదనే జీవించును. మరికొన్ని తక్కిన జంతువులను తినియే జీవించును. మనుష్యుడు రెంటిని కూడ తిని జీవించును. ఈవిధముగా సమస్తజీవరాసులు క్రమాభివృద్ధి నొందినవి. డేగ, పాము, కప్ప, పులి, సాలి పురుగు—ఇది, అది యననేల—అన్ని జంతువులు, యితరజీవు లను చంపి తమ పొట్టపోసికొను చుండును. మనుష్యుడు, తాను మొదట కోతులనుండి యుద్భవించినను, తన బుద్ధిని అభివృద్ధి చేసికొన్న కొలది శాకాహారమేగాక తనతోడి మానవులను యితర జీవరాసులను చంపి తినుచుండెను. ఇట్లు తన జనసం ఖ్యను ప్రపంచమందంతట వృద్ధిపరచుకొని తన సమీపబంధు వులగు తోకలేని కోతులను అడవి మనుష్యులను నశింపజేయు

చున్నాడు. ఎక్కడ తన నాగరికత వ్యాపింపజేయుచున్నాడో, అక్కడనే యున్న పూర్వపు అడవిజాతులు నశించుచున్నవి. ఎన్ని జీవరాసులను చంపనిదీ మానవులు యిన్ని కోట్లమంది యెట్లు వృద్ధియైరి? జీవిత పోరాటములో బ్రతుకుటకు తగినవే నిలచును. మానవుడు తన మెదడు, బుద్ధిని వికసింప జేసికొనుటవలన అనేకవిధములయిన పరికరములను ఆయుధములను సంపాదించుకొని ప్రకృతిలోని తక్కిన జీవరాసులను తనకు లోబరుచుకొని వానిని చంపి జీవించుచున్నాడు. కాని వానికంటె యితనే యెక్కువ దుర్మార్గుడు. తక్కిన జంతువులు తమ కడుపునిండగానే తోడి జంతువుల జోలికిపోవు. వానికి ఆకలివేసినపుడే ఆహారమును వెదకుకొనుటకు ప్రయత్నించును. మానవుడు సంపూర్ణస్వార్థపరత్వముతోను అత్యాశతోను తనకును తనసంతతి వారికిని పుష్కలముగ తిండియుండవలెనని అహోరాత్రములు పనిచేయుచునే యుండును. కాని కొందరు మానవులు యిట్లు ప్రవర్తించక, పులిధర్మమునుకూడ విడనాడి భూతదయ, స్వార్థరాహిత్యముల నలవడ జేసికొని హింసచేయకుండా తమపొట్ట పోసికొనుటకు ప్రయత్నింతురు. తమలోని వ్యాఘ్రత్వమును చంపగల వివేకము సామాన్యులలో కలుగదు. దీనికి కారణము యిది ప్రకృతికి విరుద్ధము గనుకనే.

వ్యక్తులకంటె కూడ అపాయకారులు మానవజాతులు. ఇవి జాత్యాభివృద్ధి, దేశాభిమానమనువానిని పురస్కరించు

కొని తమకంటె బలహీనజాతులను లోబరచుకొని, వానిని నిర్దాక్షిణ్యముగ పీడించుచుండును. వ్యక్తులలో, ప్రకృతినియమమునకు మినహాయింపు లుండునుగాని ఈజాతులకు లేనే లేవని నానా దేశ చరిత్రలు చాటుచున్నవి. ఇవి యొండొంటిని బానిసలుగ చేసి వాని దేశములను లాగుకొని తాము బలపడుచున్నవి. ఇవి సామ, దాన, భేద, దండోపాయములన్నిటిని ప్రయోగించుటకు వెనుదీయవు. బలహీనజాతులు, నానా రాజ్యసభలో ఆయుధవిసర్జనమునకు పట్టుపట్టిన లాభమేమి? ఇది ప్రకృతిలోని స్వసంరక్షణ సూత్రమునకు వ్యతిరేకము. ఇది అస్వాభావికము. కావుననే మహాత్మాగాంధిగారి సత్యాగ్రహము, అసహాయోద్యమము, వ్యక్తులమీద నేతప్ప జాతినంతమీదను జయమును పొందకున్నవి. ఒక జాతియంతయొక్కయు హృదయమెన్నడు కరుగనేరదు. బలహీనజాతులుకూడ కలసి బలవంతులుపయోగించు నానావిధోపాయములను అనుసరించక తప్పదు. ఆత్మరక్షణ నియమము, అహింసాసూత్రమును సదా లోబరుచుకొనుచున్నట్లు, ప్రకృతియంతయు ప్రత్యక్షప్రమాణములతో నిండియుండగా, తమ నోటిదగ్గర యన్నమును, క్రూరమృగములవలె నుండు బలవంతులైన జాతులు వదలుకొన వని ఆశించుట వెఱ్ఱితనము.

రు 12000 లకు డిక్లరేషన్ ఆఫు ట్రస్టు దస్తావేజు

ఆ 1931 సం॥ యేప్రియల్ 9 వ తారీఖున, పశ్చిమగోదావరిజిల్లా కొవ్వూరు రిజస్ట్రేషన్ సబు డిస్ట్రక్టు, కొవ్వూరు గ్రామకాపురస్తులు బ్రాహ్మణులు, హైకోర్టు అడ్వకేటున్ను లేటు వల్లూరి వెంకటకృష్ణయ్యగారి కొమారుడున్ను నగు వల్లూరి సూర్యనారాయణరావు వ్రాసిన డిక్లరేషన్ ఆఫు ట్రస్టుదస్తావేజు.

Deed of Declaration of Trust executed by Valluri Suryanarayana Rao B.A., B.L., L.T., High Court Advocate, son of Venkatakrishnaiah garu, Brahmin, residing at Kovvur, West Godavari District.

1 నా చిరకాలపు స్నేహితుడును, నిర్మల స్వార్థత్యాగముతో చిన్నతనములో నే తన న్యాయవాదవృత్తిని వదలుకొని, సుమారు 15 సంవత్సరములు కష్టించి తన ధనమును, ఆరోగ్యమును తుదకు తన ప్రాణములనుకూడ నర్పించి,

1. Late Tallapragada Suryanarayana Rao garu an old friend of mine, gave up his lucrative practice at the Bar, while still young and with a rare sacrifice of his wealth, health and at last his life itself worked incessantly for 15 years, established a public

కోవ్వూరు గ్రామములో యేబదివేల రూపాయీల స్థిరాస్థితో "ఆంధ్రగీర్వాణ విద్యాపీఠ మను" నొక సంస్థాపనను నిర్మించినవాడగు లేటు తల్లాప్రగడ సూర్యనారాయణరావుగారు ది 6-3-26 తారీఖున శివసాన్నిధ్యమును చేరినారు. ఆయన నామము ఆచంద్రార్కముగ నుండునట్లు తోడ్పడుట నావిధాయక కృత్యమని యెంచి, నాస్వార్జితమగు తూర్పుగోదావరిజిల్లా రామచంద్రపురం తాలూకా ఆలమూరుకోఆపరేటివ్ ల్యాండు మార్గేజి బాంకులోనున్న నెం 31 to 42 నెంబర్లుగల పండ్రెండువేల రూపాయీల డిబెంచర్లను యీక్రిందిషరతులతో యీక్రింది వివరింపబోవు విషయములను నెరవేర్చుటకు కోవ్వూరు ఆంధ్రగీర్వాణ విద్యాపీఠ పాలకసంఘమువారిని ట్రస్టీలుగా

charitable Educational Institution called Andhra Girvana Vidyapitham having immovable properties worth about Rs. 50,000 and died on 6th March 1926. I feel it my bounden duty to perpetuate his name for ever in the Andhra Desa, as far as it lies in my power and I therefore hereby endow my twelve thousand rupees worth of Debentures Nos. 31 to 42 both inclusive, now in the Co-operative Land Mortgage Bank at Alamuru, Ramachandrapur Taluk, East Godavari District, as a public trust for the following objects, subject to the following conditions.

యేర్పరచి యీడిక్లరేషన్ ఆఫ్ట్రస్టు దస్తావేజును వ్రాయుచున్నాను.

2. పైన ఉదహరించిన డిబెంచర్లమీాద ప్రతి ఆరుమాసములకు వచ్చువడ్డీని మాత్రమే కోవూరు విద్యాపీఠ పాలకసంఘము ఖర్చుచేయుచుండవలెను గాని, అసలు మొత్తము శాశ్వత మూలనిధిగా, యెల్లకాలముండవలెను. ఈడిబెంచర్లగడువానంతరముకూడ వీనిమీాదవచ్చు వడ్డి తగ్గినను, హెచ్చినను కోఆపరేటివుల్యాండుమార్టిగేజి బ్యాంకులలోనే యీఅసలు మొత్తము వేయుచుండవలెను. గాని భూములు, యిల్లు మొదలగు స్థిరాస్తులను కొనకూడదు.

3. నేనున్ను, నాయిద్దరు కొమాళ్ళు కృష్ణమోహన్ M. A. B. L. Advocate మద్రాసు

II. The above Debentures should be kept as a permanent fund and the intrest alone thereon accruing every six months utilised from time to time. At the expiry of the 20 years period of deposit the corpus should be invested in the Co-operative Land Mortgage Banks alone whatever be the rate of interest payable but not in the purchase of lands, houses or any other kind of immovable property.

III. Myself and my two sons Krishna Mohun, M.A.,B.L. Advocate, Madras and Jogan Mohun, L.E.E., Electrical Engineer

న్ను, జగన్మోహన్ L. E. E. Electrical Engineer బొంబాయియున్ను కొవ్వూరు ఆంధ్రగీర్వాణ విద్యాపీఠ పాలకసంఘములో జీవితకాలపు మెంబర్లుగా నుండవలెను. ఈముగ్గురులో యెవరైనను అన్యగ్రామములలో నున్నపుడు సదరు విద్యాపీఠ పాలక సంఘకార్యనిర్వాహసంఘ సమావేశములలో పాల్గొని వోట్లువేయుటకును, ఉద్యోగీయులుగా నుండుటకును, వారి యిష్టమువచ్చిన వారిని, మరియొక్కరిని రాజమహేంద్రవరము, కొవ్వూరు గ్రామస్థులలోనుండి మెంబర్లుగా నామినేటుచేసి, పాలక సంఘ సెక్రటరీకిముందుగా తెలియచేసి, తగినయేర్పాట్లుచేసికొనుటకు అధికారము కలిగియుందురు.

Bombay, should be permanent members for their lives in the Governing Body of the Vidyapitham and during their absence from Kovvur, should have each of them the power to nominate a resident of Rajahmundry or Kovvur to act in their stead both in the General Body's and its executive committee's meetings of the Vidyapitham for the purpose of voting and also acting as office bearers too, if necessary after giving previous intimation to the Secretary or the President of the General Body.

4. పైన ఉదహరించిన ట్రస్టుఫండుమీద రాగలవడ్డీలోనుంచి నెలకు యిరువది (రు 20) రూపాయల చొప్పున కొవ్వూరు ఆంధ్రగీర్వాణ విద్యాపీఠమున కనుబంధముగా నెలకొల్పబడిన శ్రీ వాడ్రేవు జోగాయమ్మ బహద్దరు జమీందారు గారి కళాశాలాధ్యక్షుని (Principal) గౌరవ భృతిక్రింద నిచ్చుచుండవలెను. ఒక వేళ యీ స్వల్పమొత్తమును తనఖర్చులకు స్వీకరించుటకు ఆయన యిష్టపడని యెడల సదరు కళాశాలలో పరిశోధనకును (research) అధ్యాపకమునకును (teaching) సమర్థుడగు ఒక పండితుని జీతము క్రింద నీయవలయును.

5. పైమొత్తము పోగా మిగిలిన వడ్డీని ఆంధ్రభాషలో సులభశైలిని పండిత పామరులకు

IV. Out of the interest on the above trust fund, a monthly sum of Twenty rupees should be paid as honorarium to the Principal of Vadrevu Jogayamma Bahadur zamindar garu's Kalasala, established as an adjunct to the Andhra Girvana Vidyapitham at Kovvur and in case of his non-acceptance for any reasons of his own, to such Pandit therein as is found useful both for the research work in the Vidyapitham, and also for the teaching work in the Kalasala.

V. The rest of the income should be utilised in getting small books written in easy colloquial Telugu on the following subjects

బోధపడునట్లు చిన్న చిన్న గ్రంథములను యీ క్రింద నుదహరించిన విషయములలో విద్యాధికులచేత కొద్ది పారితోషిక మిచ్చిగాని, ఉచితముగాగాని, వ్రాయించి అచ్చొత్తించి ఆంధ్ర దేశములోని ముఖ్యమైన గ్రంథాలయములకు ఉచితముగ పంచిపెట్టుటకును, వ్యక్తులకు స్వల్పఖరీదుకు విక్రయించుటకును, విద్యాపర పాలకసంఘమువారు వినియోగించుచుండవలెను.

(ఏ) వేదకాలము నాటినుండి హైందవుల ఆర్యమతములోని శ్రౌతస్మార్త కర్మకాండల జ్ఞానకాండల పరిణామము, ప్రస్తుతము వారిలోనున్న సాంఘికాచారములు, విశ్వాసములు, సాంప్రదాయములు, పట్టింపులు, వర్ణములు, వివాహములు, స్త్రీల విద్యాస్వాతంత్ర్యములు, జ్యోతిషములు,

for the enlightenment of the masses, printed, and distributed gratis among all the important libraries in the Andhra Desa and also sold to individuals for small prices.

(a) Critical examination on rationalistic lines of thought of the various religious and social movements in India and of the various customs, beliefs and sentiments prevalent among the common people such as the present petrified caste systom, unnatural and artificial relations between the sexes, dogmatic ritual, creeds and ceremonies

మంత్ర తంత్రములు, దేవతలు, దయ్యములు, వర్జ్యములు, లగ్నములు, శకునములు, గ్రహణములు, మంచి చెడుదినములు, అశుచి, ప్రాయశ్చిత్త ఆచారకాండలు, తద్దినములు, దృష్టిదోష, పంక్తిదోష, అంటుదోష, వాయుదోషములు, సాముద్రికము, రసవాదము మొదలగువానిని గురించి మూఢ విశ్వాసములను సప్రమాణముగ ఖండించి విమర్శించుట.

(బి) షోడశ కర్మలను గురించి ఆంధ్రటీకా తాత్పర్యములతో గ్రంధములను వ్రాయించి అనవసరమని తోచిన కర్మకాండ విభాగములను సంకుచిత పరచి వేదలక్షణ నేర్చుకొని తగు విమర్శన జ్ఞానమును తెలివియుగల పురోహితులను, దేవాలయార్చకులను, అన్ని వర్ణములలోను బయలుదేరు

irrational conventions based on creeds and colours etc. opposed to common sense and reason, unnecessary rules of purity and pollution, grotesque forms of idol-worship astrology, palmistry, alchemy, manthra thanthrams, demonology, supernaturalism untouchability, unapproachability. ancestor worship, good and bad days for every daily act etc.

(b) A study of comparative mythology, sociology and ethics now in vogue among the various races of mankind and of the evolution of modern Hindu customs, theological doctrines and supernatural beliefs, dogmatic rituals etc. and the turning out enlightened priesthood in every caste and sect by imparting a true and correct knowledge of the **karmakanda and the Gnanakanda.**

నట్లు చేయుట, ప్రపంచములో తక్కిన జాతుల మతములు, సాంఘికాచారములు, నీతి వీని పరిణామములు, మొదలగునవి తెలియజేయుట.

(సి) ఆర్యమతమునుండి బయల్వెడలిన బౌద్ధమతము, జైనమతము, బ్రహ్మసమాజమతము ఆర్యసమాజమతము మొదలగు వానిలోని సూత్రములను, తెలియజేసి విమర్శించుట, ప్రపంచములో వ్యాప్తినొందియున్న యితరమతములతో ఆర్యమతమును పోల్చి వానిని గురించి ప్రజలకు బోధించుట.

(c) A critical examination of the offshoots of Aryan religion such as Jainism, Budhism Brahmo samaj, Arya samaj etc., and a comparative study of the other important religious movements in the world.

(డి) మన పూర్వులు రచించిన మానసిక భౌతికశాస్త్రములు, కళలు, అధునిక పరిశోధనలను బట్టి విమర్శించి, వానిలో అవసరమగు మార్పులను జేసి మనదేశీయ పారిభాషిక పదములతో ఆంధ్ర

(d) The bringing up-to-date of the knowledge imbedded in the ancient works on material sciences and arts and psychic researches by getting small text books written in easy Telugu with the old and the newly coined Sanskrit nomenclature.

ములో గ్రంథములను వ్రాయించుట.

(ఇ) గాంధిమహాత్ముల వారి సత్యాగ్రహ తత్వములు, వానిలో నిమిడియున్న వేదాంతము, నానా రాష్ట్రపరిపాలనావిధానములు, ప్రపంచములో యిదివరకు జరిగిన, యిప్పుడు జరుగుచున్న సమస్త సాంఘిక రాజకీయార్థిక విప్లవములు, ఉద్యమములు, గ్రామ పునర్నిర్మాణము, సహాకార, అసహాకారోద్యమములు, నానావిధ సమిష్టివాదములు, మొదలగు వానిని గురించి గ్రంథములను ప్రచురించుట.

6. పైన వ్రాసిన విషయములను నిర్భయముగను, నిర్మొగమాటముగను, సత్యము తప్పకుండ సప్రమాణముగ సంపూర్ణ మనస్స్వాతంత్ర్యములతో (Free thought) ఆంధ్రులయెదుటవారి

(e) Diffusion of knowledge of spiritualised politics of Mahatma Gandhi and of the Gandhian philosophy, of the political, social and economic revolutions and movements of the world past and present and of the modern systems of political Government such as the various forms of socialism, Co-operative republicanism, social and ethical reconstruction, Trade Unionism, Fascism, Syndicalism, Communism, Bolshevism etc.

VI. The Books on the above subjects should be written impartially, fearlessly with citations of authorities, without the slightest deviation from truth and no book should be priced at more than one rupee. These books should be approved of by me

భాషలో పెట్టుచుండవలెను. ఏ గ్రంథము గాని రూపాయకంటె హెచ్చు వెలను కలిగియుండ కూడదు. నాజీవితకాలములో నే నంగీకరించిన గ్రంథములనే ప్రచురించవలెను. నాజీవితానంతరము విద్యాపీఠ పాలక సంఘమువారు యిప్పు డేర్పరచు పండితబృందము (Academic Council) చే అంగీకరింపబడిన పిమ్మట ఆసంఘమువారి శాశ్వత సభ్యుల మెజారటీ వారి యామోదమును బడ యనిదే యేగ్రంథముగాని వెలువడకూడదు.

7. నాపై యుద్దేశములను నెరవేర్చుటకు యితరదాతలనేకమంది ట్రస్టుఫండుకు సహాయ పడుదురని నేను నమ్ముచున్నాను. అప్పటి దేశకాల పరిస్థితులనుబట్టి పైన నేను తెలియజేసిన విషయములలో దేనికైనను యీనిధిమీాద వచ్చు వడ్డీని

before publication and after my death by the Academic Council of the Vidyapitham, now to be established and also by the majority of the permanent members of the Vidyapitham.

VII. I hope that many philanthropists that sympathise with the above objects may contribute their mite to this nucleus and thus render this Vidyapitham a unique and progressive Institution in the Andhra Desa. Any how, I consider myself amply rewarded and my soul will rest in peace even if one

అంతగాని కొంతగాని ప్రీలుకొలది ప్రజోపయోగ మునకు వినియోగించవచ్చును. పాలుకు ఒకచిన్న గ్రంథము వెలువడినను నాయాత్మ తృప్తినొంద గలదు.

8. నేనిదివరకు ది 16-5-1928 తేదీని కొవ్వూరు ఆంధ్రగీర్వాణవిద్యాపఠమునకు కొవ్వూరులో నాయింటిమీద రిజస్టరుడీడ్డు ద్వారా యేర్పరచిన రు 120 లు వార్షికము యీట్రస్టుడీడ్డు మొత్తములోనే చేరి యున్నందున సదరు చార్జి రద్దు అయినట్లు భావించుకొని యీట్రస్టును ఆంధ్ర గీర్వాణ విద్యాపీఠ పాలక సంఘమువారు అంగీకరించవలెను.

9. ఏ కారణము వలన నయినను నాపై యుద్దేశములను కొవ్వూరు, ఆంధ్రగీర్వాణ విద్యా

book be published in an year, on any of the above mentioned subjects in para V *Supra* according to the necessities of the times.

VIII. On 16—5—1928 I created by a registered deed a charge on my house at Kovvur for payment of Rs. 10 per month towards the salary of the teaching staff in the Vidyapitham, but as that amount is included in that of this trust deed, the Vidyapitham authorities should elect to give up their rights there-under if they accept this trust deed and to free my house from the above charge.

IX. If, for any reason the Governing Body of the Vidyapitham be unable to discharge its functions properly, the Andhra

పీఠ పరిపాలక సంఘమువారు సరిగా నెరవేర్చ జాలనిచో ఆంధ్రవిశ్వవిద్యాలయాధికారులు శివిల్ కోర్టుగుండా యీట్రస్టుఫండును స్వాధీనము చేసి కొని దీనిలో నుదహరించిన కార్యవర్గములను సక్ర మముగ యీ కోవ్వూరు విద్యాపీఠములోనే నెర వేర్చుచుండవలెను.

ఇది నాసమ్మతిని నాస్వదస్తూరీని వ్రాసి యిచ్చిన డిక్లరేషన్ ఆఫ్ ట్రస్టు దస్తావేజు.

అడ్వకేటు వల్లూరి సూర్యనారాయణరావు,

సెక్రటరీ

ఆంధ్రగీర్వాణ విద్యాపీఠము

కోవ్వూరు

పశ్చిమ గోదావరిజిల్లా

9-4-31.

University authorities are hereby authorised to get the above trust fund into its own hands through Civil Courts and manage this trust by using only the annual income thereon for the above mentioned objects at Kovvur alone.

I executed this Deed of Declaration of Trust with my free will and consent, on the 9th April 1931, in my own hand writting.

Valluri Suryanarayana Rao,

Advocate, High Court

AND

Secretary.

ANDHRA GIRVANA VIDYAPITHAM,

KOVVUR.

(West Godavari District)

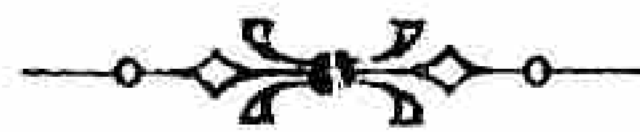
APPENDIX II

రెండవ అనుబంధము.

—: వ్రాయతగిన కొన్ని విషయముల పట్టిక :—

1. వర్ణములు. 2. అంతర్వర్ణ, అంతర్జాతీయ వివాహములు 3. వితంతు, రజస్వలానంతర వివాహములు—3, వావి 4. వివాహచ్ఛేదనము. 5. స్త్రీలవిద్యా స్వాతంత్ర్యములు. 6. ప్రకృతి పరిణామము. 7. మతపరిణామము. 8. నీతి పరిణామము. 9. నీతిమత సంబంధము. 10. విగ్రహారాధనము. 11. పితృపూజ. 12. ఆర్యబ్రాహ్మణ మతములు. 13. పునర్జన్మ. 14. స్వర్గనరకములు. 15. దేవుళ్లు దయ్యములు. 16. దైవప్రార్థనము. 17. పురాణములు. 18. హైందవ ధర్మశాస్త్రకాలనిర్ణయము. 19. దైవస్వరూప పరిణామము. 20. అవతారములు. 21. ఆత్మస్వరూప పరిణామము. 22. మంత్రతంత్రములు. 23. కర్మజ్ఞాన భక్తి మార్గములు. 24. యోగవిద్య. 25. దృష్టిపంక్తి అంటు వాయుదోషములు. 26. మంచిచెడు దినములు. 27. శకునములు, వర్జములు, లగ్నములు. 28. జ్యోతిషము. 29. యజ్ఞములు, యాగములు. 30. శుద్ధాద్వైత జడాద్వైతములు. అహింస, జీవహింస. 32. ఆత్మహత్య. 33. విశ్వాస యయాత్మ తత్వములు. 34. దానధర్మములు. 35. అపకాహారము. 36. సమిష్టివాదములు. 37. మహాత్మఫిగారి సత్యాగ్రహ తత్వము. 38. రాజకీయ, సాంఘికములు. 39. భౌతిక శాస్త్రములు. 40. బాలుర విద్యాము.

తప్పొప్పుల పట్టిక

పేజి	పంక్తి	తప్పు	ఒప్పు
5	10	పరమపతివ్రత	పరమపతివ్రతయై
5	16	సూత్రాదిక్రమణ	సూత్రాతిక్రమణ
7	11	ముడిబెట్టి	ముడిబెట్టు
7	22	యనిపించుకొనదు	యనిపించుకొనవు
8	9	వానికొరకే	దానికొరకే
8	10	సృజింపబడినట్లు	సృజింపబడినట్లు వారి యూహయని
9	2	యొట్టివిపరీతార్థములు	యెట్టివిపరీతార్థములు
11	1	ఆయాకాలపువారు	ఆయాకాలపువారి
14	14	దయామిజాల	యామిజాల
16	15	సృష్టివిధానమును	సృష్టివిధానమునకు
16	15, 16	ఈపంక్తులు కొట్టివేసి	కొనవలెను
18	1	స్వకీ	స్వీయ
19	9	యని	యను
23	11	ఫురాణములుపై	ఫురాణముల
25	4	నేను	Omit
29	5	గ్రంథములో	గ్రంథముల
31	3	యగుచుండెను	యగుచుం

33	5	రూపుమాపుట మాత్రముచే	రూపుమాపగలిగినను
33	9	కట్టి	కెట్టి
35	11	వీరికంటి	వీరికంటె
37	10	Nature	Nurture
40	19	లేభవించిన	లేకీభవించిన
41	13	ఝూదొర	సర్ ఆలివరులాడ్జి
44	12	కాదందురు	కదరదు
45	7	వీనిని	వీరిని
46	15	మొదలగునన్నియును	మొదలగునవన్నియును
50	9	యున్నవనియు	యున్నదనియు
54	22	ననుసరించినవారిని	ననుసరించనివారిని
59	12	మార్చకూడదనియ	మార్చకూడదనియు
60	5	బ్రాహ్మణులు	బ్రాహ్మణములలో
3	4	వలెననే	వలెననియే
	13	మొదలు	మొదట
		యేద్దైనవి	యేవైనవి
	7	ప్రతి అంతర్వర్ణములుగ	ప్రతివర్ణము అంతర్వర్ణములుగ
101	17	వలెగాక	కేగాని
102	17	ఇట్లు	ఇట్టి
108	13	అట్టి	పై

116	5	దానిని	వానిని
125	2	మనోస్వాతంత్ర్యము	మనస్స్వాతంత్ర్యము
133	18	నొప్మింప	నొప్పింప
140	12	యున్నారు.	యున్నాము.
141	2	చర్యలను	చర్చలను
142	5	యుద్ధము	యర్ధము
144	3	పెంపాదింప	పెంపొందింప
155	9	ఉత్స	ఉచ్ఛ
157	7	ఇల్లు	ఇంటి
169	9	మనలకు	మనలను
171	4	చేయుచున్నాడో	చేయుచుండునో

ఈ క్రిందిగ్రంథములు, పశ్చిమగోదావరిజిల్లా ఆంధ్రగీర్వాణ విద్యాపీఠ మేనేజరు కందుకూరి వీర గారికి వ్రాసి తెప్పించుకొనవచ్చును.

1. వర్ణాశ్రమ ధర్మపరిణామము 8 అ
2. అంతర్జాతీయ ధర్మశాస్త్రము 6 అ
3. మనస్స్వాతంత్ర్యము ప్రథమ భాగము 8 అ
4. ,, రెండవ భాగము 8 అ

వల్లూరి సూర్యనారాయ
సెక్రటరీ
ఆంధ్రగీర్వాణవిద్యాపీ
కొవ్వూరు
పశ్చిమ గోదావరిజి

శ్రీ అద్దేపల్లి లక్ష్మణస్వామినాయుడుగారిచే రాజమండ్రి స
ప్రెస్ నందు ముద్రింపబడియె. 7641—1933—1000